

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MUSTAFA YILDIRIM

AZERBAIJAN'DA PROJE DEMOKRATIYA

adım adım teslimiyet

Mustafa Yıldırım

AZERBAYCAN'DA PROJE DEMOKRATİYA

Adım Adım Teslimiyet

Ulus Dağı Yayınları
Ankara
2006

Azerbaycan'da Proje Demokratiya Adım Adım Teslimiyet

Tüm yayın hakları © Mustafa Yıldırım 2006

Kaynak gösterilmeden kitaptan alıntı yapılamaz; yazarının ve yayınevinin izni olmadan tamamı ya da bir bölümü herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz, dağıtıma yapılamaz.

Kapak tasarım ve grafik düzenleme: Ceren Yıldırım

ISBN 975-6047-04-6

Ağustos 2006

**UDY
Ulus Dağı Yayınları**

**P.K 78 Çankaya – Ankara / Türkiye
Tlf / Faks 90 312 4180874 / 4180873
udyay @ udyay. com
www. udyay. com**

Baskı: BRC Ofset 90 312 384 44 54

*Miralay Halit (Karsıalan) Bey'in anısına
saygıyla...*

*buluta yolladım sesimi
dağların arasından sıyrılıp geçsin
yoldaş olsun atlara Asya bozkırlarında
dayanın desin, az kaldı, teslim olmayın
yağmur olup sararmış sevdaları ıslatsın**

* M. Yıldırım'ın "Ses" adlı şiirinden.

Kitabın öyküsü

ABD ve AB hesabına ülkelerin iç siyasetini ele geçiren Sivil Örümcek Ağı, Azerbaycan devletini henüz ele geçirememişti. Kasım 2005 seçimlerine beş ay vardı. Başta ABD ve İngiltere Büyükelçileri olmak üzere Batı ve Kuzey Avrupa'nın misyonları var güçleriyle çalışıyorlar, kendi paraları ve eleman destekleriyle oluşturdukları dernekleri, vakıfları, gençlik ve kadın örgütlerini, muhalefet partilerini iktidara taşımak için devletlerarası hukuku hiçe sayarak, Azerbaycan'ın iç siyasetine açıktan ve doğrudan karışıyorlardı. Bağımsızlığına daha yeni kavuşmuş, çok partili rejimi yerli yerine oturtamamış olan Azerbaycan'ı ele geçirmek demek, öncelikle Kafkasya'yı ve Orta Asya'yı işgal etme yollarını açmak, daha önemlisi Türkiye'yi kuşatırken, İran'a da kuzeyden girerek yayılmak demekti.

Azerbaycan'ın batılıların örtülü işgali altında kalması, Türkiye Türklerinin, herhangi bir kuşatma ve ambargo ortamına girilmesi durumunda, Asya'ya açılarak soluk alacakları kanalların şimdiden tıkanmasına da yol açacaktı.

Azerbaycanlıları ve özellikle batılılarla giriştikleri ortak çalışmayı 'demokrasi mücadelesi' sanan Azeri aydınlarını, Azeri milliyetçilerini uyandırmak ertelenemez bir görevdi. İşte bu kitap, aydınlatma ve uyandırma görevini yerine getirmek üzere Haziran 2005 sonunda yayına hazırlandı.

Kitabın yayınlanmasından büyük heyecan duyduğunu ileri süren bazı Azeri aydınları, kitabın hemen Azericeye çevrilerek, Baku’de yayınlanması için çalışmaya başladılar.

Genel seçim propaganda dönemi başlarken, hala kitabı Azerbaycan’da yayınlayacak bir yayıncı bulduklarını bildirmemişlerdi.

Eylül 2005’e gelinmişti. Kitabı Azerice olarak Türkiye’de yayınlama kararı aldık. Baku’daki aydınlardan, kitabın Azerbaycan’a ithalatını yapacak bir şirket ya da bir kurum bulmalarını istedik. Bir yandan da, hiçbir etki altında kalmayacak bir çevirmen aranıyordu.

Günler geçiyor, Baku’dan oyalayıcı yanıtlar geliyor. Bu arada, Türkiye medyası da boş durmuyor, operasyondaki İngiliz ve Amerikan rolünü ikinci plana indirgeyen, tüm girişimlerin Soros’un eseri olduğunu ileri süren TV yayınlarıyla eksik bilgilendirme yaparak hedef şaşırtmaktan geri kalmıyordu. Bunlardan biri, Sivil Örümceğin Ağında kitabından geniş ölçüde yararlanıyor, ama Soros’un arkasındaki bankerlerden ve Anglo-Sakson örgütçülerden söz etmiyordu. TV Programcısı, yararlandığı kitaptan da söz etmeyerek, izleyicilerin Azerbaycan operasyonu üstüne daha geniş bilgi kaynağına yönelmelerini bilerek ya da bilmeyerek önlemiş oluyordu.

Seçimlere yalnızca bir hafta kalmıştı. Karşılaştığımız durum bize yabancı değildi. Türkiye’de, 2002 genel seçimlerinden önce de böyle olmuş ve yayıncıda bekleyen “Sivil Örümceğin Ağında” kitabı, bir türlü seçim öncesi politize ortamda piyasaya çıkamamıştı.

Göz göre göre yenilmek olmazdı. Kitabın 100 sayfaya yakın bölümü, Türkiye’nin belli başlı köşe yazarlarına gönderildi. Cumhuriyet’ten Işık Kansu, Deniz Som köşelerinde konuya değindiler. Yeni Çağ’dan Arslan Bulut

seçime 3 gün kala, köşesinde ardı ardına üç gün özet yayınladı. Başkaca bir yayın yapılamadı. Azerbaycan'dan da bir daha yayın talebi gelmedi. İstekli olanlar, seçim propaganda döneminde, Sivil Örümceğin Ağında kitabından yararlandıklarını belirterek, teşekkür etmekle yetindiler.

Gerçeklerin saklı kalmaması için dosyanın hiç olmazsa Türkiye'de yayınlanmasına karar verdim. Çünkü bazı savaşımalar yenilgiyle sonuçlanabilirdi, ama Mustafa Kemal'in Filistin'den Toroslara yürüdüğü '58 Gün'den bir ders çıkarmıştım: "Savaşmadan yenilmek yok!"

Bu kitapta, Azerileri bilgilendirmek üzere 'Sivil Örümceğin Ağında' kitabından bazı bölümler de yer almaktadır. Türkiye'deki vakıflarla bağlantılı Avrasya Vakfı ile ilgili bölüm, Türkiye'deki bazı ilişkileri çözümlemede yararlı olacaktır.

Salt Azerilerin anlamasını ve çeviriyi kolaylaştırmak üzere, bazı adlar ve sözcükler Azerice yazılımlarıyla yer almaktadır.

Kitabın geleceği aydınlatmada ve ABD ile AB'nin 'Büyük İşgal Planı'nı kavramada yeni bir açılım sağlayacağı umarım.

25 Temmuz 2006

Mustafa Yıldırım

Bir ülkenin doğal kaynağı varsa şanslı sayılır. Ancak bu her zaman doğru değildir. Hatta yüzyıllardır doğru değildir. Petrole sahip olan ülke Batı Avrupa ya da ABD olursa sorun yok; ama dünyanın başka yerindeyse, örneğin Afrika'da Angola ya da Sudan, Ortadoğu'da herhangi bir ülke, Asya'da Türkmenistan, Kazakistan, Özbekistan, Kırgızistan ve Kafkasya'da Azerbaycan ise durum değişir. Doğal kaynak başa bela olur.

Bu ülkelerden Azerbaycan'ın bahtını karartan kara yağ, 800'lü yıllarda kullanılmaya başlamış. 14. yüzyılda Marco Polo, petrolün Yakın Doğu ülkelerine ihraç edildiğini yazmış. 1555'de Londra'da Moscow Company kurulmuş ve Orta Asya'ya ajanlar gönderilmiş. Bunlardan Thomas Bannister ve Jeffrey Ducket, Bakû'den şöyle rapor etmişler: "Topraktan çok miktarda yağ çıkıyor ve bu yağ evlerde yakıt olarak kullanılıyor."¹

1647'de Evliya Çelebi, Bakû'de iktisadi yaşamın bu kara yağa bağlı olduğunu yazmış. Sonraki yüzyılda Çar Büyük Petro, karayağ kuyularının işletilmesiyle ilgili yasa çıkartmış; 1803'de Gasimbey Mansurbeyov, iki kuyudan petrol çıkarmaya başlamış.

¹ Terry D. Adamas, *Back to the Future – Britain, Bakû Oil and the Cycle of History*, Azerbaijan International (6.3) Autumn 1998.

1870'lere gelindiğinde Bakû'de artık petrol baronları hüküm sürmekteydi. 1875'de Nobel kardeşler Ludvig, Robert ve Alfred Nobel² petrol işine girmişler. Onların hizmetine giren kimyacı Dmitry Mendelyev, petrolün ayrıştırılması tekniğini ilerletmiş.

1883 yılında Londra'dan Rothschild kardeşler, Hazar ve Karadeniz Petrol Sanayisi'ni kurmuşlar. 1897'de Transkafkasya demiryolu işletmesine bağlı olarak Bakû ile Batum arasına petrol boru hattı döşenmeye başlanmış. 1915'de rafineri işi iyice geliştirilmiş ve benzin üretimi başlamış.³

İşte o yıllarda, I. Büyük Savaş başladı. Almanlar, 'Turan ülkesi' vaat ederek Osmanlı hükümetini yanına çekti. Almanların gözü elbette Azerbaycan petrol kuyularındaydı. Tıpkı Ortadoğu'da ve Kuzey Afrika'da olduğu gibi. İngiltere-Fransa-İtalya-Rusya ittifakının da... Bu arada Türklerin egemenliği artık bitirilecekti. Bu her ne Almanya için, hem de itilafçılar için de böyleydi...

Kim kazanırsa kazansın, Türklere yer yoktu bu oyunda. Zaten yukarıdaki petrol öyküsünden de anlaşılacağı gibi, Osmanlı hanedanı petrolle ilgilenmemişti. Doğu Anadolu ve Kafkasya'da savaş öteki yerlerde olduğu gibi kanlı geçmişti. İtilafçılar, Ermenileri cephe arkasında kullanıp kanlı işlerine alet ediyorlardı. Bunun acısını en çok Azeriler çekti...

Savaşlar ülkelerin kaderinde acı günleri ve yıkımları anımsatır. Ancak insanların yaşama bağlılığı yıkılmadıkça savaşın yıkıntıları önce temizlenir sonra da yeni bir yaşam kurulur. Ne var ki, masalarda imza altına alınan

² Adına Nobel Ödülü verilen kişi Alfred Nobel'dir.

³ Azerbaycan petrolünün tarihsel geçmişi üstüne bilgi, Kimya Bilimcisi Mir Yusuf Mir-Babayev'in Azerbaijan's Oil History – A Chronology Leading up to the Soviet Era (*Azerbaijan International Magazine*, Sherman Oaks, CA (US) Al 10.2 (Summer 2002) adlı yapıtından özetlenmiştir.

anlaşmaların yarattığı yıkım öyle kolayca temizlenemiyor. Kafkasya ve Asya ülkeleri gün yüzü görecek artık, denirken birdenbire yeniden işğale uğramasının temelinde insanoğlunun savaşını, canlarının bedelini hiçe sayan anlaşmaların bulunduğunu söylemek pek de yanlış olmaz.

1918 yılının o ekim ayının, o son gününde de böyle olmuştu. Masanın bir yanında Devlet-i Ali Osmani delegeleri, öte yandaysa İngiliz subayları oturmuşlardı. Osmanlı'nın son padişahı, delege heyeti başkanı Rauf Bey'e bir mektup vererek, saltanatın korunma karşılığında her şeyi vereceklerini, belli etmişti.

Ve öyle de olmuştu. İşgal edilmemiş tüm topraklar, esir alınmamış ve Medine'de, Musul'da, Trablus'ta hâlâ direnen ordular, tüm demiryolları, tüm telefon-telgraf haberleşme sistemi, tüm topraklar, tüm savaş gemileri; Çanakkale, Çukurova, Musul Vilayeti, Medine, Trablus, İzmir Vilayeti; İzmit limanı, Kasımpaşa tersanesi velhasıl tüm yurt insanıyla, kaynaklarıyla, silahlarıyla ve birkaç satırlık anlaşma maddeleriyle teslim edilivermişti. Kafkasya'nın kaderi de farklı olmamıştı. Şimdi o güne dönelim ve Limni adasının Moudros limanına demirli, İngiltere Kraliyet Donanması'nın kumandan gemisi Agarnemnon'un basık tavanlı salonuna girelim:

"15. maddeye geldiklerinde Amiral saatine baktı. 'Baylar, bu maddeyi de görüşüp ara verelim; bilindiğı gibi biz İngilizler, çay zamanını geçirirsek yaşam düzenimiz altüst olur' diyerek gülümsedi.

Osmanlı idaresinde bulunan demiryollarının denetiminin İtilaf subaylarına, yönetimin de İtilaf memurlarına bırakılmasını istiyordu, 15. madde. Osmanlı heyeti, "Hükümet idaresi güç olur" gibi hafif karşı çıkışlarda bulundu. Demiryolu diye başlanan maddenin son cümlesi önemliydi.

“Bakû ve Batum’un İtilaf kuvvetleri tarafından işgali de dâhildir.”

Osmanlı heyeti bunun üstünde fazlaca durmadı. Hüseyin Rauf Bey, “Demiryolu içinde halkın da ihtiyacı unutulmasın” diye ek satır önerdikten sonra Kafkasya’nın ve Rus ihtilalinin kaderini etkileyecek bu madde için tarihsel bir açıklama getirdi.

“Devlet-i Aliye müttefiklerin Bakû’yü işgal eylemelerine karşı çıkmayacaktır.”

Teğmen Cormrod içinden “My god!” dedi, “Ne kolay oldu!” Sonra “Kafkasya O.K” diye yazarken “Mr. Rauf, Kafkas kökenli asil bir aileden geliyor. Komünistlerin öz yurdunu ele geçirmesindense, hür dünyayı yeğliyor” diye düşündü.

Kiliselerin çan sesleri limanda demirli savaş kaleleri arasında yankılanmaya başlayınca, Amiral masadan kalkmak için doğruldu. Hüseyin Rauf Bey de kalktı.

Artık çay zamanıydı. Kapı açıldı, tepsilerde kendinden işlemeli parlak porselenden beyaz demlikler ve fincanlar göründü.”⁴

Azerbaycan’ın kaderi 30 Ekim 1918’de Limni adasında, Moudros limanına demirlemiş olan Agamemnon zırhlısında böyle yazılmıştı. Saltanatı korumaktan başkaca bir kaygıları olmayanlar, hem anayurtlarını hem de Azerbaycan’ı teslim etmişlerdi. Aradan 73 yıl geçmişti ve SSCB’nin dağılmasından sonra bağımsız devlet olarak varlığını sürdürmeye hazırlanan Azerbaycan, bir kez daha teslim ediliyordu.

Yalnız Azerbaycan mı?... Aynı zamanda Asya ülkelerini teslim ediyorlardı. 1918’de teslim kâğıtlarının imzalandığı salonun penceresinden limanda demirli itilaf donanması görünüyordu. 1991’de ise ne savaş zırhlıları, ne de Çanakkale boğazını geçmeye hazırlanan ordular gö-

⁴ 58 Gün – Mustafa Kemal ile Filistin’den Anayurdun Dağlarına, s. 391.

rünüyordu. Teslim masası da yoktu, masaya oturmuş devlet görevlileri de... Salonda yüzü aşkın temsilci vardı.

1980'li yıllarda başarıyla yürütülen "project democracy" operasyonu, Nikaragua'dan sonra ilk sonuçlarını Doğu Avrupa ülkelerinde vermeye başladı. Moskova'da da işler alttan alta yürütülmüştür. Daha sonraları Mihail Gorbaçov'a ABD'de ödül kazandıracak olan büyük atılımla ilerleyen "project" Sovyetler Birliği'ni de dağdı.

NED'in operasyonunda NIS (Newly Independent States) başlığı altında, Doğu Avrupa projeleri uygulanırken, Orta Asya ülkelerinde de operasyon başlatıldı. Avrasya başlığı altında toplanan bu ülkeler iştah kabartıcıdır. Çünkü petrol ve gaz kaynakları zengindir. Üstelik Batı'nın, Ortadoğu ve Afrika petrol kaynaklarını denetlemek için çektiği sıkıntı düşünülürse, yepyeni bir seçenektir bu ülkeler.⁵

Bu ülkeler yalnızca petrol, gaz, değerli maden kaynaklarıyla değil, aynı zamanda uçsuz bucaksız alanlarda yetiştirilen sınaî tarım ürünleriyle de iştah kabartmaktadırlar. Yüzyılların tüketim özelemlerinin körüklenmesiyle kışkırtılabilecek pazarlar, Batı'nın iktisadi geleceğini belirleyecek denli büyüktür.

Bağımsızlıklarını pekiştirme yolunda ilerleyen bu ülkelerin enerji kaynaklarını, daha işin başında denetim altına almak ve yönetimlerine egemen olabilmek gerekirdi. Orta Asya ülkelerinin birbirleriyle dayanışma içine girme olasılıkları oldukça yüksektir. Çünkü ülkelerde Türkler çoğunluktadır ve devlet yönetimini ele almaya başlamışlardır. Asya'nın Türkleri, yarım yüzyıldan daha uzun bir süre Batı dünyası içinde bulunmuş olan Türkiye Türkleriyle bir araya gelebilirler, güçlerini ve deneylerini birleştirebilirlerdi.

⁵ Yeni Bağımsızlaşmış Ülkeler.

Türkiye-Kafkasya-Hazar-Asya ilişkileri, ne denli zayıf da olsa, bu tür gelişmelere açık bırakmak akıllı bir tutum olamazdı. Türkiye Türkleriyle, Asya Türkleri arasında bir ilişki kurulması elbette kaçınılmazdı. Çünkü bu ilişki, salt kültürel ortaklıklardan değil, binlerce yıllık tarihsel geçmiş ve akrabalık ilişkilerinden güç alacaktı. Bu kaçınılmaz ilişkileri, ABD ve Batı Avrupa'nın kendi çıkarlarına ve ulusal güvenliklerine göre yönlendirme olanağını elde bulundurmamak istemeleri de olağandır.

Amerikalılarla Asya Türkleri arasında tarihsel herhangi bir ilişki bulunmadığından, ABD'nin Orta Asya ülkelerine dalması ve yönlendirmesi oldukça güç görünmekteydi. Bu nedenle özenli bir ilişki kurulmalıydı. Kapılar açılıp, ilk giriş sağlandıktan sonra, gerisi nasıl olsa getirilir ve eğitim için, din hürriyeti için, ifade özgürlüğü için, demokrasi kurmak için gidilebilirdi. Önemli olan, ilk giriş için bir anahtar bulunması ve bir köprü kurulmasıydı. Bu köprüyü ABD'nin "sadık" bir müttefiki kurabilirdi.

Soğuk savaş döneminde hayli iş yapmış olan Aydınlar Ocağı'nın etkin kurucularından Prof. Aydın Yalçın, "Yeni Forum Dergisi"nin başyazarı idi ve 16-19 Eylül 1991'de Bodrum Yalıkavak'taki "Club Monacus" adlı tatil sitesinde, Amerikan istihbaratçılarının ve uzmanlarının, Türk Dünyası temsilcilerinin, Türkiye entelektüellerinin, Türkiye medyasının, CIA destekli Hürriyet Radyosu (Radio Liberty)'ndan Amerikalı ve Türk yöneticilerin, daha sonradan liberal dernekler kuracak olanların katıldığı geniş, bazılarına göre "bilimsel" olan, dört günlük bir toplantı düzenledi.

ABD'liler, NED'in katkılarıyla gerçekleştirilen toplantıya, büyük önem verdiklerini hem kurumsal anlamda, hem de deneyim birikimi anlamında özgün delegasyonu gösterdiler. Tanınmış kişilerin başında, 1980 öncesinde CIA İstanbul İstasyon Şefi olarak görev yapan Paul Bernard Henze ve yine CIA'den Ortadoğu-Uzakdoğu

uzmanı Graham Edmund Fuller geliyordu. Henze ve Fuller, toplantıya RAND şirketi adına katılıyorlardı.

Henze'nin danışmanlığını yapmakta olduğu SOTA (Türkistan ve Azerbaycan Araştırma Merkezi- Haarlem-Hollanda) tarafından Konya'da yayınlanmış olan "Türkiye ve Atatürk'ün Mirası" kitabında yer alan kendi satırlarından onun Türkiye sevgisini okuyalım:

"Türkiye'nin Atatürk ve Özal kalitesinde yeni bir lidere ihtiyacı var. Böyle birinin ortaya çıkmasının çok uzun sürmeyeceğini umuyorum.(..) Türkiye'ye, Türklerin izlediği yolu takip ederek geldim. Türkçe öğrenmeye başlamadan önce Moğol dilini çalıştım. Ama Orta Asya'yı ziyaret mümkün değildi. 1950'lerin renkli Türkiye'si dünyaya açılıyordu. Bu ülkeyi 40 yıldır hem sık sık ziyaret ediyor, hem de zaman zaman orada yaşıyorum.

Gitmediğim köşesi kalmadı. İki çok kritik dönemde Anakara'daki ABD Büyükelçiliğinde görev yaptım: Menderes döneminin sonunda ve 70'li yılların ortalarındaki o sorunlu dönemde. Hükümetteki son görevim 1977 – 1980 yıllarında Türkiye'den sorumlu Milli Güvenlik Konseyi kıdemli üyesiydim. O zamandan beri, bir Wilson Fellow'u ve RAND'ın Washington ofisinde çalışan daimi danışman olarak, Türkiye'yi yılda üç dört kez ziyaret ederim. Tanıdığım binlerce sade Türk vatandaşı şöyle dursun, son yirmi yılda Türkiye'nin politik, askeri, entelektüel ve iş çevreleri ile de tanışma şansını elde ettim."⁶

Henze, CIA'den ayrıldıktan sonra RAND kadrosuna danışman olarak geçti ve NED için demokrasi projeleri geliştirmeye başladı. NED raporlarına göre, Henze'nin uzmanlık alanında, "Afrika, Asya, Orta ve Doğu Avrupa, Yeni Bağımsız Devletler, Ortadoğu" bulunmaktaydı. P.B.

⁶ Paul B. Henze, Türkiye ve Atatürk'ün Mirası, s.6. SOTA tarafından İngilizce yayınlanan özgün basım: "Turkey and Atatürk's Legacy "

Henze'nin çok özel uzmanlık alanına giren ülkeler arasındaysa; Habeşistan, Eritre, Sudan, Somali, Kenya, Özbekistan, Kırgızistan, Çin, Rusya, Gürcistan, Azerbaycan, Mısır, İsrail ve Türkiye bulunmaktadır.

Henze, bu çalışmaların amacını açıklarken ilişkilerini de dışa vuruyordu:

*"Özellikle yakın dostum Zbigniew Brezinski'ye 1980 sonbaharında (12 Eylül 1980 darbe dönemi öncesi ve sonrası olmalı) doruğa çıkan, kritik yıllar boyunca, bana Türkiye konusunda deneyim bilgimi ABD milli güvenlik sürecine aktarabilme fırsatını tanıdığı için teşekkür ederim."*⁷

Eski CIA ustaları işbaşında

CIA'in en ünlü yöneticilerinden RAND'ın İkinci Başkanı George Tanham, Bodrum'daki toplantıda yerini aldı. Tanham, 1965'de Vietnam'da, daha sonra Bankog'da CIA İstasyon Şefi olarak bulunmuştu. 1978'de İngiltere'de CIA şirketlerinden Kern House Enterprises adlı holdinge bağlı ISC (London Institute for the Study of Conflict / Londra Çatışma İnceleme Enst.)'deki görevinin ardından aynı kuruluşun Amerika'daki merkezi U.S Institute for the Study of Conflict başkanlığına atanmıştı. Tanham, sonraları RAND'ın başkan yardımcılığına getirildi ve Washington merkezine yerleşerek, yanlış bilgilendirme ve yönlendirme aygıtı

⁷ Henze son 15 yıl boyunca birçok "birey ve kuruluştan destek" aldığını belirttikten sonra "birkacını(n)" adını da veriyor: "Woodrow Wilson Center, California ve Washington'daki RAND ofislerinde çalışan sayısız mesai arkadaşı, Albert ve Roberta Wohlstetter ve araştırma kuruluşları, Smith-Richardson Vakfı, ABD Barış Enstitüsü (USIP), Milli Demokrasi Vakfı (NED), Carnegie Vakfı, (...) Washington Türk Etüdları Enstitüsü (Turkish Studies Inst.)'nün eski direktörü Heath Lowry ve Türkiye'den sayılamayacak kadar çok mesai arkadaşı, dost ve kuruluş." *Paul B. Henze, Türkiye ve Atatürk'ün Mirası, s.8.*

Terrorism and Conflict Journal dergisini yayınlamaya başladı.

Bodrum toplantısını düzenleyen Yeni Forum, aslında George Tanham ekibine pek de yabancı değildi. Yeni Forum dergisinin sayfalarında, "komplo teorisi" uzmanları olan gazeteciler, yazarlar sık sık yer almıştır.

ISC hesabına iş gören, en ünlü yanlış bilgilendirme ve yönlendirme ustası Robert Moss'un teorileri de Yeni Forum'da yerini bulmuştu. "Project Democracy" merkez kuruluşu NED'in elemanlarından Nadia M. Diuk da toplantıya katılanlar arasındaydı.⁸

Ayrıca NDI'den Mathew Chanoff, yanı sıra Radio Liberty Münih elemanlarından Yasin Aslan ve Timur Kocaoğlu ile Liberty'nin İstanbul şubesinden, şimdilerde UNPO (Unrepresented Nations and Peoples Organisation / BM'de Temsil Edilmeyen Milletler Cemiyeti) Genel Sekreteri ve ETIE (East Turkistan Union in Europe / Avrupa'da Doğu Türkistan Birliği) Başkanı Erkin Alptekin, Köln'de yerleşik Türkistan Araştırma Enstitüsü'nden Baymirza Hayit da toplantıya katılıyordu.⁹

Katılımcılar arasında, sonraki yıllarda kendilerini "Liberal Enternasyonalin bir parçası" olarak tanımlayacak ve Liberal Düşünce Topluluğu Derneği'ni kuracak olan Prof. Dr. Attila Yayla, Prof. Dr. Mustafa Erdoğan ve Osman Okyar gibi bilim insanları da bulunuyordu.¹⁰ CIA propaganda aygıtı Radio Liberty elamanlarından Türkler dikkat çekiyor. Bunlardan Timur Kocaoğlu'nun çalışma yaşamı ve ilişkileri, toplantıya ışık tutabilir: Timur Kocaoğlu, 1971'de İstanbul Üniversitesi'nin Edebiyat

⁸ Nadia M. Diuk, Sung Myung Moon tarafından satın alınan The Washington Times gazetesinde çalışmaya başladı. Kırgızistan'daki kalkışmadan bir gün önce sendikacılarla görüşüyordu.

⁹ Türkiye Modeli ve Türk Kökenli Cumhuriyetlerle Eski Sovyet Halkları, s.355-6

¹⁰ Liberal Düşünce, Cilt I, Say.1, Kış 1996.

Fakültesini bitirdi. 1974'de VOA (Amerika'nın Sesi Radyosu) Özbek Yayın Masası'nda staj yaptı. 1973'ten 1977'ye dek RFE/RL için kültürel ve siyasi metinler hazırladı. 1977-1982 arasında Columbia Üniversitesi'nde yüksek lisans ve doktora yaptı.

Kocaoğlu, 1977-1982 arasında, Center National de la Rocher Scientific'te Prof. Alexandre Bennigsen tarafından yönetilen Muslim in the Soviet Union (Sovyetler Birliği'nde Müslümanlar) projesinde görev aldı. Aynı dönemde Münih'teki Radio Free Europe (RFE) / Radio Liberty (RL)'de Özbekistan servisinde de çalıştı. İlk üç yıl editör, sonraki yıllarda ise Birinci Editör oldu.

Timur Kocaoğlu'nun konumu giderek yükseldi ve 1983-1985 arasında RL'in Planlama ve Araştırma Bölümü'nde çalıştı. Daha sonra Türkiye'ye döndü ve Marmara Üniversitesi'nde Yrd. Doçent ve ardından Doçent oldu.. 1994 yılında Koç Üniversitesi'ne geçen Kocaoğlu, bu üniversitenin Stratejik Araştırmalar Merkezi yöneticisi oldu.

ABD iki yönlü oynamayı sever

Club Monacus toplantısının masraflarını kimin karşıladığı, Aydın Yalçın'ın satırlarına şöyle yansiyordu:

"Bu vesileyle Bodrum-Yalıkavak'ta yaptığımız sempozyumu, mali yardımlarıyla destekleyen, Amerika 'Milli Demokrasi Vakfı' ile Türkiye Vakıflar Bankası ve Türkiye İş Bankası'na özellikle teşekkürlerimizi sunarız."¹¹Katılımcı ABD'li uzmanlar, Türklere, Asya'daki çıkarların Amerikan çıkarlarıyla örtüştüğünü benimseterek, daha sonradan Türkiye Cumhurbaşkanı'nın "Adriyatik'ten Çin'e kadar" sözüyle tarihteki yerini alan eski bir oyunun Amerikan

¹¹ ABD National Endowment for Democracy (NED) demek isteniyor.

sürümünü hediye etmişlerdir. I. ve II. Dünya savaşlarında Almanya da bunu yapmıştı. Sonuç biliniyor... ^{12/13}

Club Monacus toplantısında da, öyle oldu. Büyük yönlendirme ustası eski CIA şefi Fuller, “Amerika’nın Avrasya kıtasında meydana gelen bu değişimler karşısında belirli bir politikası bulunmadığını” ve hatta “Bağımsızlığını ilan eden Baltık Cumhuriyetleri gibi, öteki cumhuriyetler arasında bağımsızlıklarını ilan edenleri tanımaya hazır olmadığını” ileri sürmüştü.¹⁴

Bu büyük yalanı yutmak kolaydı. Çünkü o yıllarda, ABD’nin yalnızca Moskova’da değil, 92 ülkede eşzamanlı yürüttüğü “project democracy” operasyonunu bilenler biliyordu. Amerikan oyununun gerçek yüzünü Paul Henze tek tümceyle açıklıyordu:

“Rusya’nın demokrasi, Liberalizm, hürriyet ve bağımsızlık yolundaki yeni adımlarına hem Türkiye, hem de Amerika yardımcı olmalıdır.”¹⁵

İzleyen yıllarda, Türkiye, bu toplantının amacına uygun olarak gereken yardımı göstermiştir. Özellikle Türk ülkelerinde NED kaynaklarından dolar desteği alan birçok örgüt kurulmuş ve örümcek ağı yeni ilmlerle genişletilmiştir.

Bu ağ, Club Monacus toplantısından, çok değil, yalnızca 10 yıl sonra, Afgan işgali döneminde Orta Asya ülkelerinde Amerikalıların askeri üsler elde etmesiyle yeni bir evreye girdi. Irak işgali derken Azerbaycan, Gürcistan, Türkmenistan, Kırgızistan, Özbekistan, Kazakistan da içten içe yapılandırıldı. Kırgızistan ve Özbekistan’da sözde demokratik kalkışmalarla ve Azerbaycan’da iktidarı ele geçirme yolunda yaratılan kargaşa ortamıyla somutlaştı.

¹² Türkiye Modeli ve Türk Kökenli Cumhuriyetlerle Eski Sovyet Halkları, s.7

¹³ Türkiye İş Bankası, yönetiminde CHP temsilcileri de bulunur.

¹⁴ Yeni Forum, Ekim 1991, s.14

¹⁵ Yeni Forum, Ekim 1991, s.16

Paul Henze'nin Türkiye'ye düşkünlüğü gibi yönlendirici konuları ve gelişmeleri ABD yönetiminden bağımsızlaştırıp kişiselleştirici yayın yapan aygıtların göstermekten ölesiye çekindikleri bir ilişkiyi not etmek gerekiyor.

Paul Henze, kısa adı SOTA olan Türkistan ve Azerbaycan Araştırma Merkezi (Hollanda)'nin danışmanıdır. Türkçülüğü ve milliyetçiliği elden bırakmayan bu merkez, Paul Bernard Henze'nin "Turkey and Atatürk's Legacy" (Türkiye ve Atatürk'ün Mirası) adını taşıyan kitabını 1998'de yayınlamıştır.¹⁶

Kitap 2003'de Konya'da, Türkçe olarak da basılmıştır. Türkçe baskıdan yapacağımız şu alıntı Azerbaycan, Türkistan ve Türkiye kampanyasının amacını hiçbir yoruma gerek kalmadan ortaya koyacaktır:

*"Ülkenin toparlanması devresi olan Cumhuriyet'in ilk yıllarında tam bir merkezîyetçi idare biçimi günümüz gereksinimlerini karşılayamaz durumdadır."*¹⁷

ABD'lilerin anlayışına göre Türkiye, ABD gibi büyük bir kıtadır ve merkezden yönetilemez. Bu durumda hemen bölümlere ayırmak gerekir. Bölünmenin hangi esasa göre olacağını Henze'den okuyalım:

"Bölgelerin kendilerini yönetmede daha çok sorumluluk almaları yönünde az şey yapılmıştır. Türklerin, çağdaş dünyada siyasal yönden en başarılı ve gelişmiş ülkelerin federasyon düzeniyle yönetilenler olduğunu düşünmeye başlamaları gerekir."

Öyle örnekler veriyor ki Paul Bernard Henze, bu model Türkiye'deki etnik kışkırtmalara uysa da uymasa da, Avrupa'ya benzemeye can atan sivillere satılacaktır. Henze diyor ki:

"Son yıllarda, İngiltere ve Fransa gibi yoğun merke-

¹⁶ SOTA kurucusu Mehmet Tütüncü'dür.
Henze, Paul B. Turkey And Atatürk's Legacy.

ziyetçi ülkelerde bile, bölgesel (yönetim) yetki sorumluluk düşüncesi güçlenmektedir. Ancak Federal düzen, siyasal görüş alışverişin ve rekabetin merkezde toplanmasını önleyebilir.

Her şeyin merkezi hükümetin otoritesi altında toplanmasını engelleyecek olan federal düzen, yöresel (bölgesel) önderliği destekler ve siyasal, toplumsal, iktisadi sorunların çözümünde deneyim kazanılmasını sağlar. Yine bu düzen içinde etnik ve ayrılıkçı öbeklerin uzlaştırılmaları olanağı da yaratılır.

Türkiye Cumhuriyeti'nde bu türlü değişimleri oluşturabilecek düzenlemeler, Türk aydınlarının ve siyasetçilerinin gündemlerinin başında yer almalıdır.

Belki bu tür temel bir düzenlemenin yapılabilmesi için 20. yüzyılın sonunda Türkiye'nin içine sürüklendiği bunalımın biraz daha kötüleşmesi gerekecektir.”

Henze bu görüşlerini yalnız Türkiye için yazıyor... Ama unutmamalı ki, “project democracy”nin uygulamalarına göre ülkelerin federasyonlara bölünmesi temel amaçtır.

Azerbaycan'ın 7 milyonluk nüfusa sahip olması ülkenin federeasyonlaşmasına engel değildir. Çünkü ABD için, birkaç bin nüfusa sahip etnisite ile misyon nüfuslu etnisiteler arasında kullanım değeri yönünden hiçbir fark yoktur. Önemli olan ülkelerin içinde ayrılıklar yaratılmasıdır. Daha sonra göreceğimiz gibi Azerbaycan'da da ABD misyonu etnisiteler üstüne çalışmaktadır.¹⁸

¹⁸ Paul Bernard Henze 12 Eylül sonrasında Yeni Forum'da yazmıştı.

Türkiye üstünden demokrasi ihracı

Uğur Mumcu, Yeni Forum ile ABD arasındaki para ilişkisini şöyle yazmıştı:

"National Endowment For Democracy-Ulusal Demokrasi Vakfı adlı kuruluşun 1988 yılı raporunun 18. sayfasında "American Friends of Turkey Foundation / Türkiye'nin Amerikalı Dostları Vakfı"nın Ankara'da "Yeni Forum" adlı dergiye 50 bin dolar para yardımı yaptığı yazılıyor. Aynı raporun 19. sayfasında da yine "Yeni Forum Dergisi"ne, aynı vakfın 11.766 dolar gönderdiği açıklanıyor."

1993 yılında, Uğur Mumcu'nun öldürülmesinden tam bir ay sonra, William Jefferson Clinton tarafından Kongre'ye sunulan NED'in 1991-1992 Mali Yıl Raporu'nun 81. sayfasında şu satırlar görülebilirdi:

*"NED, Amerikan Türk Vakfı (American Turkish Foundation) aracılığıyla, Ankara'daki FORUM şirketine, Türkiye'de demokrasi anlayışını geliştirmek, öteki İslam dünyası ülkelerine Türkiye'deki deneyimi yayın yoluyla iletmek için, Yeni Forum dergisinin dağıtımını yapmak; bir dizi kurs ve seminer düzenlemek; bir kitap yayınlamak üzere 50.000 dolar tahsis etmiş."*¹⁹

Yazılı gerçekleri ve belgeleri bile 'uydurma' olarak niteleyenler bulunduğundan onların anlayacağı dilden ve özgün satırlarından aldık. Aydın Yalçın bu ilişkiyi inkâr etmiyor ve ABD'ye verilen desteği Yeni Forum'da açıklıyor:

¹⁹American Turkish Foundation'ın mütevelliisi eski CIA İstanbul İstasyon Şefi Henze'dir. Türkçe konuşur ve RAND danışmanıdır. *Graham T. Fuller and Ian O. Lasser with Paul B. Henze and J. F. Brown, Turkey's New Geopolitics From the Balkans to Western China, s.187*

"Yeni Forum'un Türkiye'de totaliter rejimlere karşı ve demokrasinin yerleşmesiyle ilgili mücadeleye 35 yıldır sürdürdüğü katkıları desteklemek amacı güden bu yardımın gizli kapaklı hiçbir yanı yoktur."

12 Eylül darbesini desteklemiş olan Aydın Yalçın doğru söylüyordu. Amerika'dan alınca gizli kapaklı olması gerekmiyordu. Hem darbelerden sonra kurulan, dikta yönetimlerinin de totaliterlikle hiçbir ilgisi (!) yoktur.

Demokratik ve küresel yardımcının Türk cumhuriyetlerine uzatılan eli, "Forum" ile sınırlı kalmadı. Küresel eğitim etkinliklerinin yanı sıra, Türkiye siyasetinin deneyimlilerince kurulan ve yönetilen TDV (Türk Demokrasi Vakfı)'na da gereken destek verildi. TDV'nin görevi, eski Sovyet ülkelerinden temsilciler için "Anayasa Yapımı" sempozyumu düzenlemektir. Bu iş için 40.000 dolar ödemişti.²⁰

Türkiye'nin demokratları, kardeş ülkelere anayasa yapmayı öğretme yetkisini nereden aldıkları ve kardeş ülkelere anayasa öğretmek üzere yabancı bir devletin parasal desteğine neden gerek duydukları merak konusudur. Asya'ya uzanan ellerin bağlı olduğu kola hükmeden merkezin Türkiyeli dostlarıyla Asya'ya ilerleyişini

²⁰ Nisan 2005'de, İstanbul'da "Ermeni Soykırım İddiaları ve Gerçekler" konferansı yapılmıştı. Avukat Georges Maleville (Paris), Mümtaz Soysal konuşmacılar arasındaydı. Konuşmacılardan Tenzile Rüstemhanlı (Azeri Türk Kadınlar Birliği Başkanı da Ermeni saldırganların Karabağ'da yaptıkları soykırımı anlatarak, barış isteklerini dile getirmişti. TDV eski Başkanı ANAP eski milletvekili Bülent Akarcalı, konferansla ilgi şunları yazdı: "TRT INT adlı Zümrüdüanka kuşumuz, Türkiye'de düzenlenen ve bir Hanım'ın (Tenzile Rüstemhanlı) da katıldığı konferansı, Bundestag'ın (soykırımı tanıma) kararından sonra, Almanca alt yazıyla vererek hepimizin yüreğini ferahlatıyor! TRT yönetimi, TRT INT'teki bu programı herhalde Almanlar seyrederek yayınlamakla hepimizi kandırıyor, farkında mı?" (Vatan, 21.6.2005) TDV ve Akarcalı'nın Alman Konrad Adenauer Stiftung ile ilişkileri için geniş bilgi: Sivil Örümeğin Ağında, 13. Basım ve Ergün Gündüz, AKP'ın Önlenemeyen Yükselişi.

kavramak için, NED yönetim kurulu başkanlarından Winston Lord'un sözlerine başvurmak gerekiyor:

"Hibe programımız, dünyanın tüm bölgelerine ulaşarak, demokrasinin değerlerinin ve kurumlarının hızla büyümesi, kök salması ve yasallık ve bağlılık kazanması gerektiği ilkesine dayanmaktadır."

Yeni Forum, soğuk savaş döneminin sonuna doğru "project democracy" operasyonunun, Türkiye'den Kafkasya'ya ve oradan Orta Asya'ya uzanan ipekli yolunda iyi bir başlangıç yapılmasına yardımcı olmuştur.

NED'in veri tabanında, Yeni Forum'a yıllık 50.000 dolar verildiği görülüyor, ama bu miktar ancak yayın yapmaya yeterdi. 22 Şubat 1987 tarihli Yeni Gündem'de, Yeni Forum'a, Türkiye'nin Amerikalı Dostları Derneği aracılığıyla 100.000 dolar verildiği belirtiliyor.

Bu girişimler çok kısa sürede meyvesini verdi ve "project democracy" kapsamında etkinlikler Türk cumhuriyetlerine uzandı, insan hakları örgütleri kuruldu.

Yeni siyasal partiler ve yeni yayınlar NED'in parasıyla beslendi. Böylece yüzyıllar sonra bağımsızlığına kavuşmak üzere olan devletlere uzaktan ayarlı demokrasi ihraç edildi.

Bu gelişmeleri yönlendirmek üzere, ABD yönetiminin bağımsız görünmek esas olduğundan, merkezi bir "sivil" örgüt olarak "Eurasia Foundation" (Avrasya Vakfı) kuruldu. NED'in Örümcek Ağı (WEB) ile bağlantılı olarak çalışan İngiliz ve Batı Avrupalı örgütler de boş kalmadılar. İngilizlerin Westminster Foundation adlı vakfın Azerbaycan'da sürdürdüğü işlere kısaca bakmak aydınlatıcı olacaktır.

Anglo-Sakson parmağı

"Project Democracy" operasyonunun kapsamı, ÷lke-den ÷lkeye değişmiyor. Çünkü kurulmak istenen güdümlü düzen kıtadan kıtaya, ÷lkeden ÷lkeye değişmemelidir ki, tek merkezden yönetilebilsin ve Batı'nın çıkarlarına zarar vermeyecek bir yapı kurulabilsin.

Doğu insanları, demokrasinin nimetlerinden yararlanmakla mutlu olacaklar... Bu arada ulusal kaynakları Batı tüccarlarının eline geçecek. Doğu insanları sempozyumlar, konferanslar, bülten yayınları, gösterilerle bir tür demokrasi sirkinde keyiflenirken iktisadi düzenleri, yenedünyanın hazinecisi IMF tarafından denetlenecek...

Kültürlü insanlar, din ve ifade özgürlüğünü toplumsal düzenin karmaşası içinde sınır tanımadan konuşmalar yapmak sanmaktadır. Bu kişilerin, insan (etnik azınlık diye anlayabilirsiniz) haklarına saygı sarmalında, Batı kültürüne ve ahlakına hayranlıktan başı dönmektedir. Ve zenginliklerin asıl sahibi olan bu insanlar, Batı'nın hizmetkârlığından, petro-gaz şirketlerinin memurluğundan, küçük bayilikten öteye bir iş bulamaz olacaklardır.

Zaten böyle olmayacaksa, Batının siyasal partilerine bağlı örgütlerin bu ÷lkelerde onca zahmete katlanmalarına gerek kalmazdı.

İngilizler, Azerbaycan'da WFD (Westminster Foundation for Democracy)'nin 1996–2000 dönemi projeleriyle 28 ayrı eyleme para dökmüşler. WFD raporlarında belirtilen paralar küçük ama işlevi büyük.

Bu sürecin ayrıntılarına girmeden önce, 1991 Monacus toplantısına katılan Azerbaycan yurttaşlarını anmakta yarar var. Bunların bazıları çok geçmeden WEB'in içinde yerlerini aldılar:

Nesip Nesipzade (Musavat Partisi Başkan Yardımcısı

ve Azerbaycan Namine Alyans üyesi), Azeri Bilimler Akademisi'nden Ahmet Nahmedev, Ali Mesiyev, Aliyev Hamit Zeynelabidin, Asaf Nadirov ve Aydın Cavit, Aydın Selimzade, Elder Kaliyev, Ferit Hanlarov, İmam Mustafaev, İnkılap Alibekov, Mayıs Alizade, Oktay Efendiyev, Ramiz Asker (sonradan Azerbaycan Journalistler Birliği 'Yeni Nesil' görevlisi ve Müsavat Partisi üyesi), Şehla Vezireva, Şevket Tayıgeva (Müsavat Partisi Divan üyesi), Tefvik Kasımov (Halk Cephesi, sonra Musavat Partisi Başkan Yardımcısı), Teymur Yeliyev, Vilayet Kuliyev (eski Dışişleri Bakanı, Milli İstiklal Partisi üyesi, Polonya'da Büyükelçi), Sariye Gençliyeva, Süleyman Eliyarlı (İrlanda'da eski büyükelçi.)

Türkleri aracı yaparak işe başlayan Amerikalılar da boş durmayarak, NED kaynaklarından para akıtmışlar ve işadamlarını, sendikaları örgütlediler. Bunu olağan karşılamak gerekir. Petrol üreticisi Azerbaycan'da sendikal hareketi demokratikleştirmek, ABD petrol şirketlerinin en büyük idealidir. Tıpkı Venezuela operasyonunda göreceğimiz gibi, petrol ihracını baltalamak üzere, işçiler greve sürüklenmiş ve iktisadi bunalım yaratılmaya çalışılmıştı.

NHMK (Azerbaycan Neftçilerinin Hukuklarının Müdafie Komitesi)'ni tanıtan Soros Açık Cemiyet İnstitutu'nun yayınında gelecek günlerde olacaklar açıklanıyor:

*"Devlet Neft Şirketi'ne karşı talepler ileri sürülmüş, matbuatta aynı zamanda komitenin faaliyeti geniş ışıklandırılmıştır. Azerbaycan Cumhuriyeti Devlet Neft Şirketi Başkanlığı komitenin grev yapma talebi ile müracaatından sonra komite üyeleriyle görüşerek teşkilatı resmen tanımak mecburiyetinde kalmıştır. NHMK birçok harici teşkilatlarla sık alaka saklayır."*²¹

²¹ NHMK Başkanı: Mirvari Kehramanlı. (Malumat Kitabı, s. 12.)

Bu arada İngilizler işbaşı yapıyor ve Azerbaycan Milli İstiklal Partisi'ni yükseltmek için çalışmaya başlıyorlar. Tarihsel gelişim içinde izleyelim:

1995

NED'den Azerbaycan Demokratiyanın İnkişafı Fondu aracılığıyla 12 Kasım seçimlerine yönelik yayın kampanyası yürütecek olan Azadlık ve Ayna/Zerkalo gazetelerine 50.000 dolar verildi. Bu Fond ayrıca demokrasi tartışmaları düzenlemek üzere 45.000 dolar aldı.

Nisan: İngiliz Muhafazakâr Partisi iki görevli gönderdi. Bu kişilerin işi, Azerbaycan Milli İstiklal Partisi (MİP)'nin çalışmalarını değerlendirmek için ve Mayıs ayında yapılacak eğitim seminerlerini ve Milli İstiklâl Partisi (MİP)'nin yerel yöneticilerinin yolculuğunu örgütlemektir. Bedeli: 2.848,40 sterlin.

Mayıs: MİP'nin 12 yöneticisi, İngiliz Muhafazakâr Partisi'nin düzenlemesiyle, İngiltere'de seçim kampanyası ve örgütlenme eğitimine katıldılar; İngiliz kurumlarını gezdiler. Masraflar WFD'den ve toplam 22.021,00 sterlin.

Temmuz: British Petroleum (BP) desteğinde, ikisi merkez bakanlığından ve biri Azeri Milli Bankası'ndan üç kişi İngiltere'ye getirildi. Para belirtilmiyor.

Ağustos: WFD' nin verdiği 2.886 sterlin ile İngiliz Muhafazakâr Parti'nin iki elemanı, Azerbaycan MİP'nin seçim çalışmalarına yardımcı olmak için gerekli araştırmayı yaptı. MİP'nin önde gelen yöneticilerinden birinin International Democratic Union "Leader" konferansına katılması sağlandı. 1.124,00 sterlin.

Kasım: İngiliz Muhafazakâr Parti, MİP'ne seçim kampanyası belgelerini basması için araç-gereç verdi. Toplam bedeli: 20.392,00 sterlin.

Mayıs: İngiliz Muhafazakâr Parti (Tory), iki parlamento üyesini Azerbaycan'a gönderdi. Üyelerin görevi: Azerbaycan parlamentosuna giren iki muhalif partiden

biri olan MİP üyelerinin etkinliklerini yükseltmelerine yardım etmek üzere görüşmeler yapmak. 3.968,00 sterlin.²²

1996

Öncelikle muhalefet partisi ile ilişki kapsamında yürütülen işlerin yeni aşaması, ilişkileri yaygınlaştırmak olacaktır. Bu arada pazarın ve piyasanın kokusunu çoktan almış olan Quantum Fund danışmanı George Soros'un Budapeşte merkezli Open Society Institute (OSI), Açık Cemiyet Institutu – Azerbaycan Fond'u kurmaya başlıyor. Amerikalılar da ilk tanışmalarının ardından Azerbaycan'a girmektedirler. ABD Demokrat Parti örgütü NDI Bakû'de bir büro açar ve FSCI (For the Sake of Azerbaijan Civic Initiative)'yi, bilinen adıyla 'Azerbaycan Sivil Girişim'in kurulmasına yardımcı olur. Amerikalıların hedefi 1998 devlet başkanlığı ve 1999 belediye seçimidir. 1996 proje özetlerinden iz sürüyoruz:

Azerbaycan Demokratiyanın İnkişafı Fondu muhalefet örgütlemek için NED'den 45.000 dolar daha aldı. NED'den Amerikan işadamları örgütü CIPE aracılığıyla, siyasal ve iktisadi reform kampanyası ve bülten yayınları için 63.815 dolar daha aldı.

İngiliz Muhafazakâr Parti, MBP sözcüsü 6 kişiyi İngiltere'ye getirerek onlara medya ve halkla ilişkiler eğitimi verdi. 12.465,00 sterlin.

Muhalefete mensup Azerbaycanlı 40 genç siyasi lidere, gazetecilere ve akademisyenlere bir yıl süresince 10 ayrı "Demokrasi ve Sivil eğitim" semineri düzenlendi, Azerbaycan'da yaygın örgütlenme başlatıldı. 8.553,00 sterlin.

Muhafazakâr Parti (İngiltere), Avrupa Genç Muhafazakârlar Örgütü'nden 4 eğitimci Bakû'ye giderek MİP Gençlik Örgütü üyelerinden 25 Azeri temsilciye, parti

²² NED Annual Report, 1995.

örgütlenmesi ve seçim kampanyaları konusunda, 7 günlük seminer verdi. 2.650 sterlin.

Yeni kurulan Azerbaycan Haber Ajansı ile bir TV ve Radyo Şirketi'nin yayın kapasitesini yükseltmek ve Azerbaycan'da daha büyük sayıda televizyon izleyicisine ulaşmalarını sağlamak üzere, TV vericisi almaları sağlandı. 10.000 sterlin.

WFD araya başka bir parti ya da örgüt sokmadan, Haftalık Azerbaycan 525 Gazetesi için teknik gereçler satın aldı ve gazetenin altı aylık ofis kirasını ödedi. 3.889 sterlin.^{23/24}

1997

Sıra, kitleselleşmenin yollarını açmaya ve atölyeciliğe gelmiştir. Devreye yeni örgütler sokulur. Amerikalılar yavaş yavaş yerleşmeye başlamışlardır. ABD Cumhuriyetçi Parti örgütü IRI de gelir ve bir büro açar. Onların da ilk hedefi, 1998 Başkanlık seçimlerini bahane ederek, Azerbaycan iç siyasetine egemen olmasını bekledikleri partilerle ilişki kurmaktır. NDI, 1998 seçimleri için gözlemci adı altında 2.600 kişiyi, FSCI aracılığıyla hazırlamaya başlar. Bu arada Açık Cemiyet Institutu (ACI), Soros Vakfı'ndan aldığı 187.169 doları, 114 ayrı kişi ve kuruluşa aktarır, ama İngilizler çalışmalarını daha bitirmemişlerdir.

Bahar: Milli İstiklal Partisi (MİP)'ne kamuoyu araştırması ve yoklaması çalışmalarında yardımcı olmak üzere, İngiliz Muhafazakâr Parti'den bir uzman gönderilir. 3.515 sterlin.

"Sulh ve Demokratiya Institutu (SDI)" adlı örgüt 10 atölye kurdu. Atölye çalışmalarına 8 yerel insan hakları örgütünden 16 temsilci katıldı. Ayrıca Uluslararası Af Örgütü (Amnesty International) insan hakları yasaları ve

²³ 525 Gazetesi sahibi Rauf Raifoğlu'dur.

²⁴ NED Annual Report 1996.

uygulamalarıyla ilgili 5 günlük seminer düzenledi. 3.458,00 sterlin.²⁵

İngiliz Muhafazakâr Parti, Azerbaycan MBP'ne "yerel yönetimler ve başkanlık seçimlerinde" kullanmak üzere bilgisayar donanımı satın aldı. 6.400,00 sterlin.

ABD Carnegie Endowment SDI'ye 25.000 dolar verdi. İş: Ermenistan, Gürcistan ve Azerbaycan'da sivil kadınlar ve liderlerden bir şebeke kurmak.

"INAM Centre for Pluralism" Azerbaycan'daki siyasi parti ve kurumların Azeri dilinde siyaset bilimi boşluğunu doldurmaları için 10 tane kitap bastırdı. 5.200,00 sterlin.

ACILS /FTUI sendikal örgütlenmeye giriyor ve Azerbaycan'a üçlü bir komite gönderiyor. Azerbaycan petrol ve gaz işçileri, sendikal ve sivil haklar konusunda seminerlerle eğitilecektir. 10.885 dolar NED'den veriliyor. Ayrıca FTUI, sendika liderlerini pazar iktisadı, toplu sözleşme konusunda eğitmek ve yeni liderler yetiştirmek üzere NED'den 219.038 dolar destek sağlıyor. Azerbaycan Vakfı da boş durmuyor, her yıl olduğu gibi 45.000 dolarını alıyor ve yasama işleriyle ilgili çalışmalara başlıyor ve akademisyenleri işin içine sokuyor.

1998

Devlet başkanlığı seçimi yılında, ABD ve İngiliz örgütleri daha yoğun çalışmaya ve örümcek ağını genişletmeye başladılar. IRI seçim için 18 elemanını görevlendirirken NDI, 1999 belediye seçimlerini de düşünerek, eğitilecek gözlemci sayısını 3000'e çıkarır. Açık Cemiyet Institutu (ACI), kadın işlerine el atar. Kadın önder Gülnara Mamedova'dır. ACI'nin yıllık ödentisi 871.025 dolara yükselirken, kişi ve kurum sayısı da 382 olur. Bundan böyle operasyonun kapsamı siyasal boyutta çeşitlenecek ve öteki muhalif partiler de İngiliz denetimli

²⁵ SDI yöneticisi: Leyla Yunusova

ağa çekilecektir. Hemen arkasından İngiliz İşçi Partisi de devreye girecek ve Azerbaycan Halk Cephesi Partisi ile bağlantıya geçilecektir.²⁶

İngiliz Muhafazakâr Partisi, bir görevlisini Azerbaycan'a gönderdi. Görevlinin 5 günlük gezisinin amacı, MBP ile birlikte "Azerbaycan Halk Cephesi ile ilişki kurmanın yollarını" aramaktır. 2.340,00 sterlin

İngiliz İşçi Partisi, Azerbaycan Sosyal Demokrat Partisi yayın organı "İstiklâl" gazetesi için yardımda bulundu. 16.481 sterlin.

Ekim: İngiliz İşçi Partisi, Azerbaycan Sosyal Demokrat Partisi'ne başkanlık seçimlerinde, seçim örgütlenmesi semineri yardımı yaptı. 5.485 sterlin.

Kasım: INAM, Azeri dilinde yayın boşluğunu doldurmak üzere 10 adet siyasi kitap yayınına finanse etti. 7.812,00 sterlin.

WFD tarafından İsa Gamber başkanlığındaki Müsavat Partisi yayın organı "Yeni Musavat" gazetesine ek gereç alması için yardım yapıldı. 5.000 sterlin.

ADIF, NED'den 51.000 dolarlık destek alıyor. Azadlık ile Ayna/Zerkalo gazeteleri seçim propagandasını hızlandırırken, yıllık 45.000 dolarlık tahsisatlarını alıyor. NDI devreye giriyor.

Amaç başkanlık seçimleriyle ilgili "Workshop/Atölye" kurmak. Ayrıca, Girişimciliği Geliştirme Vakfı'na 90.750 dolar veriliyor. Pazar iktisadına yönelik reformlar adı altında çalışılacak ve 20 yayında yolsuzluk konuları ele alınacaktır. Bu arada ACILS boş durmuyor, NED'den 250.000 dolar alarak, Azerbaycan, Gürcistan ve Ermenistan sendikacılarını eğitmeyi sürdürüyor.²⁷

²⁶ MBP'nin Başkanı Lala Shovket Hajiyeve (Lala Şevket) ve Halk Cephesi Partisi Başkanı Ali Kerimli'dir.

²⁷ NED Annual Report 1997

1998/ 1999

ACI, Soros Fondu'ndan 1.036.451 doları, 559 kurum ve kişiye aktarır. Partiler bunca yardımdan sonra elbette kardeş olacaklardı. İngilizler de kardeşlerini boş bırakmadılar.

Parti ve sivil örgütlerle ilişkilerden sonra, sıra kadınların ve sendikaların örgütlenmesine gelmiştir:

İngiliz İşçi Partisi, "Kardeş partilerle demokrasi kuruluşuna yardımları değerlendirmek ve siyasi durumu gözden geçirmek" üzere Azerbaycan'a gitti. 1.122,00 sterlin.

11 Haziran 1999: Doksanbeş QHT (Qeyri Hökumet Teşkilatı) bir konferans düzenledi ve 'Milli QHT Forumu' kuruldu. Forumun merkezindeki eşyaların alınması için, Norveç elçiliği 5.000 dolar, teknik teçizat için BMT (Birleşmiş Milletler Teşkilatı) 5.300 dolar verdi.

IPD (Institute for Peace and Democracy / Sulh ve Demokratiya Institutu), Azeri kadın örgütlerinden temsilcilerin katıldığı 10 "atölye" çalışması başlattı. Her atölyeye 25 kadın katıldı. 3.125,00 sterlin.

Azerbaycan Neftçilerinin Hukuklarını Müdafie Komitesi (NHMK)'nden sendikacılar ve insan hakları eylemcileri, 9 ay süreyle eğitildi: 5.445 sterlin.

ACILS, NED'den 89.854 dolarlık destekle üç ülkeden 24 sendikacıyı örgütlenme konusunda eğitiyor. İşin içinde Gürcistan'da seçimlere yönelik sendikal gözlemci örgütlemek de var.²⁸

2000

Artık İngilizler yerine hep Amerikalılar görünmektedir. Bu arada ACI, eğitim işlerini genişletmiş ve burslara aracılık etmeye, öğrenci ve öğretmenleri konferanslara taşımaya başlamıştır. Soros Fondu'ndan aktarılan 1.400.656 dolar, 569 alıcıya paylaştırılır. Azerbaycan'da

²⁸ NED Annual Report 1998 ve 1999.

hukuk reformu adı altında rejim biçimlendirilmesine geçilmektedir. NED'in bütçesi iyice genişlemiştir:

ABD sendikalarının dış ülkelerdeki operasyon örgütü ACILS, her üç ülkede "sivil toplum" örgütlenmesi için 245.692 dolar kullanıyor. Azerbaycan avukatlarının örgütüne 35.990 dolarlık destek veriliyor. Hibeyi alan Azerbaycan Hukukçular Assosiasiyası, yoksulların hukukunu bu dolarla savunmak üzere çalışmalara başlıyor.

Daha sonraki yıllarda da birçok kez yapılacağı gibi, Azerbaycan adaletinin kötülüğünü sergilemek üzere örnek anayasa mahkemeleri örgütleniyor ve bu işler için NED'den 43.875 dolar veriliyor. Aynı yıl muhalefet yayını ZERKALO (AYNA) gazetesine, adaylara, partilere yönelik çalışmaları ve seçim yayınları için NED'den 50.284 dolar veriliyor.

Demokratik Seçkileri Destekleme Merkezi'ne 30.000 dolar veriliyor. Bu merkezin görevi Gayri Hükümet Cemiyetlerinin eylemcilerini, belediye çalışanlarını eğitmek, bir el kitabı yayınlamak...²⁹

Milli QHT Forumu'nun merkez binasının kirası için, petrol şirketi UNOCAL 4.000 dolar veriyor. Kanun hazırlığı için BMT 2.500 dolar, para verenlerle ilişkiler semineri için Dünya Bankası 2.500 dolar, poligrafiya merkezi için BMT 5.375 dolar... Teknik yardım semineri için Asya İnkişaf Bankası, 4.000 dolar... Yeni QHT'lerin kurulması için BMT/İP 143.000 dolar... 3. Sektör TV programı için BMT ve Dünya Bankası, 18.711 dolar...

2001

NED'den CIPE'ye ve oradan EDF'ye 98.796 dolar destek veriliyor ve 30 eleman bir hafta eğitiliyor ve onlara nasıl cemiyet kuracakları öğretiliyor. Eğitimin boyutu büyüyor ve Azeri gençlere yöneliyorlar.

²⁹ NED Annual Report 2000.

IRI aracılığıyla, Genç Liderler Merkezi (GLM)'ne 11.860 dolar verilerek 200 genç eğitiliyor; Batı Azerbaycan'da yeni cemiyetler kuruluyor. 200 gencin arasından seçilen bir kısım genç, daha ileri bir eğitime alınıyor.³⁰

Bu arada Azerbaycan halkına Azeri adaletinin nasıl aksadığını göstermekte olan Model Anayasa Mahkemele-ri'ne 25.110 dolar aktarılıyor.

Türk Demokrasi Vakfı ile Soros Vakfı işbirliği yapıyor ve Erivan'da Türk, Azeri ve Ermeni gazeteciler ortak toplantı yapıyor. Toplantıya Diplomasi Muhabirleri Cemiyeti, Yeni Nesil Gazeteciler Cemiyeti ve Erivan Basın Kulübü katılıyor.

İngiliz Westminster Vakfı, Azerbaycan Bültenini pa-rayla destekliyor. Bültenin editörü Ulvi Hakimov, yazarları ise Fehad Mammadov, Mustafa Hacıbeyli, Vefa Allahverdieva ve Akbar Eldaroğlu'dur.

BMT (Birleşmiş Milletler Teşkilatı), bülten çıkartması için QHT'ye 11.980 dolar veriyor. Ayrıca yıllık toplantı için, hukuki esaslar semineri, maliye eğitimi, bülten basılması, Afgan ve Rus göçmenlerin yönlendirilmesi ve çeşitli çalışmalar için BMT'den 38.391 dolar...

QHT'nin "Şehrimiz temizliyi bizim rifahımızdır" çalışması için, İngiltere Büyükelçiliği'nden 4.000 dolar...

Soros Fondu'nun ACI (Açık Cemiyet İnstitüsü) aracılığıyla Azerbaycan kişi ve kuruluşlarına aktardığı para, 15 milyon doları bulmuştur. 2001 yılında 394 ayrı kişi ve kuruluşa ödenen para 1.678.107 dolara ulaşır.

2002

ACI, gençlik örgütlenmesini hızlandırmıştır. Gence, Mingaçevir, Lenkaran ve Nahcivan'da Tahsil Malumat Merkezleri kurulur. 1998'den beri yaygınlaştırılan "adım-

³⁰ NED Annual Report 2001.

adım” projesiyle okul öncesi eğitime, ilk eğitime ve orta eğitime hibelerle yaklaşılmıştır.

Bu çabalar sonucunda Bakû’de, bölge merkezlerinde ve köylerde 35 lise ve 52 anaokulunda eğitime el atılmıştır. Gence, Lenkaran, Mingaçevir, Şeki, Sumgayit, Şemaka, Gak, Astara ve Hanlar’da münazara çalışmaları yapılır. Soros Fondu’ndan aktarılan para 1.900.190 dolara ulaşır.

IRI’nin Azerbaycan görevlisi Paul Fagan, seçim kampanyasına yönelik sıkı bir çalışma yapmaktadır. Azerbaycan siyasal partileri de ABD’lileri pek sevmişlerdir. IRI, 10 siyasi partiyi toplar ve şu konularda eğitime girer:

- a) Kampanya ve parti örgütlenmesi,
- b) Seçim bildirileri tekniği ve seçim kampanyalarını yönetme eğitimi,
- c) Siyasal halkoyu yoklama teknikleri, medya eğitimi.

Hükümet, geç de olsa demokrasi diyerek kurulan teşkilatların yabancıların elinde birer oyuncak olduğunu ve Azerbaycan’ın merkezi yönetimini yıkacağını gördü. Teşkilatların yabancılarla yapılacak çalışmaların öncelikle İçişleri Bakanlığı’nca onaylanarak başlatılmasına karar verdi.

Hükümet daha sonra, yabancılardan alınacak parayı da o teşkilatın bütçesinin % 35’i olarak sınırladı.

Hâkimiyeti bir kez verdiniz mi, geri dönüş zor olur. Teşkilatları kısıtlama kararına ilk tepki, ABD, İngiltere, Almanya elçilerinden, yani yabancı devletlerin yönetiminden geldi. Böyle bir tepki, Azerbaycan’ın içişlerine doğrudan karışmak demektir. Soros’un Açıq Cəmiyyət İnstitutu sert bir açıklama yaptı:

“Dehşetli olan şudur ki; bir yönetim gücüne hansı projenin yapılabileceğine karar verme yetkisi tanınmaktadır!”

Bu tür açıklamalar, ya da yabancı devlet temsilcilerinin bir ülkenin içindeki teşkilatlara açıktan karışmaları, devletlerarası hukuka ne kadar aykırı olsa da, Azerbaycan hükümeti o elçileri uyarmadı. Bu yanlış tutumun bedelini sonraki yıllarda ödeyeceği kesindir. Yabancılar çalışmalarını daha da yükselttiler.

2002 yılı Haydar Aliyev'in sağlığının bozulduğu ve demokrasi operatörlerinin de çalışmalarını hızlandığı bir yıl oluyor. Verilen paraları ve hedefleri yorumsuz olarak NED Annual Report'tan aktarıyoruz:

Zerkalo (Ayna) Medya Grubu'na 22.350 dolar. AY-NA grubu bir "Media Geliştirme Merkezi" kuracak ve gazeteci, yayın yönetmeni, profesyonel gazeteci eğitecek. Azerbaycan bölgelerinde konferanslar düzenleyecek ve Güney Azerbaycan'da medyacılık sorunları üstüne çalışacak.

ADIF (Azer. Demokratiyanın İnkişafı Fondu)'na, 32.496 dolar. Qeyri Hükümet Teşkilatı (QHT) eylemecileri için eğitim ve Bakû haricinde en büyük nüfusa sahip on ayrı bölgedeki yurttaşlara kanuni yardım.

CIPE'ye ve oradan EDF'ye 70.193 dolar... İşadamları bir koalisyon meydana getirecek ve işadamları cemiyetleri kurulacak, aylık bülten çıkarılacak ve reform konferansları düzenlenecektir. İş adamları koalisyonu Türkiye'ye 4 delege gönderecek. Delegeler Türkiye'deki sivil örgütlerle temas kuracaklar.

CIPE'ye 196.084 dolar... Güneydoğu Avrupa (Balkanlar) uygulamalarında başarılı olmuş olanlar, "think tank" ve iş adamları cemiyetleri tarafından, Kafkasya'ya taşınacak. Yolsuzluklarla mücadele öğretilecek.

Genç Liderler Merkezi (GLM)'ne 21.390 dolar. Kuzey ve Batı Azerbaycan'da cemiyetlerin kuvvetlendirilmesi, bir

yl devamınca genç liderlerin eğitimi. 100 aksiyoncu ve potansiyel aksiyoncuya temel eğitim verilecek.³¹

İnsan Huquqları Cemiyeti'ne 17.500 dolar... Aksiyoncular ve diğer GHC'leri için kitaplık kurulması, malzeme dağıtımı ve yeni araştırmacı yetiştirilmesi.

LES (Legal Tahsil Cemiyeti)'ne 31.590 dolar... Azerilere Avrupa sisteminin öğretilmesi, yuvarlak masa toplantıları, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin misal davalarının gösterilmesi.

Model Anayasa Mahkemesi'ne 27.613 dolar daha veriliyor ve Azerbaycan'da muhalefete geçildiği, NED raporunda "Otoriter hükümet sistemine karşı insan hakları ve özgürlük" çalışması olarak açıklanıyor.

Sumgait Gençliği Sosyal Cemiyeti'ne 14.650 dolar... Sumgait bölgesinde medya merkezi kurulması. GHC'lere parasız servis... 3 Bilgisayar, yazıcılar ve 2 fotokopi makinesi alınması. Kayıtlı 60 cemiyete parasız internet ve 'e-mail' desteği verilmesi.

İnsan Huquqları Cemiyeti'ne 28.074 dolar... Dört ayrı bölgede 3 ayrı program çerçevesinde, üçer günlük seminerler ve QHT'lere danışmanlık... Bölge cemiyetlerine ortak konferans...

IPD (Institute of Peace and Democracy)'ye 18.436 dolar... Azeri öğretmenlerin eğitilmesi, sivil eğitim programı, lise seviyesinde bir dizi yoğun seminer, yuvarlak masa toplantısı ve malzeme dağıtımı, sivil eğitim reformu çalışmaları...

Eurasia Foundation (USA)'den QHT Forumu'na 3. sektör hakkında kanun hazırlığı için 2.805 dolar, yuvarlak (deyirmi) masa toplantıları için 1.420 dolar...

BP'den QHT Forumu'na seminer için 3.000 dolar.³²

³¹ GLM (Gence) Başkanı: Sabina Elakbarova.

³² Milli QHT Forumu'na yabancılar tarafından 1999 - 2004 arasında

Operasyonun yükseliş yılı: 2003

En kritik döneme girilmektedir. Azerbaycan halkı yeni devlet başkanını seçecektir. Cemiyetlerin liderleri ve siyasi parti başkanları ABD'ye gidip geliyorlar. Müsavat Partisi Başkanı'nın NED ziyaretleri yoğunlaşıyor. ACI, 416 kişi ve kuruluşa Soros Fondu'ndan 1.900.190 dolar aktarır. ACI, artık elini okullara atmıştır. Azerbaycan petrol kaynaklarını işleten BP şirketi, devleti bir şekilde denetleyecektir. Mali şeffaflık ve yolsuzlukları önleme gerekçesiyle devlet denetlenmeye başlanacaktır. Bu iş için Dünya Bankası, ACI ve Avrasya Fond'u birleşerek, "Maden Sanayisinde Şeffaflığın Artırılması için NGO Koalisyonu"nu kurarlar.

İşin ilginç yanı, Soros'un ve onun temsil ettiği Quantum şirketinden şeffaflık talep etmeyenler, kendi ülkelerinde şeffaflık için, Soros'un ve ötekilerin işbirlikçisi olmaktan çekinmezler. Soros'un ACI, ayrıca BP ile Bakû-Tiflis-Ceyhan boru hattının gözetlenmesi anlaşmasını imzalar.

ABD Cumhuriyetçi Parti örgütü IRI, Başkanlık seçimi öncesinde nabız tutmak için, William Cullo ve Azerbaycan Yoklama Ajansı ile kamuoyu yoklaması yaptırdı. Ayrıca Temmuz 2003'de parti kurma seminerleri verildi. Bu çalışmalara 200 siyasi aktivist katıldı ve seçim kampanyası stratejileri dersi aldılar.

ABD siyasal partileri, Azerbaycan'a iyice yerleşmişler ve muhalefet partilerini desteklemek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Onlar için 'demokrasi desteği' demek, 'kendilerine bağlı muhalif partileri desteklemek' demektir. Kurdukları istihbarat ağından akan bilgileri hemen değerlendirirler ve devlet yönetiminin en küçük açığını, yeni bir muhalefet noktası yapmak için fırsat kollarlar. Azer-

baycan'ın iç siyasetini artık ne devlet ne de ulusal siyasi partiler oluşturmaktadır. Seçim komiteleri, bölge seçim denetçileri ve hatta sandık başkanları ABD örgütlerinin istekleri doğrultusunda oluşturulacaktır.

ABD Demokratik Parti'nin örgütü NDI de boş durmaz. Yıllar süren eleman eğitiminin sonuçlarını almaya kararlıdırlar. Azerbaycan devletinin çoğulcu demokrasi deneyimi on yılı bile geçmez. Bu yüzden hatalar yapılır. NDI'de bu hataları değerlendirmek için çalışır. ABD resmi kurumu USAID'den alınan dolar desteğiyle, Bölge Seçim Komiteleri'ne el atarlar. Ön Seçim Komisyonları'nın oluşumuna karışırlar. Bununla kalmazlar devlet başkanlığı seçiminde açıkça taraf olurlar ve adaylardan İlham Aliev'e karşı açıklamalar yaparlar.

Amerikan resmi para kaynağı NED de boş durmaz. NED raporlarından okuyalım:

Zerkalo (Ayna) Matbu Evi'ne 25.487 dolar. Başkanlık seçimleri için bilgi merkezi kurulması, EKO gazetesinde 5 ayrı bölgeye yönelik haberler yayınlanması, seçimlerle ilgili bir ek çıkarılması... Hususi bir internet forum kurularak seçim propagandası yapılması...

ADİF (Azerbaycan Demokratiya İnkişaf Fondu)'na 34.990 dolar. 10 ayrı bölgede bürolar açılması, QHT'ler kanunu hakkında talimat hazırlanması, devlet başkanlığı seçimi için üç yayın çıkarılması...³³

'Debat Merkezi'ne, 12.756 dolar. Beş bölgede yüzlerce gence münazara öğretilmesi, açık öğrenci münazaraları, öğrenci parlamentosu tertip edilmesi. 'Debat Merkezi'nin yöneticisi Rifat Aliyev'dir.

İktisadi Islahatlar Merkezi'ne 35.000 dolar. Başkanlık seçimi çalışması için, 15 bölgede gözlemci eğitimi.

³³ ADİF Başkanı: Murad Sadeddinov. Azer İnsan Huquqlarının Müdafesi ile Meşgul Olan Gayri Hükümet Teşkilatlarının Malumat Kitabı, Humaniter Tedkiatlar Cemiyeti ve Açık Cemiyet Institutu-Yardım Fondu, Bakû 2002)

Genç Lider Merkezi (GLM)'ne 25.000 dolar. 5 ayrı bölgede gençlik kursu tertibi, WEB sayfası eğitimi, gençlik hareketi başlatılması...

İktisadi ve Siyasi Araştırma Merkezi'ne 42.823 dolar. Başkanlık seçimi propagandası ve eğitim yapılması...

ADİF'na 25.000 dolar. Beynelhalk teşkilatlarına başvuru için eğitim, seminerler, kanuni hakların kullanılması.

LES'e 35.380 dolar. Üniversitelerde eğitim ve yayın.

Model Anayasa Mahkemesi'ne 29.846 dolar... 11 misal dava görülmesi, bülten, kitap yayını, Gürcistan ve Orta Asya'da uygulanacak programlar için danışmanlık.

Gençlik Teşkilatı'na 26.335 dolar. 10 ayrı bölgede belediye liderleri ve eleman eğitmek; hedef olarak seçilen belediye yönetimlerine getirilecek yeni liderleri eğitmek için kitap çıkarılması.

Transkafkasya Barış ve Demokrasi için Kadınlar Cemiyeti'ne 16.650 dolar. Azerbaycan polisi için kitap yazılması. Absheron yöresinde halk içinde en aktif 100 sivil şahsa seminer tertibi.

SOS'03 Seçim Ligi'ne 34.958 dolar. Başkanlık seçimlerinden önce beynelhalk konferans, halka açık forumlar, canlı tartışma yayınları, (kitle) yürüyüşler tertip edilmesi.

İnsan Huquqları Müdafiesi Cenup Merkezi'ne 30.953 dolar. Kuzey, Şirvan, Batı, Güney bölgelerinde ve Nahcivan'da birer merkez kurulması, Teknik Destek Merkezi tertibi, bölgesel eğitim ve konferanslar.³⁴

³⁴ İnsan Huquqları Üzre Resors Merkezi icra direktörü: Mehdi Mehdiyev. Merkezin tesisçileri: Helsinki Vatandaş Assambleyası Azerbaycan Milli Komitesi, İnsan Huquqları Müdafie Merkezi, Beynelhalk Amnistiya Teşkilatının Azerbaycan Üzre Teşebbüs Grubu, Vatandaşların Emek Hukuklarını Müdafie Ligası, Neftçilerin Hukuklarını Müdafa Komitesi, Beynelhalk İnsan Huquqları Teşkilatının Azerbaycan Milli Bölmesi (Şubesi), Ahıska Türklerinin "Vatan" Cemiyeti, Demokratiya ve İnsan Huquqları Komitesi, D. Aliyeva adına Kadın Hukukları Müdafie Cemiyeti. (Malumat Kitabı, s.39.)

‘Towards Civil Society’ ye 19.075 dolar... Belediyeler ve medya alakasını kuvvetlendirmek, 15 bölgede eğitim seminerleri tertibi, bülten yayını, internet yayını.³⁵

2004–2005 operasyon genişliyor

Pazar iktisadını öğretmekti, sendikacı eğitmekti, yandı derken, Azerbaycan muhalefeti sonunda birleştirildi. Azerbaycan Demokratik Partisi, Halk Birlik Partisi, Milli İstiklal Partisi, Halk Cephesi Partisi ve İngilizlerin desteğini yeterince kullanmış olan Müsavat Partisi 2003 yılında meydanlara çıkmış ve genel seçimlerin erkene alınmasını istemişti.³⁶

2003 yılında Azerbaycan’da yapılan başkanlık seçimleri öncesinde hızlanan muhalefet bir yandan Türkiye’de destek ararken, öte yandan da Washington’da gezinmeyi iş ediniyordu. Türkiye gezilerine çıkan muhalefet başkan adayları bir yandan kendilerini “Türk milliyetçisi” olarak adlandıran siyasal oluşumların desteğini ararken, bir yandan da öz ülke yönetimlerini soygunculukla karalamaktan kaçınmıyorlardı.

Bu muhaliflerden sık sık Türkiye’ye gelen Müsavat Partisi Başkanı İsa Gamber bir yılını ABD’de NED ile birlikte geçirmişti. Başkanlık seçimine bir ay kala Washington’a ABD Dışişleri ve NDI’nin çağrılısı olarak gitti; ABD Savunma Bakanlığı, ABD Ulusal Güvenlik Konseyi’nde (NSC) toplantılara katıldı. Daha sonra Avrasya işleriyle yakından ilgilenen Nixon Center’da bir konuşma da yaptı.³⁷

Bu arada, 2003 yılında yapılan kamuoyu yoklamalarını değerlendiren Amerikalılar, gençlik üstüne çalışmalarını yoğunlaştırdılar. IRI, 6.1.2004’te Bakû’de 3 gün sü-

³⁵ NED Annual Report 2003.

³⁶ İna İnakulova, eurasianet.org, 14-04-2003.

³⁷ Gamberov: Kamberoğlu

resince siyasal partilerin gençlik örgütlenmesi eğitimi verdi. 13.9.2004'te Azerbaycan gençliği konferansı ve 20.1.2004'te Lenkoran'da bir gençlik konferansı daha düzenledi. Parti gençliği eğitim toplantılarının açılış konuşmasını ABD Büyükelçisi Reno Harnish yaptı.

NDI, 2004 yılında ağırlığı kadınlara vermeye başladı. ABD'nin Irak'a saldırı hazırlığı yaptığı ve Doğu Avrupa, Türkiye, Rusya, Kafkasya ve Asya'da iç işgal örgütlediği yıllarda, Dışişleri Bakanlığı yapan Madeleine Albright başkanlığında, dünya kadınlarını tek merkezden yönlendirmek için 2003'te kurduğu "Win With Women" (Qadınla Qalib Gel) örgütü Azerbaycan'da atağa kalktı.³⁸ Haziran 2004'te, Bakû'de "Başarılı Bir Gelecek İçin" konferansı yapıldı. Çeşitli partilerden 60 delegenin katıldığı konferansta Albright, ABD Bakû elçiliği Müsteşar Vekili Nancy McEldowney ve Virginia temsilcisi Kristen Amundson birer konuşma yaptılar.

Madeleine Albright, 13 Temmuz 2005'de Bakû'ya bir kez daha geldi. Akşam vakti Büyükelçi Reno Harnish'in evinde yapılan basına kapalı toplantıya Sulh ve Demokratiya Institutu Başkanı Leyla Yunusova, İnsan Huquqları Cemiyyeti, Seçim Denetleme Merkezi, Demokratik Jurnalistler Liqası yöneticileri, Huquq Mudaficileri Merad ve Rena Sadeddinova, Sivilizasiya Merkezi'nden Surxan Letifov, Sherq-Qerb (Doğu-Batı) Merkezi'nden Erestun Oruçlu, Azerbaycan Avrupa Konseyi temsilcisi Milletvekili Samed Seyidov, Soros'un Azerbaycan temsilcisi Ferda Esedov, BP'nin temsilcisi Devid Woodward,

³⁸ Win with Women-Strengthen Political Parties, NDI tarafından Aralık 2003'de kuruldu. 27 ülkeden kadın temsilciler katıldı: Bengaldeş, Sierra Leone, Cezayir, Fas, Uganda, Meksika, Guyana, Mali, Gine, Endonezya, Peru, Nepal, Makedonya, Nijerya, Dominik, Kırgızistan, Senegal, Hırvatistan, İsveç, Tayland, Kanada, Belçika, Bolivya, Kamboçya, Malawi, Pakistan. Ayrıca ABD eski savunma bakanı Alex-dandre Haig'in eşi, NED planlama sorumlusu Barbara Haig, NDI yöneticisi Geraldine A. Ferraro da bulunuyordu.

Azerbaycan İqtisadi İnkişaf Bakanı Ferhad Eliyev katıldı. Katılanlardan Surxan Letifov'un İsrail elçiliği ile yakın ilişkilerde olduğu biliniyor. Letifov, Azerbaycan demokrasisinin gelişmesi için hibe (grant) bulmaya çalışıyor.³⁹

Ferda Eliyev ise, Azerbaycan Devlet Başkanlığı için Amerikalıların desteğini arıyor. Onun için "Azerbaycan'ın Shaakashvilisi" ya da "İslahatçı Nazır" ve "Qerbyonumlu memur" denilmektedir.

Bu toplantıya iktidara yakın olanlar da katılmak istemişlerse de, içeriye alınmamışlardır. Ne de olsa Azerbaycan'ın demokratik geleceği konuşulmakta ve katılanlar bu gelecekte önemli 'mevkiler' elde etmeyi düşlemektedirler.

NDI'nin büroları ve petrol şirketleri, bu şirketlerin ortakları bir örümcek ağı oluşturdular. Onlar Azerbaycan'a mutlaka Amerikan demokrasisi getireceklerdir.

ABD'de devlet iktisadi, siyasi, tüm hayata egemendir. Oysa Azerbaycan'da bu egemenlik, yine kendilerine sivil (!) ya da demokrat (!) diyen kişi ve örgütler aracılığıyla, Soros benzeri piyasa oyuncularına, petrol şirketlerine geçecektir. Ayrıca bu egemenliğe yabancılarla çıkarlarını birleştirmiş, ticari işleri o yabancının bayiliğinden öteye geçmeyen Azeri şirketler de ortak olacaktır.

Sonuç olarak, büyük olasılıkla Kafkasya'ya yüzlerce yıldır bir türlü egemen olamayan Batı Avrupa ve ABD, bozulan düzene, etnisiteler arasında geliştirdikleri kin ve nefreti kutsayacaklardır.

Yine büyük olasılıkla, George W. Bush Jr., Bakû'ye gelecek ve Tiflis'te söylediği şu sözlerin benzerini yineleyecektir:

"Bu ülkede özgürlüğü kurduğunuz sürece, bilmelisiniz ki, Gürcistan topraklarına ektiğiniz bu özgürlük

³⁹ Bakan Ferhad Eliyev toplantıya katıldığını kabul etmediyse de, Leyla Yunsuova onun toplantıda bulunduğunu açıkladı.

tohumu yer kürenin her yanında çiçek açacaktır. Gösterdiğiniz cesaret için size teşekkür etmek için buraya geldim. Amerikan halkı sizin dostluğunuzu değerli bulmakta ve kararlılığınız için size hayrandır. Amerikalılar adına size teşekkür ediyorum, tanrı sizi kutsasın.”⁴⁰

Liberal Parti Başkanı Lala Şevket Hajiyeva, bu teşekkürü hak edecek bir açıklamada bulunuyordu:

“Biz, uluslararası çevrelerden, Özbekistan’daki diktatörlük rejimi üstünde, benzeri rejime sahip öteki ülkelerdeki yönetimler üstünde olduğu gibi, baskısını artırmasını istiyoruz. Yoksa Andijan’da kan dökülmesine benzer olaylar, Orta Asya ve Kafkas ülkelerinde de tekrarlanabilir.”⁴¹

Prof. Lala Şevket Hajiyeva’nın, Kafkasya’da kan döküleceğinden söz etmesini ya da yabancıların kendi devleti üstünde baskı uygulamasını istemesini yadırgamamak gerekiyor. Çünkü yıllardır işbirliği yaptıkları yabancıların büyükelçileri, tüm devletlerarası ve diplomatik kuralları hiçe sayıyor; sık sık toplantılar düzenliyorlar.

Liberal Parti Başkanı Lala Şevket Hajiyeva ile birlikte Milli Birlik Bloku yöneticilerinden Milli İstiklâl Partisi Başkanı Etibar Mammadov, YeS kurucusu Eldar Namazov, Ali Masimov ve Eldeniz Quliyev, 29 Nisan 2005’de, İngiliz Büyükelçiliğine gittiler. Orada, devletler tarihinde pek rastlanamayan bir olay yaşandı. Azerbaycan devletinin muhalifleri yabancı misyonlarla topluca görüşüyorlardı. İngiltere, Fransa, Almanya, Polonya elçileriyle yaptıkları toplantıda, Azerbaycan siyasal partilerinin başkanları kendi ülkelerindeki “Hürriyetleri, seçim yasasını ve demokratik ortam yaratılmasını” yani kendi ülkelerinde yapılacak değişiklikleri, görüştüler. Toplantıya

⁴⁰ ABD Dışişleri yayını. state.gov, 10 Mayıs 2005.

⁴¹ Lala Şovket News, 18 May 2005.

katılan yabancıları unutmamak gerekiyor: Laurence Bristow (İngiliz), Roland Blatmann (Fransa), Detlef Lingemann (Almanya), Marcin Nawrot (Polonya)

Azerbaycan'ın iç siyaseti, sayıları nerdeyse bine yaklaşan QHT (Qeyri Hükümet Təşkilatı/NGO)'nin eline geçmiştir. Bu örgütlerin sayısı çok, ama üye sayıları azdır.

Bu durum ülkelerinin ulusal bağımsızlığından yana olan siyasetçileri yanıltmaktadır. Çünkü daha sonra Venezuela operasyonu örneğinde de göreceğimiz gibi sivil ve yumuşak görünen demokrasi operasyonu, alttan alta örgütlenen özel ağın çalıştırılmasıyla birdenbire şiddet operasyonuna dönüşebilir.

Sempatiyle bakılan kitle gösterileri, yasadışı hareketlere dönüştürülerek, devlet yönetimi sert polisiye tedbirler almaya yöneltilebilir. Şiddete karşı şiddet yaratılarak devlet ile halkın arası çok kısa sürede açılabilir. Sayıları az görünen yabancıya bağlı demokrasi (!) odakları aniden iktidarı ele geçirebilirler.

Teslim alıncaya dek operasyon

Devlet Başkanı eski danışmanı ve YeS örgütleyicisi Eldar Namazov'un Moskova'da yayınlanan liberal Vremya Novostev gazetesine, başkanlık seçimlerinden yaklaşık iki ay önce yaptığı açıklama, bu işin nereye gidebileceğinin işaretini veriyor:

"Bugünkü yönetim 15 Ekim (2003)'den sonra da İlham Aliyev başkanlığında bir iktidar kurmaya kalkarsa, artık ülkeyi eskisi gibi yönetmek mümkün olmayacak. Haydar Aliyev çapında ikinci bir şahıs bulunmadığından iktidar değişiklik yapmak zorunda kalacak. Zannediyorum ki, gelecek iki-üç yıl içerisinde Azerbaycan 'saat sarkacı' gibi sağa-sola hareket edecek"

Eldar Namazov, ülkesinin bir o yana bir bu yana sallanıp durmasından medet umuyor gibi... Öyleyse 'reform' yapılmalı ve ne olursa olsun ülkeyi Batı'nın yörüngesine oturtmalı... Kim yapacak bunu? Namazov'dan duyalım:

*"Ülkede istikrar sağlayabilecek ve etkili siyasi ekonomik ve demokratik reformlar yapabilecek bir ekip işbaşına geldikten sonra ancak "saat kolu" duracak."*⁴²

Eldar Namazov işin tekniğini kavramış görünüyor. 2003 yılı devlet başkanlığı seçimlerinin hemen sonrasında yaşananlar bir ön denemedir. Yabancıların raporlarından aktardığımız para destekli muhalefet seçimleri yitirince, Bakü'de gösteriler başlatmıştı.

Göstericiler, Gürcistan, Ukrayna ve Kırgızistan'da örnekleri görüldüğü gibi, parlamentoya girmek istemişlerdi.

⁴² Vremya Novostev, 27 Ağustos 2003.

Yasadışı gösteri yapan dar gruplar polisle çatıştı. Tek tip, kısa süreli TV görüntüsü tüm dünya televizyonlarına dağıtıldı. Türkiye'deki televizyonlar da aynı görüntüyü tekrar tekrar göstererek Azerbaycan'da muhalefetin sayısal üstünlüğü bulunduğunu, dikta devletinin demokrasi güçlerine saldırdığını yaymaya başladılar.

ABD'nin Türkiye'de gerçekleştirdiği "demokrasi" operasyonuna tepki duyan yayın organları bile İsa Gamber'e yapılanları (!) kınamaya başladılar. Bu oyun Peru'da, Venezuela'da, Malezya'da da aynı biçimde oynanmıştı.

Demokrasi projesi seçim yenilgilerine katlanamıyor. Örneğin Venezuela'da beş yılda dokuz genel oylama yapıldı. Bunlardan üçü devlet başkanının görevden alınmasıyla ilgili oylamaya dönüştürüldü. Her oylamada yitiren proje yandaşları ve NED'e bağlı örgütler yeniden gösteriler başlattı... Bu süreç devletin ele geçirilmesine dek, bazen kanlı, bazen kansız süreceğe benziyor.

Azerbaycan'da da 2004 – 2005 yıllarında WEB (Örümcek Ağı) görevini yaptı. İş öyle bir seviyeye geldi ki, Azerbaycan'daki yabancı büyükelçiler muhalefet partileriyle toplu ya da özel görüşmeler yapmaya başladılar. ABD Büyükelçisi Reno Harnish hemen her gün muhalefetle görüştü ve daha da ilginç partilerin ittifaklar kurmaları için çalışmalar yaptı.

Hiçbir ülkede rastlanmayan biçimde çalışmalardır, ABD Büyükelçisinin yaptıkları. Örneğin Reno Harnish, Temmuz başında Gence'ye gitti ve orada Soros'un Açık Toplum Cemiyeti Azerbaycan Fondu tarafından açılan Milli Talim Merkezi'nde, bölgedeki muhalefet partileri ve QHT'ları ile toplantılar yaptı. Toplantının konusu yaklaşmakta olan meclis seçimleriydi.

Bir büyükelçi, görev yaptığı ülkenin durumunu kendi ülkesine bildirebilmek için elbette geziler yapar, toplantılara katılır. Ancak, görev yaptığı ülkenin iç siyasetine yön

verecek toplantılar yapmasını devletlerarası hukuka uygun bulmak, işin başında o yabancı devletin hakimiyetine girmeyi kabul etmektir.

Gence'deki toplantı sonrası konuşan Müsavat Partisi sözcüsü Cihangir Aslanov, hâkimiyet altına girmeye razı olduğunu şu sözlerle açıklıyor:

“Birleşik Devletler hükümeti Azerbaycan seçimlerinin şeffaflığının sağlanması için ciddi gayret göstermektedir.”

Aynı toplantı sonrasında Yeni Azerbaycan Partisi üyesi Hasret Hüseyinov da, toplantının seçim öncesi işbirliğine katkı koyduğunu, belirtti.⁴³

Reno Harnish'in en çok Lezgi ve Taliş bölgesini dolaştığı görülüyor. Bu arada muhalefetin önde gelenleri ABD'yi komşu kapısı yaptılar. İngiliz ve Amerikan örgütlerince, parayla, elemanla, konferanslarla desteklenmiş ve güçlendirilmiş olan partiler artık ittifaklar kurmaya başladılar.

ABD Büyükelçisi köy köy dolaşırken, bir yandan da etnisiteleri uyandırmaya başladı. Reno Harnish açıkça siyasal taraf oluyor ve hemen her gün muhalefeti güçlendirici ve hatta muhalefet koalisyonları oluşturulmasını teşvik edici açıklamalar yapıyor, toplantılar düzenliyor.

Bu çalışmalar sonunda, meyvesini verdi. Liberal Parti Başkanı Lala Şovket Hajiyeva, Milli İstiklal Partisi önderi Etibar Mammadov, Azerbaycan İçtimai Forumu Başkanı Eldar Namazov, Fazıl Gazenferoğlu, Liberal Demokrat Parti önderi Tofiq Zülfikarov, Vefa Gulizade ve Feridun Celilov, Milli Birlik / YeS ittifakını kurdular.

Adı 'milli' kendisi 'liberal' görünümlü bu oluşumun yanında milli (!) görünümlü ikinci bir ittifak daha oluşturuldu. “Bizim Azerbaycan Bloku” adını alan bu ittifaka Müsavat Partisi Başkanı İsa Gamber, Halk Cephesi Baş-

⁴³ today.az, 29-6-2005.

kanı Ali Kerimli ve Azerbaycan Demokratik Partisi Başkanı Resul Guliyev katıldı.

YeS kurucusu Eldar Namazov, Halk Cephesi Partisi Başkanı Ali Kerimli ve Müsavat Partisi Başkanı İsa Gamber birbiri ardına Washington'a gittiler. Azerbaycan Demokratik Partisi Başkanı Resul Guliyev ise zaten sekiz yıldır oradaydı. ABD ve büyük şirketler hâkimiyetini tesis etmek için çalışan merkezlerde kapalı toplantılara katıldılar.

Eldar Namazov, bu geziden üç ay önce Washington'da Nixon Center'a girip çıktıktan sonra, "Gürcistan ile Ukrayna'da gerçekleşen inkılablar rastlantı değil, objektif sürecin neticesiydi" demişti.⁴⁴

NED, Westminster ve Soros Vakfı katkısıyla oluşturulan ABD-Batı Avrupa hâkimiyetini "objektif" bulan Eldar Namazov, Nixon Center'da yapılan kapalı toplantıda, "Ukrayna ve Gürcistan hadiselerinin cemiyyata tesiri" başlıklı bir tebliğ sundu.⁴⁵ Daha sonra, ABD National Security Committee (Milli Güvenlik Kurulu)'de, ABD Dışişleri Bakanlığında özel görüşmeler yaptı. Namazov ayrıca, ABD dışındaki tüm ülkelerdeki seçimleri, muhalefete destek vererek etkileyen ve NED'den, USAID'den parasal destek alan IFES merkezine, ABD başkanlık mer-

⁴⁴ Nixon Center, 01-02-2005.

⁴⁵ Nixon Center bir vakıftır. Özellikle Kafkasya ve Asya ülkelerine yönelik petro-gaz üretim ve pazar araştırmaları yapıyor. 2003'de Kafkasya ve Asya masasının başına Zeyno Baran getirildi. Zeyno Baran, Dünya Bankası'nda Kemal Derviş ile birlikte çalıştıktan sonra CSIS (Center for Strategic and International Studies)'e transfer olmuştur. Sabah grubundan Zafer Mutlu'nun kızı olan Zeyno Baran, Bülend Ali Rıza'nın da yakın dostudur. Zeyno Baran'ın Washington'da Ceyhun Mollazade ile yakın çalışması dikkat çekiyordu.

CSIS, Georgetown Üniversitesi'nde kurulmuş bir devlet kuruluşuyken daha sonra şirketleştirilmiştir. Şirkette ülkelerin masaları bulunur. Masalarda genellikle eski CIA ve Dışişleri uzmanları şeftir. CSIS, devlete ve kartellere, ülke ve bölge raporları hazırlar, ülkelerin yöneticilerini, "konferans" adı altında Amerika'da şirketlerle buluşturur.

kezi Akev'e ve Freedom House'a uğradı. Freedom House, CIA'nın propaganda aygıtı olarak biliniyor.⁴⁶

Namazov, tebliğine uygun ve görüşmelerine, toplantılarına denk düşen bir açıklama yapmaktan da geri kalmadı. Nixon Center'daki toplantının kapalı yapılmasının gerekçesini, "samimi görüşme" yapılması olarak değerlendirdikten sonra şu ilginç açıklamayı yapıyordu:

"Bizim millet şarkda ilk parlament tipli demokratik hâkimiyetin kurucusudur. SSCB dağılan zamanda en güçlü milli azadlık harekâtı da mahz Azerbaycan'da olub, 2003 yılında etiraz mitinglerine toplaşanların sayısı Gürcistan'da anoloji aksiyalara gelenlerden iki defa çok idi."

Namazov, kendi yurdunu yönetenleri tehdit etmekten de çekinmiyordu:

"Gürcistan ve Ukrayna'da baş verenler (olanlar) hamı üçün ders olmalıdır."

Eldar Namazov, ABD ile içli dışlı olmanın gerekçesini de şu sözlerle açıklıyordu:

*"Son aylarda Ali Kerimli'nin de, benim de, İsa Gamber'in de Amerika'ya seferi oldu. Seferler ABD ile beraber diğer batı devletlerinde devam edecek. Bu bizim daimi işimizdir."*⁴⁷

Eldar Namazov'un kendi yurdunda iktidara gelmek için, ABD ve Batı Avrupa'dan almayı umduğu ya da almakta olduğu desteğe karşılık ne vereceği ise, tüm demokrasi(!) ağının temel hedefini dışa vurmaktadır:

"Herhalde, men ümid edirem ki, bu bela da olacak. Ona göre ki, dünyanın aparıcı (işletmeci) şirketleri Azerbaycan'a bir-iki yıl müddetina işlemek için

⁴⁶ USAID (United States Agency International development), ABD'nin uluslararası operasyonlarına para desteği için kurulmuş bir devlet kurumudur.

⁴⁷ Zerkalo (Ayna), 2-6-2005.

gelmeyibler. Bu şirketler Azerbaycan ile 20-30 yıl müddetine mukaveleler imza atıblar.”

2005 yılında iktidarı ele geçirmeye kararlı olan dış destekli muhalefetin yeni bir güce daha ihtiyacı vardı. NED ve Westminster parasıyla kurulan gazeteler, eğitilen elemanlar, internet ağı yeterli değildir. Eldar Namazov “Yeni TV”yi kurmak ister. Ruhsat alamayınca da, birçoklarının yaptığı gibi, Prag’a gider. Çünkü CIA’in sesi Radio Liberty (RL), Prag’dadır ve alınacak destekle uydu yayına geçilecektir.

Eldar Namazov’un televizyon yayını istemesi ve bunu başarmak için Prag’a dek gitmesi, çok şaşırtıcı olmamalı. Rusya, Kafkasya ve Asya’yı egemenlikleri altına almak isteyen tüm örgütlerin odağı olan Eurasia Foundation’ın yayınladığı ‘2003 Annual Report’ta Gürcistan’daki demokrasi(!) operasyonu şöyle değerlendiriliyor:

“Bağımsız medya olayların anahtarıydı. Radyo ve TV istasyonları canlı olarak tartışmalar ve ‘talk showlar’ yayınladı; gazeteler siyasi haberler yayınladı ve adaylar hakkında bilgi verdi.”⁴⁸

Aynı raporda, Rustavi-2 televizyon şebekesinin bölge yöneticisi Jano Zhvania, yapılanı çok daha iyi açıklıyor:

“TV istasyonları halkı uyandırdı ve 2003’deki hedefe ulaşıldı. Yerel halk sorumluluk duydu ve olaylardaki yerini aldı.”

‘Bağımsız’ dedikleri yayın organları o kadar bağımsız mı? Bu yayın organları, örneğin ülkelerinin ekonomik bağımsızlığını, Ortadoğu’da barış ve istikrarın kurulmasını, yabancı güçlerin bölgeden elini çekmesini isteyebilirler mi? Soruların yanıtını yine aynı odağın raporunda arayalım:

“EF(Euraisa Fnd.) ile Açık Toplum – Gürcistan Vak-

⁴⁸ 2003 Annual Report, Eurasia Foundation.

fı ve IREX (International Research and Exchanges Board)⁴⁹ para vererek, yeni araç gereç desteğiyle ve siyasal olayları kapsayan ürünler hazırlanması eğitimiyle basım ve yayın işlerini destekledi.”

Bu desteğin karşılığı, elbette ABD ve Batı Avrupa'nın “hürriyet ve demokrasi” aşkı olamaz. Her işbirliğinin bir bedeli vardır, ama öncelikle işbirliğini sağlama almak gerekiyor. Ebulfez Elçibey'in partisi Halk Cephesi'nin yeni başkanı Ali Kerimli, işçi komitesi mitinginde “project democracy” operatörlerinin desteğine duydukları ihtiyacı açıklar gibidir:

“Ve biz çalışıp hem Amerika'nın, hem de Avrupa strukturlarının (kurumlarının) diqqetini (dikkatini) maksimum Azerbaycan'da seçki (seçim) prosesine (sürecine), bu prosesin şəffaflığını, demokratikliğini temin etmək üçün beynelxalk (uluslararası) birliğin iştirakına, o cümleden mükemmel müşahide mexanizminin formalaştırılmasına (kurulmasına) celb etmək isteyirik.”⁵⁰

‘Celb’ edilecek desteğin ABD dışişlerinden Tomas Adams tarafından açıklanan parasal değeri de Azerbaycan'ı teslim etmeye kararlı görünenlerin çabalarının boşa gitmediğini göstermektedir. Tomas Adams yıllık desteğin 62,5 milyon dolar olacağını belirtmektedir.⁵¹

Azerbaycan'da dış destekli muhalefet, operasyonun yalnız Azerbaycan yanıyla ilgili değildir. İşin ucu Asya'ya dayanacaktır. NED'in, Radio Liberty'nin desteğini arka-

⁴⁹ Uluslararası Araştırmalar ve Değişim Masası

⁵⁰ Azaldık, 7 Mayıs 2005. Ali Kerimli'nin bu açıklamayı yaptığı tarih, Şuşa kentinin ABD ve Batı'nın desteğini alan Ermenilerce işgal edildiği ve büyük soykırımın başladığı günün (7 Mayıs 1992) yıldönümüdür.

⁵¹ Tomas Adams'ın açıklamasına göre paranın paylaşımı şöyledir: Özel sektöre 11 milyon \$; köhne herbi sursatların leğvine 11 milyon \$; çeşitli programlara 8,5 milyon\$; maliye bakanlığına 1 milyon\$; güvenliğe 5 milyon \$ ve demokratik süreçlerin humaniter programlarına 16 milyon \$.

sına alan Özbekistan Demokrat Partisi başkanı Muhammed Salih, ABD Senatosu Alt Komisyonunda ifade verdikten sonra, Musavat Partisi başkanı İsa Gamber, aralarına aldıkları ve adlarını vermedikleri Türkmenistan Birleşik Muhalefeti ile ortak bir bildiri hazırladılar.

Paul Bernard Henze gibi, eski CIA İstanbul İstasyon Şeflerinden birini danışma kurulunda tutan SOTA bu bildiriye bir iletiyle duyurdu. Asya'daki Türk devletleri yönetimlerini insan hakları ihlalciliğiyle, yolsuzluğa batmış olmakla, işkencecilikle Batı dünyasına şikayet ettiler ve dünya kamuoyundan yardım istediler. Bildiri yayınlayıcıları ayrıca aralarında bir "Eşgüdüm Konseyi" kurduklarını açıklıyorlardı. Şimdi söz konusu bildirinin Azerbaycan'la ilgili bölümünü okuyalım:

"Bugün Azerbaycan yolsuzluk, rüşvet ve insan hakları şiddeti (ihlali) ile iyi tanınmaktadır.

Azerbaycan halkı Aliyevlerin rejiminden bıkkındır, Beyaz Rusya Lukaşenko'dan bıkmıştır. (..)

Biz, Sovyet sonrası bölgelerin Demokrasi için Eşgüdüm Konseyi olarak, insan hakları şiddetine (ihlaline) ve anti-demokratik rejimlere karşı savaşım için yaratılmış olan kuruluşumuzu ilan ediyoruz.

Baskıcı rejimlerin gerçek yüzünü açıklamak ve dünya kamuyoyunu ve ilgili ülke haklarını bilgilendirmek üzere Eşgüdüm Konseyi olarak birleştik. İnsan hakları şiddetini (ihlallerini) ayrıntılarıyla araştırmayı görev edindik. Toplumsal TV yaratmak ve Avrupa'dan Asya'ya dek gerçek bilgiyi yaymanın çok önemli olduğunu düşünüyoruz.

Bu ülkeler üstüne doğru bilgi vermek için toplantılar düzenlemeyi, yoğun olarak bilgi alışverişinde bulunmayı, medya ile etkin ilişkiler kurmayı, seminerler ve kabuller düzenlemeyi, olayları ayrıntılarıyla araştırmayı planlıyoruz. Bu ülkelere demokrasi savaşlarında manevi destek olmaya çalışacağız.

*Uzbekistan Demokratik ERK Partisi Azərbaycan
Musavat Partisi-Türkmenistan Birleşik Muhalefeti*

İsa Gamber, Soros'un örgütü HRW (Human Rights Watch) ve ABD Dışışleri raporlarından da yararlanarak, Batı'nın Azərbaycan devleti hakkında raporlar yazmakla yetinmemesi gerektiği düşüncesindedir. Yeni Müsavat gazetesine verdiği demeçte bunu açıkça belirtmişti:

"Men bu teşkilatların rolunu çox yüksek qiymetlendirirem. Hesab edirem ki, qeyri-hökumet teşkilatlarının apardıqları araşdırmalar ve hazırladıqları hesabatlar, meruzeler beynelxalq ictimai reye de, ayrı-ayrı beynelxalq teşkilatların, dövlətlərin mövqələrinə de ciddi təsir göstərdi. Dövlət Departamentinin (ABD Dışışleri) hesabatında da bu təsir hiss olunur. Bu baxımdan qeyri-hökumet teşkilatlarının, xüsusilə "Human Rights Watch" kimi (gibi) nüfuzlu bir qurumun fəaliyyəti yüksək qiymetlendirilməlidir."

İsa Gamber, yüsək dəğər biçməklə yetinmiyor, aynı zamanda kendi devleti üzerinde baskı kurulmasını istiyor:

*"Eyni zamanda beynelxalq teşkilatlar və ABŞ (ABD) özü də indikindən daha çox iş görə, təkce hesabatları, meruzələri, qətnamələri, reyleri hazırlamaqla işini yekunlaşdırmayıb (bitirməyib), Azərbaycan hakimiyyətinin bütün bunları nəzərə alması istiqamətində daha çox təzyiq göstərə bilər."*⁵²

Dünya kamuoyunu yardıma çağırmaq demək elbette, 'demokrasi' ihracatının başoyuncusu ABD'nin başkından medet ummayı gerektirir. Türkiye'de "Milliyetçi" olarak desteklenen Musavat Partisi Başkanı, Soros ile

⁵² 28 Şubat 2004 tarihli Yeni Musavat'tan Könül Şamilqızı'nın haberinden aktaran avrasyaturk.com: "Musavat lideri İsa Gamber, uluslararası arena'ya çağrıda bulundu: rapor hazırlamakla iş bitmiyor, gücünüzü kullanın." 12 Nisan 2004.

görüşmediğini ileri sürer ve bu tutumu olumlu olarak alkışlanırken, partisinin bölge temsilcilerinin, Soros'un Azerbaycan'daki Açık Cemiyet İnstitutu'nun toplantılarına katılmasından hemen sonra bu ilişkilerin yararından söz etmekteyken liderleri İsa Gamber, işi daha da öteye götürür ve Bush'un Gürcistan gezisinden medet umarak Bush'u Bakû'ye çağdırmaktan geri kalmaz:

"Arkamda büyük güçler var" diyen Resul Guliyev ile müttefikleri İsa Gamber ve Ali Kerimli'nin, Amerikan desteğiyle iktidar düşlerine kapılmaları son derece doğal. Onları bu yola sürükleyen ilişkilerden biri de, Türk gençliğini Amerikan Cumhuriyetçi Parti örgütü IRI'nin para ve elaman desteğiyle örgütleyen ARI Derneği yakınlaşmalarıdır.

ARI, Eylül 2005'de İstanbul'da bir konferans düzenledi. NATO, T.C Dışişleri, ABD elçiliği ve Çalık Holding tarafından desteklenen bu konferansta Suriye, Irak, Suudi Arabistan muhalifleri ve Amerikalı, İngiliz uzmanların yanı sıra, Ali Kerimli ve İsa Gamber de katıldı. T.C Dışişleri Bakanlığı görevlilerinin konferansa konuşmacı olarak katılmaları, T.C'nin komşu muhalefetlerini meşru olarak tanıdığı değerlendirmesine yol açmaktadır. Ne ki, İsa Gamber ve Ali Kerimli'nin katılımı çok daha önemlidir.⁵³

Muhalefete en önemli destek, Türkiye medyasından geldi. Azerbaycan'da, Anglo-Amerikan demokrasisi operasyonunu eleştirmekten uzak durulurken, özellikle Musavat lideri İsa Gamber açıkça desteklendi:

"Musavat Partisi 1995'ten bu yana her seçimde birinci parti olmasına rağmen komünist yöntemlerle tasfiye edilmiştir. Musavat Partisi 2003 seçimlerine kadar Azerbaycan'da demokrasi için hep Türkiye'ye güvenmiş ve her seferinde yalnız bırakılmıştır.

⁵³ Konferans katılımcıları için geniş bilgi: M. Yıldırım, Sivil Örümceğin Ağında, 13. Basım, UDY, Kasım 2005.

Bu sürecin ilk aşamasında Musavat'ın yanında sadece Alparslan Türkeş yer almıştır.”

Yukarıdaki yazıda birinci parti olarak ilan edilen Musavat'ın ABD ile geliştirdiği ilişkiler görmezden gelinirken, parti seçimlerde başarılı olması için açıktan destekleniyor. Buna karşılık, ABD ve Batı Avrupa'nın Azerbaycan'ın içişlerine doğrudan karışmasına dolaylı da olsa bir eleştiri getirilmezken İsa Gamber, “milliyetçi” olarak tanıtılıp başarısı için duacı olunuyordu:

“Tabii demokratik bir seçimi Türk milliyetçilerinin kazanmasını arzu ederiz. Bu vesile ile ‘yanlış bir adım atmadan milli bir demokrasi mücadelesi verdiğine inandığım’ kardeşim ve ülküdaşım, Elçibey'in öğrencisi ve ülküdaşı İsa Gamber'i hasretle kucaklıyor, Allah'tan Musavat Partisi'nin milli demokrasi mücadelesine destek vermesini niyaz ediyoruz. (..) Türkiye'nin Türk dünyası ile bağlarının kopmasından sonra sıranın şimdi Türk milliyetçilerinin Türk dünyasında Türk milliyetçileri ile bağının hızla kopmasına kadar geldiğidir. Dikkatli olalım. Büyük bir oyun ile karşı karşıyayız.”⁵⁴

“Büyük bir oyun”un boyutları bu denli bellidir işte! Bu açıklamadan, Azerbaycan'da, İsa Gamber'in ve onun Soros ve ABD örgütleriyle ortak toplantılar yapan teşkilatının dışında kalan partilerin, kişilerin Türk milliyetçiliği ile bir ilgileri yokmuş anlamı çıkıyor. Örneğin, Demokrasi Dayanışma Partisi ve onun başkanı Sabir Rüstemhanlı, Türk Kadınlar Birliği Başkanı, Karabağ savaşçılarından Tenzile Rüstemhanlı, yabancı eliyle demokrasi kurulumayacağını, Azerbaycan'da egemenliğin ve bağımsızlığın özenle korunması gerektiğini belirtmekte ve “Demokrasi kurulacaksa onu yabancılar değil, biz kuracağız” demektedirler.

⁵⁴ Ümit Özdağ, “Bakü ve Demokrasi- 3” Yeniçağ, 6 Kasım 2005.

Temmuz 2005'de bu açıklamayı esas alan ve Bakû'de on bin kişinin katılımıyla gerçekleştirilen bir açık hava toplantısı yapılmıştır.

Ne ki, bu toplantı ve toplantıda yapılan bağımsızlıktan yana konuşmalar, Türkiye mediasında yer almamıştır. Çünkü operatörler, yanıltıcı haber yaymakta önde gitmektedirler.

Bu işler olup biterken, Soros kuruluşları, ABD görevlileri, Türkiye'den sivil(!) örgütler, "Karabağ Sorunu" olarak adlandırdıkları, Karabağ'ın, Batı destekli Ermeni güçlerince katliamlarla işgal edilmiş olmasına, sözüm ona bir uzlaşma ile çözüm olacaktıymış gibi girşimlerde bulunuyorlar.

Azerbaycan'ın "project democracy" tutkunlarını, Ermenilerle diyaloga çağırıp gazetecileri buluşturarak işgali örtbas ederken, Ermenistan devleti yerinde durmadı. 6 Kasım seçimlerinin hemen öncesinde, Ermenistan Devlet Başkanı, Karabağ ile konfederasyon olarak birleşme kararı aldıklarını ilan etti ve Karabağ'ı Ermenistan topraklarına kattıklarını açıkladı. Bu açıklamaya karşı, Türkiye dahil, hiçbir yandan bir tepki gelmedi.

'Celp' işleri yalnızca parayla gerçekleştirilemezdi. Önemli olan Amerikan ideallerine bağlı elemanların yönetime getirilmesiydi. Gürcistan'da, Ukrayna'da nasıl olmuşsa, Azerbaycan'da da öyle olacaktır. Bu elemanlar, hem Azerbaycan'da hem de ABD'de yetiştirilmektedir. Onlardan birkaçının adını analım:

ABD'nin CIA destekli yayın organlarının başında VOA (The Voice Of America / Amerika'nın Sesi) gelir. VOA'da şimdilik beş Azeri çalışıyor: Kenan Aliyef, Dilshad Eliyarlı, Nadir Avsar, Asqer Suleymanı ve Hasan Cavadi. Bunlardan Kenan Aliyef, Washington'a gelen ABD destekli muhaliflere, örneğin İsa Gamber'e ve CIA destekli öteki Asya Türk Devletleri muhaliflerine tercümanlık yapıyor. Bu demektir ki, ABD resmi teşkilatları

muhalliflerin tüm görüşmelerini birinci elden öğrenmiş oluyor.

Azerbaycan'ın geleceğinde söz sahibi olacak olan kişileri tanımak isteyen, Washington'a gelerek NED'de aylarca tahsil görenlere bakmaları gerek:

Şahin Abbasov, Mart 2003 – Mart 2004 arasında bir yıl boyunca NED'in misafiri olarak tahsil gördü. Onun tahsil konusu ve çalışması "Seçki kampanyalarında medyanın rolü; seçim öncesi ve sonrasında ABD medyasının çalışma tarzı" idi. Abbasov, ABD'de öğrendiklerinin Azerbaycan'da nasıl tatbik edileceğini belirtir bir rapor yazarak Amerikalılara sundu. Abbasov, zaten yabancılarla pek yakındı. Abbasov, İngiliz ve Amerikan teşkilatlarının para ve eleman desteğiyle kurulan EKO ve Zerkalo gazetelelerinde muhabir, Yardımcı Editör ve Şef Editör olarak çalışmaktaydı.

Cengiz Mammadov, Washington'a Ekim 2004'te gitti. Şubat 2005'e dek NED'de çalıştı. Daha önce, Bakû'de "Mercy Corps"da memurluk yaptı. NDI'nin Bakû ofisinde program memuruydu. Dünya Bankası görevlisi oldu. Bakû Hazar Üniversitesi'nde çalışan Cengiz Mammadov, "perstroyka" döneminde, Vatan gazetesinde şef editör ve devlet başkanının basın danışmanıydı. NED'de, Azerbaycan'daki "project democracy" operasyonu ile demokrasi tesis konusunda çalışan Mammadov, Azerbaycan'daki gelişmelere yabancı etkisini konu alan bir rapor hazırladı.

Neftçilerin "sivil" demokrasisi

15 yıl önce Bodrum-Yalıkavak toplantısında atılan ağ, ilmik ilmik örülmüştür. Bağımsız bir devlet olmakla övünen Azerbaycan'ın içişlerini, demokratik (!) ve "sivil" bir çalışma sonucunda, Türkiye'deki ustalardan da yardım alarak yeniden düzenlemeyi başardılar. İşte tam da bu noktada, iki sözü anımsatmakta yarar var. Birinci söz, zamanın Cumhurbaşkanı Demirel'e ait: "Adriyatik'ten Çin denizine kadar...

İkincisiyse, bağımsızlığına yeni kavuşmuş Azerbaycan'ın Devlet Başkanı Ebulfaz Elçibey'in, ilk kez konuk olduğu Türkiye Cumhuriyeti'nin başkenti Ankara'da, Atatürk'ün kabri başında, "Senin askerin" demesidir.

Anımsanacaktır; Ebulfaz Elçibey, bir darbe sonucunda görevinden uzaklaştırıldıktan sonra Nahçıvan'da oturmaya yükümlü kılındı. Böylece bağımsızlığa ve Türkiye'ye bağlılığının karşılığını da almış oldu. Şimdi, Azerbaycan'ın demokratikleşmesi için her türden yardımı esirgemeyenlerin girişimlerini kısaca incelemek gerekiyor.

ABD ve İngiltere, Kafkasya'ya egemen olma yolunda hızla ilerlediler ve Karadeniz kıyılarından Ermenistan'a uzanan topraklarda egemenliklerini pekiştirdiler.

Bu arada İngiliz Wesminster ile NED'e bağlı örgütler, Soros'un parayla desteklediği Açık Toplum elemanları, Gürcistan'ı ele geçirmeyi başardılar.

1980'li yıllarda Eurasia Foundation'dan beslenen operasyonlar, Bodrum'da başlatılan ilişkilerle öylesine gelişti ki, hakkında "Din Hürriyeti" raporları hazırlanan ve iç muhalefeti açıktan desteklenen Özbekistan'da bile, CIA'nın propaganda aygıtı olarak bilinen Freedom

House, işlerini Taşkent'te bağımsız, büyük bir binadan yönetmeye başladı.^{55/56}

Türkiye'den bazı cemaatlerin açtığı okullarla bu işlerin arasında ne tür bir koşutluk olduğu ise ayrı bir araştırmanın konusu olmalıdır.

George Soros'un örgütü OSI, öteki Asya ülkelerinde olduğu gibi, kadın ve gençlik örgütleri kurdu, muhalif yayınları destekledi. OSI, devlet aygıtıyla ilişkileri sıkı tutmak ve geleceği güvence altına almak amacıyla eğitim alanına daldı, öğretmen ve öğrencilerle parasal bağlar oluşturdu. Adalet Bakanlığı'nın reform çalışmalarına 123.000 dolar bağışlayan Soros'un, Özbekistan'ın açık bir toplum olması için yaptığı katkı, 2003 yılı sonunda 22 milyon dolara ulaştı. Aynı dönemde Azerbaycan'da da 22 milyon dolar kullandı.⁵⁷

Bu arada Özbekistan'da bir yandan İslamcı örgütlerin yarattığı bombalı kargaşa sürmekte, öte yandan NED tarafından ve ABD örgütlerince desteklenen muhalefet partileri, ABD'de toplantılar düzenlemektedir. Hizb ut-Tahrir'den ayrılmış olan din devleti özlemcilerinin kalkışmasıyla Fergana Vadisi, Özbekistan'dan kopartılmaya çalışılmaktadır. Aynı zamanda, ABD örgütleri tarafından "Büyük Ortadoğu ve Asya Projesi" adı verilen yayılma ve açık-gizli işgal planlarını kabul ettirebilmek için işbirlikçileriyle birlikte yoğun bir çalışmaya girişmişlerdir.

⁵⁵ Darbe günü parlamentoyu basan Açık Toplum elemanlarından birisi, TV'lerde Yugoslavya'nın dağıtılmasında önemli payı bulunan ve hem NED, hem de Soros vakfından destek görmüş olan OTPOR gençlik örgütünün Ukrayna'yı örgütlediğini ve Gürcistan gençlik örgütlerine de yardımcı olduğunu açıkladı.

⁵⁶ Testimony By Assistant Secretary Lorne W. Craner Bureau Of Democracy, Human Rights And Labor Department Of State At A Hearing Of The Committee On International Relations, July 9, 2003.

⁵⁷ Özbek Devleti, Mart 2004'te Soros'un OSI örgütünün çalışma iznini kaldırdı. Bunun üzerine Soros, Özbek yönetimini demokrasi düşmanı olarak ilan etti.

Temiz demokrasi umuduyla tutulan elleri gizleyen eldiveni biraz sıyırmak ve yeminli elemanlar ile doğrudan asset olmuşların dışında kalanların, bağımsız ve egemen ülkelerini kimlerin yönetimine teslim ettiklerini düşünme olanağı sağlamalı ve çekirdek örgütleri kısaca gözden geçirmeliyiz.

NED denetiminde yeni aile

Azerbaycan, onbeş yıl önce SSCB içinde yer alan bir cumhuriyetti. Bugün Azerbaycan'da olanların, yalnızca son dönemde bir grup Azerinin yabancı devletlerle işbirliğini benimsemeleri sonucunda ortaya çıktığını söylemek, işi hafife almak, örtülü başlayıp açık olarak süren operasyonu gözden uzak tutmak olur. Bu nedenle ABD operatörlerinin, Moskova'da ördükleri ağa kısaca bakmak gerekiyor.

Allen Weinstein'ın, ağ kurma aşamasında, oluşturduğu İnsan Hakları bürolarına uğrayanlar, daha sonra, Doğu Avrupa ülkelerindeki 1989 yığinsal protesto gösterilerini örgütlediler. Weinstein, bu işi, ilginç bir söylemle anlatıyor: "Büromuza uğrayanlar bir aile oluşturdular."

Weinstein'ın CfD (Center for Democracy 1984/ Demokrasi Merkezi), 1990 öncesinde, Polonya'dan, Çekoslovakya'dan, Macaristan'dan gelen yasama görevlilerine kapılarını açtı. Bu ülkelerin yeni anayasa tasarıları bu bürolarda hazırlandı.

Konferanslar, ağ oluşturmakta, adam örgütlemekte yararlı olurlar. Weinstein'ın Rusya Cumhuriyeti ile birlikte, Ağustos 1991'de Moskova'da düzenlediği çevre sorunları konferansı, kişilerin örgütlenmesine ve iletişimin geliştirilmesine olanak sağlıyordu.

Weinstein, Doğu Avrupa ülkelerinde düzenlenen konferanslarla sözünü ettiği ağı kuruyor. Bu ağ, sonraki yıllarda dünyayı sarmaya başlıyor. Weinstein, söz konusu

ağı ören NED’i, “Açık operasyonların şeker babası” olarak adlandırıyor. Ona göre -bizim dilimizde çocukları kandırma aracı olarak kullanılan- elma şekeridir NED.⁵⁸

Uygulama alanı Doğu Avrupa olunca, ağ kurucuların öteki aktörlerini de unutmamak gerekiyor: ABD-Sovyet İlişkileri Amerikan Komitesi (American Committee on U.S.-Soviet Relations) başkanı William Miller, ünlü para piyasası oyuncusu George Soros, NATO’nun doğuya doğru genişleme projesinin önemli figürü ve Doğu-Batı Güvenlik İncelemeleri Merkezi (Center for East-West Security Studies) başkanı John Edwin Mroz, Atlantik Konseyi (Atlantik Council) başkanı John Baker, Sovyet-Amerikan İlişkileri Enstitüsü (Institute for Soviet-American Relations)’nden Harriett Crosby ve 1990’lı yıllarda sayıları gittikçe artacak olan ‘Başkanın adamları’ ile akademisyenlerin dostları...

Yeni örgütlenmenin, örtülü operasyonlar döneminde kurulan gizli ya da yarı gizli şebekeden tek farkı, her şeyin daha akademik ve daha demokratik bir görünümle açıktan geliştirilmiş olmasıdır. ABD’nin soğuk savaş döneminde kurmuş olduğu Dünya Anti-Komünist Ligi çevresinde oluşturulan yasal ve yasa dışı örgütlenmelerle işleyen bu şebeke 1980’den sonra yenilenmiş; değişen derinliklere ve yeni işgal düzenine uydurulmuştur.

ABD ve Batı Avrupa yönetimlerince “hürriyet ve demokrasi” denilen bu şebeke, eskilerde toplumların en tutucu kesimlerince örülmüşken, özellikle son on yılda, öncelikle geçmişin sol muhaliflerini içine almış ve geçmişin en keskin “anti-Amerikan” önderlerini ağın içinde buluşturmayı amaçlamıştır.

Ağ öyle örülmüştür ki, Amerikan çıkarlarına ve serbest pazar ekonomisi politikalarına karşı çıkma olasılığı

⁵⁸ David Ignatius, a.g.y.

bulunan her kesimi ağına içine çekebilmiştir. Bu tür muhalefetin belkemiğini oluşturacak sendikalara karşı yeni sendikalar oluşturulmuş ya da var olan sendikalar, 'demokrasi' ve 'hürriyet' ortamının, ancak bu pazar düzeniyle gerçekleştirilebileceğine inandırılarak terbiye edilmişlerdir.

Aslında, Amerikalı operatörlerin sendikalarla işbirliği deneyi oldukça eskidir ve gerçek operasyon, koşulların çetin olduğu Doğu Bloku'nda gerçekleştirilmiştir. AFL-CIO (Yeni dönemde ACILS), Polonya Dayanışma Sendikası eylemini en zor günlerde yalnız bırakmamıştır.

Adrian Karanicky, ABD kongresinin kendileri aracılığıyla, yeraltında çalışan Walesa'nın yönetimindeki Dayanışma (Solidarnos) Sendikası'na milyonlarca dolarlık destek verdiğini yazmıştır. Dayanışma Sendikası ile gizli ilişkileri, AFL-CIO' nun o zamanki başkanı Lane Kirkland yürütmüştür.

Dayanışma Sendikası'na, "Polish Roundtable Accord" aracılığıyla yaptığı yardımlardan ötürü, Kirkland'a ve hareketin önderi Leh Walesa'ya, 23 Nisan 1999'da 'NED Demokrasi Madalyası' takılmıştır.⁵⁹

Ünlü araştırmacı gazeteci David Ignatius'un NED'in para listesini göz önüne alarak yaptığı özet, operasyonun 1990'da Berlin Duvarı yıkıldıktan sonra değil, çok daha evvelden başlatıldığını gösteriyor:

"NED Çekoslovakya'da demokratik güçlere yardım etmeye 1984'de, Macaristan'da "Civic Forum"a yardıma (ise) 1986'da başladı. NED, Macaristan, Romanya ve Bulgaristan'da ilk seçimler öncesi kamuoyu yoklamaları ve seçim yardımlarıyla, entelektüel gazetecileri ve öteki demokrasi aletlerini destekledi."

⁵⁹ NED Annual Report 1999, s.7

1980'lerde video üretimi yapan ve Doğu Avrupa'ya dağıtımı gerçekleştiren 'Gdansk Video Center (Video Merkezi)'a verilen destek, olayları belirleyici nitelikteydi.

FTUI (Hür Sendika Enstitüsü) ve CIPE (Uluslararası Özel Yatırımcılar Merkezi) aracılığıyla yeni sendikalar ve işadamları örgütleri, serbest ekonominin altyapısını oluştururken, NED'den yardım gördüler."⁶⁰

Sosyalist sistemin merkezi SSCB'de durum değişik değildir. SSCB'ye sızan NED operatörleri, Halkın Temsilcileri Kongresi'ndeki muhaliflerden liberal 'Bölgelerarası Grup'a, Rus eylemci Ilya Zaslavski'nin başını çektiği bir vakıfa, Sovyet tarihçisi Yuri Afanesiev'in başkanlığında yürütölen Sözlü Tarih Projesi'ne, Ukrayna'daki Rukh hareketine ve daha birçok projeye el attılar.

Örtölü olarak yapılsaydı, yardımları alanlar için operasyonun bir "ölüm öpücöğü" anlamına geleceğini belirten David Ignatius, görünürde açıktan yapılan operasyonun, "hayat öpücöğü" gibi geldiğini söylerken hiç de haksız sayılmaz.

Bir noktayı anımsatmakta yarar var. Verilen örnekleri "ne yapalım yani, komünizmi yıkmışlar, iyi de etmişler" diye karşılayanlar, devletlerarası ilişkilerde içişlerine karışmanın ilkeleşmesinin zararını, daha sonra kendi ölkelerinde geliştirilmekte olan operasyonun sonunda göreceklerrdir.

Göreceklerrdir ki, çok költürlölük projesiyle derinleştirilen ayrılıklar sonucunda, etnik ve dinsel çatışmalar ve sürtüşmeler içinde bunalırken, "iyi de olmuş" demek öyle pek kolay olamayacaktır.

Ne ki bu ağ, ne Ronald Reagan'ın, ne de onun demokratlarının buluşudur. Dünyayı sömürge alanına çevirmek isteyenlerin oyunları, yüzlerce yıllık imparatorluk-

⁶⁰ David Ignatius, o zamanlar, The Washington Post editörüdür ve casusluk romanı "Siro"yu yazmıştır.

lar döneminden süzülüp gelmektedir. Süzüldükçe siyasal erdemin son kırıntılarını da süzgecin üstünde bırakan ve böyle yaptıkça vahşileşen bir operasyonun ürünüdür. Yirmi üç yıldır açıktan oynanan yeni oyunun, yarım yüz-yıllık köküne doğru kısa bir yolculuk yararlı olabilir.

Altmış yıllık “pis işler” ağı yenilendi

1982 yılında, yeni projesini tanıtmak ve ortaklarıyla bu çerçevede işbirliği kurmak amacıyla Fransa, Vatikan, İtalya, İngiltere ve Batı Almanya turuna çıkan Reagan, 8 Haziran 1982’de İngiliz parlamenterlerin karşısında, zafe-rin yakın olduğunu belirtir. Varşova’nın, Moskova ile NATO merkezi Brüksel arasındaki hattın tam ortasında yer aldığını belirterek yakın hedefi ilan eder:

*“Bizim ulusal Cumhuriyetçi ve Demokratik parti başkan ve liderleri partilerüstü bir kuruluş olan Amerikan Siyaset Vakfı (American Political Foundation)’nda, Birleşik Devletler’in –bir ulus olarak–şimdilerde güç toplamakta olan demokrasi için global (küresel) kampanyaya nasıl destek olabileceğini belirleyecek bir çalışma başlattılar. Bu çalışmada, iş dünyasının, işçilerin ve toplumumuzdaki belli başlı kurumlarla birlikte her iki partinin kongre liderlerinin de işbirliği sağlanacaktır.”*⁶¹

Reagan, ‘global kampanya’ olarak adlandırdığı operasyonun “global” yanını, “öteki ulusların liderlerine danışmayı planlıyoruz” sözüyle açıklar. Yeni ve genişletilmiş bir cephe yaratılacaktır. Reagan’ın “öteki uluslar”ı elbette yandaşlardan oluşmaktadır. Bu işler, tüm dünya ülkelerinin ortak karar organı Birleşmiş Milletler’de görüşülecek değildir.

⁶¹ Polonya Dayanışma Sendikası’na, destek konuşmalarının da yapıldığı cephe oluşturmaya yönelik 2-11 Haziran 1982 Avrupa gezisi.

ABD Başkanı Ronald Reagan, “Avrupa Konseyi’nde, demokratik ülke parlamenterlerini Strasbourg’da toplamak üzere bir öneride bulunduğunu” ve bu “prestijli” toplantıda, “demokratik siyasi hareketlere yardımcı olmanın yollarını görüşeceğini” belirterek, demokratik bir yöntemle işi becereceklerini söylemiş olsa da, ABD işe çoktan başlamıştı.

Dünyayı yeniden kolonileştirmeye uzanan yolların taşları, fazlaca demokratik, ama ne yazık ki, pek saydam olmayan eylemlerle döşenecektir. NED tasarımının mimarı Allen Weinstein’ın “web” yani “örümcek ağı” adını verdiği bu şebekenin ince iplikleri Avrupa’ya böyle taşınmıştı.

NED’in şemsiyesi altına yerleşen Amerikan örgütlerinin yöneticilerini ve danışmanlarını bilmek, Amerika’nın ünlülerini, deneyli operatörlerini tanımak için önemli bir fırsat yaratıyor. Bu örgütleri, ilişkileri ve operasyonlarıyla birlikte ele almak, bir değil, birkaç ciltlik kitap oluşturur. Çünkü ABD demokrasisinde, “sivil” ağ birbiriyle ortak kişiler üstünden kesişen dairelere benzer. Her kesişim bölgesinde ortak kişiler, memurlar ve parasal destek sağlayan şirket ve kilise vakıfları bulunur.

Her örgüt, yöneticileri, ortak eylem alanları, finans kaynakları, ilişkili şirketleri, dinsel kuruluş bağları, istihbarat örgütleriyle derin ilişkileri birbirine dolaşmış, üç boyutluluk içinde algılanamayacak denli karmaşık bir yuma oluşturur. Birden çok örgütte yöneticilik, danışmanlık yapan kişilerle birbirine bağlanan büyük ağ, tek merkezden yönetilebilecek büyük bir aileye dönüşür.

Derinliğin içinde bir başka sorun da örgüt yönetimlerinin sürekli değişmesidir. Devletin tepesinde, Akev’de görev yapan bir görevliyi birdenbire örgütlerin başında görmek olası. Aynı biçimde örgütlerin yönetimindeki bir kişi de, birdenbire bakanlık ya da bakan vekilliği görevine gelebilir.

Eski senatörler, eski istihbaratçılar, eski belediye başkanları ve valiler de işin içine girince, değişimleri izlemek bir bakıma olanaksızlaşmakta ya da bilgiler kısa bir sürede güncelliğini yitirebilmektedir.

Son yönetimlerden başlamakla yetineceğiz. Partilerüstü olduğu ileri sürülen bu “enstitü” kılıklı örgütlerin, bırakınız Amerikan partilerinden bağımsız olmayı, Amerika’da ne denli siyasal yapılanma varsa oralarla bağlantılı oldukları görülecektir.

Amerika’nın içinde “sol” gibi görünen siyasal hareketlerin, sendikaların, zencilere özgürlük, adalet ve insan hakları örgütlerinin, “sağ” görüşlü gibi duran örgütlerle ve devlet görevlileriyle bir başka örgütte yan yana geldikleri görülmektedir.

Bu duruma bir de ABD’nin dış ülkelerdeki operasyonlarının içinden bakılırsa, iş daha da karmaşıklaşacaktır. “Sol” gibi olanlarla “sağ” gibi olanlar ve daha da tutucu örgütler, örtülü operasyon ustası istihbaratçılar, savaş yanlısı eski askerler, din misyonerleri birbirlerine kenetlenmektedir.

Örneğin, Martin Luther King özgürlük hareketinin önderlerini, Orta ve Güney Amerika ülkelerine yönelik operasyonlarda, Cumhuriyetçi partinin elemanlarıyla ya da Heritage Foundation gibi, zamanında Nazi koruyuculuğuna soyunmuş olan en tutucu örgütlerle omuz omuzla durmaları, bırakınız Doğu dünyasını, Avrupalıları bile şaşırtıcı bir görünümüdür.

Batı’nın sendikacılarıyla, sosyal demokratlarıyla, işçi ya da emekçi sınıf çıkarları uğruna birlikte davranan, özellikle üçüncü dünya sendikacıları, ya da sol örgüt yöneticileri, fena halde yanılmaktadırlar.

Emeğin birliği gibi ideallerle, Batı örgütlerine hoş bakmayı meziyet edinen bu örgüt yöneticilerinin yanında yer alan, sağ örgütleri düşününce, iş bambaşka bir renk alıyor. Sağcılar, kendi ülkelerinde solculara, sendikacıla-

ra, “anti-komünizm” uğruna düşmanca davranırken, işbirliği yaptıkları Batılı adamların bir sosyalist partiden köklendiklerini, sosyalist enternasyonale girip çıktıklarını bilseler, hangi cephede yer alacaklarını şaşırırlardı. Şimdi, ‘Project Democracy’ operasyonunun çekirdek örgütlerini biraz tanımak gerekiyor.⁶²

⁶² Bu durum, Özal’ın “4 eğilimi birleştiren adam” öyküsünü anımsatıyor. Onun birleştiriciliğini “dâhiyane” bulanlar nereden bileceklerdi ki, Bush’un arkadaşı Turgut Özal bu işlerin kotarılış yöntemini çok önceden öğrenmiştir.

Merkezdeki Örgüt: Eurasia Foundation

ABD, dağılmakta olan SSCB’de yürütülecek operasyonun ana hedefini sosyalist düzenden kapitalist düzene geçiş sürecini elde tutmak ve yönlendirmek üzere belirledi ve tüm çalışmaların merkezine Eurasia Foundation örgütünü yerleştirdi. Bu vakıf, “Yeni Bağımsızlaşan Ülkeler” adı verdikleri ülkelerin başkentlerinden Moskova, Kiev, Taşkent, Almaata, Bişkek, Tiflis, Erivan ve Bakû’de bölge büroları açtı.

Avrasya Vakfı adını taşıyan örgüt, parasal desteğini bir devlet kurumu olan USAID’ten aldı. İlk yıllarda ağırlığını Moskova’ya verdi. Temel amacı, kapitalist bireyler yetiştirmek, kapitalist bir toplum için gerekli olan yöneticileri eğitmek, devlet mülkünün özel ellere geçmesi için gerekli olan süreci, yasaları hazırlamak ve tüketim toplumu alışkanlıklarını yetiştirmektir.

Kendi ülkelerinde, ya da güvence altında gördükleri ülkelerde büyük işletmeler kuran ABD ve Batı Avrupa yönetimleri, Doğu’daki ülkelerde özellikle büyük tarımda işletmelerinin özelleştirilmesi yerine, küçük işletmelere bölünmesini teşvik ediyor. Eurasia Foundation da dağılan SSCB ülkelerinde, küçük işletmeciliği desteklemekte ve bu amacı ilke olarak ilan etmektedir.

1993’den sonra kişi ve kurumlara toplam 143 milyon dolar aktaran örgüt, yalnızca Rusya’da 64 milyon dolar dağıttı. İlk 100 yatırımdan seçeceğimiz “proje” adı verilen çalışmalar, örgütün temel amacını gösterecektir:

-Rusya’da orta öğretimin desteklenmesi; Rus okullarında, Amerikan tarzı eğitim uygulanması, Amerikan okullarıyla bağlantı kurulması için 125.136 \$.

-Karakalpak (Özbekistan)'ta NGO'ların desteklenmesi; 5 NGO liderinin San Fransisko'da eğitilmesi için 50.080 \$.

-Foundation for Global Community'ye Azerbaycan ve Ermenistan arasında tartışma ve iletişim oluşturulması için bir hafta sürecek olan seminer için 35.000 \$. Bu işin yöneticisi William H. Buse'ydi.

Ukrayna'da seçimler için Freedom House ve onun Ukraynalı ortaklarına, seçim öncesi yoklama, Ukrayna TV için 6 bölümlük yuvarlak masa programı yapılması için 12.393 \$ verildi.

-Doğu Batı (Sherq Qerb) Enstitüsü'ne, Rusya Devlet Mülkü Vakfı ile birlikte 6 aylık program için 107.650...Yönetici: John Mroz.^{63/64}

-Friends of Uzbekistan Round Table (Özbekistan'ın Dostları Yuvarlak Masası)'a öğrencilerin Batı tarzı teknik stajı için 24.970 \$ verildi.

Eurasia Vakfı'nın üretimi destekleme örtüsü bir yana bırakılırsa, her girişimlerinde, sağlık destekleme işi bile

⁶³ Institute for East West Studies: 1981'de John Edwin Mroz ve Ira D. Wallach tarafından, "Institute for East West Security Studies /Doğu Batı Güvenlik Çalışmaları Enstitüsü" adıyla kuruldu. NATO ve Varşova Paktı askeri yöneticileriyle gayri resmi ilişkiler kurdu. Mroz'a göre, 40 ülkede 4000 kişiyle ilişki içindeler. Doğu bloğu, özellikle Moskova'da ilişkiler geliştirerek "project democracy" işlerine önemli katkılarda bulundular. Örgütün bütçesi, 4,5 milyon dolardır. Para desteğinin önemli bölümünü, Ford, MacArthur, Rockefeller Brothers, vakıflarından ve Pew Charitable Trust'dan alıyor. (James A. Smith, a.g.k, s.292-3; David Ignatius, a.g.y) Merkezi New York'da olan örgütün şubeleri: Varşova İrtibat Bürosu, Prag European Studies Center, Budapeşte Banking and Finance Assistance Center. Örgüt, Mart 2002'de İstanbul'da, T.C Dışişleri Bakanı İsmail Cem İpekçi'nin başkanlık yaptığı toplantıda, İstanbul'da bir büro açacaklarını ve Kafkasya ile Asya'yı oradan yönlendireceklerini açıkladı.

⁶⁴ John Mroz, Türkiye'de Doğu-Batı Enstitüsü olarak adlandırılan bu örgüt, Moskova "project democracy" operasyonunda önemli rol oynamıştır. Mroz, Türkiye'de TESEV ve ARI Derneği'ne sık sık konuk olmuştur.

olsa, katılımcıları, özellikle gençleri şu üçlü eğitimden geçirdiği görülüyor: Liderlik, yardım toplama, proje yönetme... Küçük üretimi desteklemelerinin yanı sıra, yeni bankerlerin yetiştirilmesi... Çalışmaların temel hedefi, liberal, yabancılara sonuna dek açık, yabancı yatırımlara karşı rekabet oluşturmayacak bir düzen, bunu akıllarından bile geçirmeyecek Batı hayranı, Batı toplumlarının tüm alışkanlıklarını, elbette tüketim alışkanlıklarını benimsemiş genç bir nüfus oluşturulması...

Eurasia Vakfı işlevine uygun yöneticilere sahip. Yönetim ve danışma kurulları, Amerikan devletinin ve siyasetinin değişmez iki partisini ve birçok şirketi temsil eden kişilerden oluşuyor. Finlandiya eski Başkanı Marti Ahtiyari, Madleine Korbelt Albright, James A. Baker III, Lawrence Eagleburger başkanlar arasında bulunuyor.

Madeleine Korbelt Albright: NED 1991-1993 yönetim kurulu üyesi, Center for National Policy 1991-1993 başkanı, ABD Dışışleri Bakanı (1995-2001), NDI yönetim kurulu eski üyesi ve danışmanıdır.

Çekoslovakya göçmeni Musevi bir ailenin kızı olan Madeleine Korbelt Albright, William Jefferson Clinton dönemi Dışışleri Bakanı olarak, "project democracy" kapsamında yürütölen etkinliklere, ABD silahlı müdahalelerine büyük katkı koydu. 1999-2002 arasında T.C Dışışleri Bakanı İsmail Cem İpekçi'ye "Smail" diye seslenecek denli yakınlık duydu. Yunanistan Dışışleri Bakanı Yorgo Papandreu ile İsmail Cem İpekçi'yi birkaç kez buluşturalak, "uzlaşma" adı altında Helen politikalarını destekleyen bir çizgi oluşmasını sağladı.

Albright, WWGF (Win with Women Global Forum) örgütünü kurdu. Bu örgüt tüm dünya kadınlarını bir federasyon altında yönetmek üzere çalışıyor ve "kadınları siyasete katmak" gibi hoş görönen bir slogan seçmeye özen gösteriyordu.

ABD eski Dışışleri Bakanı Albright, 5-6 Haziran 2004'te Bakû'de, Crescent Beach Hotel'de, "Qadınla Qalib Gel Siyasi Partiyaları Güçlendir" adındaki toplantıyı yönetti. 60 kadının bulunduğı toplantıya ABD'nin Bakû misyon müsteşarı Nancy McEldowney ve Kristen Amendson da katıldı.⁶⁵

Vakıf yönetcilerinden Lawrence Eagleburger'ın büyükelçiliğı döneminde, Salvador'da Hıristiyan demokrat cunta işbaşındadır. Muhalefet liderleri sokaklarda öldürülmüş olarak bulunmakta, ABD tarafından yetiştirilmiş olan "Ölüm Taburlarının Babası" Roberto D'Aubisson (Major Bob)'un yönettiğı ölüm timleri kol gezmektedir. Reagan yönetimi, 23 Şubat 1981'de "White Paper / Beyaz Sayfa" adını taşıyan 8 sayfalık bir rapor hazırlar.

Sahte olduğı sonradan anlaşılan belgelerle, Vietnam'dan, Habeşistan'dan ve Küba'dan, Nikaragua kanalıyla Salvador'a silah taşındığı kanıtlanmaya çalışılır. Oysa Salvador Halk Cephesi, Amerikan silahları kullanmakta ve bunları Panama ve Kosta Rika'daki karaborsadan satın almaktadır.

Eagleburger, Avrupalıları Salvador'da bir komünist müdahale olacağına inandırmak için, Avrupa'ya götürdüğü rapora esas oluşturan İspanyolca belgelerin tahrif edilmiş sahte kâğıtlar olduğı ortaya çıkar.^{66/67} Eagleburger, kendisine "mega spekülör" denilen, ama yasadışı işler çevirdiğı Fransız mahkemelerinde karara bağlanmış olan George Soros'un da yakın arkadaşıdır.

Yöneticilerden James A. Baker, Başkanların dış politika ve güvenlik danışmanıdır. Martin Feldstein CFR, Trilateral Commision ve Bilderberg üyesidir. Jan H. Kalicki ise, Dışışleri Bakanlığı'nda Beynelhalk (Uluslararası

⁶⁵ Turan, 5 May 2004.

⁶⁶ John Jacob Nutter, a.g.k. s.85

⁶⁷ Steward Klepper, "The United States In El Salvador," caq 1981-12, s.9-10

sı) Ticaret Danışmanı olarak çalıştı. Şimdi CFR üyesi ve Chevron Texaco petrol şirketinde Beynelhalk Strateji danışmanıdır.

Max Kampelman, "Reagan Demokratları" denen grubun da içinde yer aldığı CDM (Center for Democratic Majority)'de, CPD (Center for Present Danger / Varolan Tehlike için Merkez) yönetim kurulunda çalıştı. CPD, militarist güçlenmeyi ve nükleer silahlanmayı destekleyen özel bir örgüttür. Kampelman, aynı zamanda ABD Milli Güvenlik Komitesi üyesi, CFR üyesi ve USIP (US Inst. for Peace) Başkan Yardımcısı idi. USIP, istihbarat kuruluşlarının değerlendirilmiş (classified) belgelerinin dağıtımını yapmaktadır ve dış ülkelerde, özellikle akademisyenlere, para karşılığında araştırmalar yaptırmaktadır.

Frank C. Carlucci III, Güney Afrika, Tanzanya, Brezilya, Yemen, Filipinler'de görev yaptı. Onun en önemli operasyonu Kongo (Zaire)'da, Afrika'nın özgürlük ve bağımsızlık hareketinin önderi, genç devlet adamı Joseph Partice Lumumba'nın öldürülmesidir. Carlucci, Ronald Reagan döneminde Başkanın en önemli yüz adamının ön sıralarındaydı. Şimdi CFR üyesidir.

Eurasia Vakfı'nın en deneyimli yöneticisi William Henry Luers, sırasıyla İtalya, Almanya, Nepal, Moskova ve Venezuela'da görev yaptı. Şimdi CFR üyesi olan Luers, 1952-1956 arasında Deniz Kuvvetleri'nde görevliydi. 1957'de Dışişleri Bakanlığı'nda çalıştı ve 1965'den sonra CIA görevlisi oldu.

Jack F. Matlock Jr., ABD Dışişleri elemanı olarak Avusturya (1958-60), Almanya (1960-61), Rusya (1961), Gana (1963-67) ve Tanzanya (1967-70)'da görev yaptı. Şimdi CFR ve Bilderberg üyesidir.

Danışma üyelerinden Eugene Stiglitz, Peter McPherson, Donald McHenry (Dışişleri) CFR üyeleridirler.

Bill Bradley ise kendisine en yüksek para desteği yapılan senatördür ve zenginlerin işine yarayan vergi kanunları çıkartmakla ünlüdür. Her nedense Bradley'ın seçilmesine büyük para desteği verenler de o varlıklı şirketlerdir.

Eurasia Vakfı, ilk 12 yıldan sonra operasyon merkezini Moskova'ya kaydırđı. 21 Nisan 2004'te Tarrytown (New York)'daki Rockefeller Brothers Fund'ın bürosunda yapılan toplantı sonunda New Eurasia Foundation kuruldu. ABD Eurasia, Madariaga European (Brüksel) ve Moskova'dan Dynasty vakıfları yeni vakfın kurucu ortakları oldu. Artık Avrupa'nın doğusundan Çin'e dek yürütülecek kolonileştirme operasyonu için resmi bir ABD, Avrupa, Rusya ortaklığı oluşturulmuş oldu.

Anlaşmayı, Madiagara başkanı Javier Solana, Eurasia Vakfı başkanı Charles William Maynes (CFR üyesi) ve Russia Cell kurucusu Dimitri Zimin imzaladı.

Operasyon başladığında, hep Batılılar ortak iken, şimdi 12 yıl içinde yetişmiş olan Rusya'nın büyük şirketlerinin patronları da devreye giriyordu. Yeni vakıf 23.6.2004'te Moskova'da tescillendi. Vakfın geçici başkanlığına da Andrei Kortanov getirildi. Yeni kuruluşun ilk işi de, en büyük Alüminyum şirketlerinden SUAL (Moskova) ile "küçük üretimi destekleme projesi" oldu.

Freedom House'dan Demokratiya Evi

Ülkeleri etnik ve dinsel olarak türlü parçalara ayırmayı amaç edinen Amerikalılar, kendi kurdurdukları cemiyetleri bir araya getirerek ortak cephe oluşturmak için para harcıyorlar. Bu işe başlarken ilk yaptıkları ayrı kuruluşları bir bilgimerkezinde buluşturmak oluyor. 2002 yılında da böyle yaptılar ve yaklaşık 7 yıldır kurdukları örümcek ağı için bir merkez oluşturdular. Bu merkezin adı, CIA'in propoganda aygıtı olan ve uzun yıllar CIA

istasyon şeflerince yönetilen Freedom House (Azadlık Evi)'nin adına benzer bir ad konuldu: Demokratiya Evi (DE)

Bu merkezin kuruluşunu, İktisadi ve Siyasi Araştırmalar Merkezi (FAR Center) gerçekleştirdi. Uzman ve parasal destek ise, Azerbaycan içinde paralel devlet kurmak için milyonlarca dolar harcayan Freedom House, Eurasia, ISAR, CIPE⁶⁸, OSI-Azerbaijan (ACI-YF) ve Dünya Bankası'ndan geldi. Freedom House onlarca yıllık deneyimini kullandı.

1994'te kurulan FAR'ın başkanı, eski SOCAR (Azer Petrol) yöneticisi Sabit Bagirov'dur. Kurucular arasında Azadlık (RL Şubesi) editörü Necef Necefov, Turan Haber Ajansı direktörü Mehmet Aliyev ve eski Rusya Sefiri Hikmet Hacızade'dir.

Hikmet Hacızade, DE'nin başkan yardımcısı olurken; Vahit Kasimov, Kafkas Üniveristesi'nden Adnan Hacızade ve Nermina Kasimova da öteki görevleri üstlendiler.

Rusya, Kafkasya ve Asya'ya yönelik daha büyük bir haber merkezi kuruldu. Bu merkez tüm gazetecileri, yazarları bir merkezden haberle besleyerek yönlendirmeyi amaçlıyordu. İlk kuruluşta ABD hükümeti parasal destek verdi. Internews raporunda bir düzine vakıftan para alındığı belirtildikten sonra "En güzel destek yardımsever George Soros'tan geldi" deniliyordu. Para verenler arasında, Soros'un OSI Orta Asya Projesi, Kalkınma Vakfı, OSI Network Media Programı yanı sıra şu teşkilat, şirket ve kişiler yer alıyor:

Alman Hristiyan Demokrat Parti örgütü Konrad Adenauer Stftung, Ford Vakfı, Rockefeller Vakfı,

⁶⁸ Demokratiya Evi yayınlarında, CIPE için "Chamber of Commerce" deniliyor. Bu yanıltıcıdır. CIPE (Centre for International Private Enterprise) Amerikan Ticaret Odası tarafından dış ülkelerde ABD iş adamlarının çıkarları için kuruldu. Ultra liberalleri teşkilatlandırır, kanunların değiştirir. Sonuç olarak yeni pazarlar açılır.

Carnegie Şirketi, AOL Time Warner Vakfı ve CIA eski görevlisi NDI Avrasya sorumlusu Charles Nelson Lesdsky ve eşi Helen C. Ledsky, Başkan Bush'un eşi Martha W. Bush ve Evelyn S. Liebermann...

Internews'un kardeş kuruluşları arasında Kudüs Üniversitesi Modern Media Institutu, WNVC-TV, Media Rights Agenda bulunuyor.

Internews, merkezleri dağıtılacak olan devletlerde gazeteci ve medya profesyonelleri yetiştiriyor; radyo ve TV istasyonları ve internet kurulmasına destek veriyor. Journalistlere ve aktivistlere, kişi başına 5.000 ile 20.000 dolar arasında ödemeler yapıyor.⁶⁹

Internews-Azer görevini açıklarken, "TV programlarını kendisi üretir ve yerel istasyonlara karşılıksız dağıtır" diyor. Şirketlerin, bankerlerin ve Amerikan devletinin Internews merkezini neden desteklediklerini düşünmeye gerek yok!

⁶⁹ Soğuk savaş döneminde CIA, Londra'da Kern House adında yayın merkezi kurmuştu. Tüm Avrupa ve dünyaya buradan haber dağıtımı yapılıyordu. Gazeteciler ve radyo haber yöneticileri hergün önlerinde hazır haber buluyorlardı. Bu haber dağıtımına alışan gazeteciler ve yayıncılar, başka haber peşinde koşmaz oldular. Böylece haberleri CIA denetler ve yudurur duruma geldi.

İngiliz WFD ve ABD aygıtı IRI

İngiliz devletinden yılda 4 Milyon Pound alan Westminster Foundation for Democracy (WFD), İngiltere'de Mart 1992'de kuruldu. İngiliz parlamentosunun Foreign & Commonwealth Office'ne hesap veriyor. Yüksek bütçeli projeleri için devlet dışından, şirketlerden de para alıyor. BP ve Shell tarafından besleniyor. İngiltere'nin üç ana partisi yönetim kurulunda temsil ediliyor.

Bu üyeler bakanlıkça belirleniyor. Küçük partiler de bir üyeyle yönetimde yer alıyor. Yönetiminde iş dünyasından, sendikalardan, akademik kuruluşlardan temsilciler de bulunuyor.

WFD, Doğu Avrupa, Orta Asya, Afrika ülkelerinde 1998-1999 arasında 497, 1999-2000'de 656 olmak üzere, toplam 1153 proje uygulamış. Bu 'project' işleri için resmi olarak 11.061.827 sterlinlik yatırım yapılmış. WFD üst yönetiminde, Avam Kamarası sözcüsü Micheal Martin, İngiltere Başbakanı Tony Blair, parlamentodan William Hauge, Charles Kennedy, David Trimble, Ieuan Wyn Jones, John Hume, John Swinney ve Ian Paisley bulunuyor.⁷⁰

WFD raporlarına göre, demokrasi kurulsun diye emek ve para harcanan ülkeler, eski koloni bölgelerinde bulunmaktadır:

"İngilizce Konuşulan Afrika ülkeleri, Ermenistan, Azerbaycan, Bosna, Bulgaristan, Orta ve Doğu Av-

⁷⁰ Ian Paisley, Kuzey İrlanda'da, Katolik kilisesine karşı muhalefet örgütledi. Presbiteryan Kilisesi'nin mensubuyken, daha sonra kendi kilisesi Ulster (Kuzey İrlanda) Özgür Presbiteryan Kilisesi'ni kurdu. Kuzey İrlanda'da Katoliklere karşı yürütülen örtülü operasyonlarda yer aldı. 1971'de 'Democratic Unionist Party'yi kurdu. Paisley, İrlanda'nın tümünün İngiltere egemenliğine girmesi için savaşıyor.

rupa, Çin, Hırvatistan, Çek Cumhuriyeti, Mısır, Eski Sovyetler Birliği, Gana, Macaristan, İsrail, Kazakistan, Kenya, Liberya, Litvanya, Malavi, Moldova, Moğolistan, Nijerya, Filistin, çeşitli Afrika ülkeleri, Romanya, Rusya, Sierra Leone, Slovakya, Güney Afrika, Sudan, Tacikistan, Tanzanya, Uganda, Ukrayna, Venezuela, Zimbabve."

Ülkelere demokrasi ihraç etmek için elinden geleni yapan Westminster yönetimi, İngiltere’de yerleşmelerine izin verilen bazı ilginç radikal dinci örgütleri de, yine demokrasi ve uygarlık elçisi olarak barındırıp, destekliyor olmalı...

İngilizler, operasyona arkadan destek veren kuruluşlara sahiptir. Bunların başında RIIA (Royal Institute of International Affairs) geliyor.

‘Güney Afrika Elmas Kralı’ olarak ünlenen Cecile Rhodes, Britanya İmparatorluğunun dünya egemenliğini sürdürmek için, 1910’larda “Yuvarlak Masa” toplantıları düzenlemeye başladı ve bu toplantıların sonunda RIIA kuruldu.

Güney Afrika Boer savaşçılarından Britanya’nın Güney Afrika Yüksek Komiseri Sir Alfred Milner’in sekreteri Lionel Curtis, işin mimarıdır. 1919’da kurulan RIIA, sömürgelerde saltanat süren şirketlerin patronlarını, sömürgeciliği sürdürmekte önemli görevler üstlenen İngiliz akademisyenlerini, devletin istihbarat ve dışişleri görevlilerini buluşturmaktadır. RIIA, 1921’de kendi ABD’de CFR (Council on Foreign Relations)’nin kuruluşuna yardımcı oldu. ABD ve İngiltere’nin üst tabakalarının dünya egemenliğini sürdürme çalışmaları bir eşgüdümeye kavuşmuştur.

Biraz özenli düşünenler, hemen ayırımsayacaklardır ki, dünya paylaşım savaşı dönemlerinde ve küçüklü büyüklü bölgesel çatışmalarda, ABD ile İngiltere arasında

herhangi bir sürtüşmeye rastlanmaz. RIIA'nın son dönem başkanı da ABD'den geldi.

RIIA Başkanı DeAnne Julius, CIA'in darbe tne darbe kotardığı 1970'lerde, CIA'de görev yapmaktaydı. Thatcher döneminde Londra'ya gelen D. Julius, Bank of England'ın 'Sıkıpara Yönetimi Komitesi'nde görev almıştı. Bazı İngiliz parlamenterler tarafından "Bir CIA ajanının İngiltere'nin para yönetiminde ne ii var?!" ve "Şili askeri darbesinde göreviniz neydi?" gibi sert çıkışlarla sorgulanmıştı.

Eski operatörler demokratlatırıyor

IRI Azerbaycan ubesinin yayınında aynen yle deniyor:

"BRİ 1997-ci ildn e'tibarn Azrbaycanda milli v yerli partiya falları il alıaraq onların regional tkilatlarının gclnmsin, hminin dvltin idarsi v sekilr zamanı demokratik nnlrin tkilin yardım edir."

Bu açıklamada olduğu gibi, "project democracy" operatörlerinin tüm yayınlarında, "milli" denilmektedir. "Milli" ya da "ulusal" terimi birçok ülkede olduğu gibi bir halk bütünlüğünü, bir bağımsızlık ve hâkimiyet ilkesini anlatır. Oysa ABD'liler ve onların işbirlikçi elemanları "milli" demekle, "yerli" olanı anlatmak istemektedirler. Şurası açıktır ki, yabancı bir devletin kurumlarının bir ülkenin iine yerleşerek milli hâkimiyetin gclnmesi iin çalıştığı grlm şey değildir. IRI ya da benzer örgütlerin açıklamalarında, her "milli" ya da "national" sözcüğüyle karşılaşıldığında bağımsızlık, özgürlük ve hakimiyet diye okumamak gerekiyor.

Ayrıca yayınlar her zaman gerçeği söylemiyor. Tıpkı IRI-Azerbaycan'ın u aıklamasında olduğu gibi. Yayın-

da, “IRİ’nin Respublika Partiyası ilə əlaqəsi varmı?” diye soruluyor ve o yanıtlanıyor:

“Xeyr, IRİ bitərəf təşkilat olub, heç bir partiya ilə əlaqəli deyil. IRİ şəxsi azadlıq, qanunilik və sahibkarlıq həvəsi kimi əsas Amerikan prinsipləri tərəfindən idarə olunur.”

Bu açıqlama tümüyle yanıltıcıdır. NED kurucu başkanı Carl Gershman tərəfindən ABD Başkanı Ronald Reagan’a sunulan raporun giriş bölümünde şöyle deniyor:

“Ek olarak, Kongre’nin önerileri üzerine, ‘Endowment (NED), dört kurumu, Almanya’daki dört parti vakfını (stiftungen), Britanya’daki WF (Westminster Foundation for Democracy) ile Kanada’daki İnsan Hakları ve Demokratik Gelişme Uluslararası Merkezi’ni yan yana getirip, bir ‘demokrasi toplantısı’ düzenleyecektir.”

“Institute” ya da “stiftung” ya da “foundation” olarak oluşturulan örgütlerin, aslında birer parti örgütü olduğu bu sözlerle açıklanıyor.⁷¹

Bu durum son derece olağan karşılanmalı. Demokrasi-serbest pazar-din ve ifade hürriyeti, diye diye kurulacak ağın amacı, siyasetten başka bir şey olamazdı.

ABD ve Batı Avrupa örgütleri, dışarıya yöneldiklerinde, kendi iç siyasal görüş ayrılıklarını unutup, eşgüdümlü bir etkinlik ağı kurmakta, kendi devlet politikalarının önemli destekçisi olmakta, demokrasiyi geliştirmek için parasal destek verdikleri araştırma raporlarıyla, kendi şirketlerine veri tabanı oluşturmaktadırlar.

NED yasasını hazırlayanlardan Charles T. Manatt, 1983’te Cumhuriyetçi Parti komitesinin dergisinde Alman

⁷¹ Carl Gershman, “Dört kurum İki partimiz (Demokratik ve Cumhuriyetçi), sendikal hareketimiz ve işadamları çevremiz,” NED Annual Report 1992, s. 13

vakıf örgütlenmesinden yararlanma nedenini şu sözlerle açıklıyordu:

“Düşüncelerimiz ve önerilerimiz birçok insana yabancı gelmeyecektir. Aslında Federal Almanya Cumhuriyeti’nin vakıflaşmasını ve üçüncü dünya ülkelerindeki etkinliklerini modellerden biri olarak aldık. Ve bu bakımdan yalnız değiliz. En azından yarım düzine ülke, son dönemde, politik partilere bağlı ve vakıf olarak finanse edilen bu kurumlaşmayı benimsemişlerdir.”⁷²

WMD (World Movement for Democracy / Demokrasi için Dünya Hareketi) örgütünün, “Demokrasiye Yardımcı Vakıflar Şebekesi” adlı tanıtım sayfalarında, bu ‘sivil’ örgütlerin, siyasal parti bağları, açıkça belirtilmektedir. Bu sayfalarda sayılan örgütlerden birkaçına bakmak yeterlidir: ^{73/74}

“IRI, Cumhuriyetçi Parti’ye bağlıdır ve Birleşik Devletler Hükümeti’nden (NED ve AID kanalıyla) katkılar alır.

NDI, (Uluslararası İşler için Ulusal Demokrasi Enstitüsü), Demokratik Parti’ye bağlı bağımsız bir örgüttür.

⁷² “A Republican Journal of Thought and Opinion: Commensense the Democracy Program and the National Endowment for Democracy,” A publication of the Republican National Committee December 1983 edition, Volume 6, Number 1, pages 85-121.

⁷³ WMD, Washington’da NED’e bağlı olarak kuruldu.

⁷⁴ NED tarafından kurulan bir tür ‘project democracy enternasyonalı’ olan WMD, yıllık konferanslar adı altında ülkelerdeki bağlantılarını bir araya getirmektedir. Bu tür toplantılar ABD Dışişleri, şirketler ve onların uzantısı örgütlerce desteklenmektedir. Örneğin, 2003 Sao Paola (Brezilya)’da yapılan toplantının destekçileri arasında, German Marshall Fund of the US, Guardian Industries Corp. (US), Gulbenkian Fdn. (Protekiz), Inter-American Development Bank, USAID – Mozambik (US), Westminster Fdn. (İngiltere) bulunmaktadır. Sao Paola toplantısına Türkiye’den Murat Belge (Helsinki Vatandaşlık Cemiyeti Başkanı), Özdem Samberk (TESEV Genel Direktörü), Doğu Ergil (TOSAM Başkanı) katılmıştır. wmd.org/second_assembly/support.html

Friedrich Ebert Stiftung: Alman Sosyaldemokrat Partisi'ne bağı bir politik parti vakfıdır.

Heinrich Böll Foundation: Alman Yeşiller Partisi ile birliktedir.

Hans Seidel Stiftung: (Alman) Hristiyan Demokratik Birlik Partisi'ne bağı bir politik parti vakfıdır.

Konrad Adenauer Stiftung: (Alman) Hristiyan Demokrat hareketiyle ilişkilidir.

Olaf Palme Uluslararası Merkezi: İsveç Sosyal-demokrat Parti Sendikalar Konfederasyonu ve Kooperatifler Birliğı tarafından kurulmuştur.

Fondation Jean Jaures: Fransız Sosyalist Parti'ye bağıdır.

Alfred Mozer Foundation: 1990'ların başında, Hollanda İşçi Partisi (PvdA), Orta ve Doğı Avrupa ülkelerinde 'kontaklar sağılamak ve kurmak' amacıyla bir vakıf kurmuştur."⁷⁵

Demokrasi adına kurulduğı ileri sürülen bu örümcek ağındaki etkinlikler aslında, geçmişin deneylerine dayanmaktadır. Bu deney, istikrarsızlaştırma, çatıştırma, terörize etme, bölme, yönlendirme amacıyla her olanağı kullanma ve iplerin ucunu kesinlikle elde tutma ilkesine yaslanmaktadır. Bu tür çetrefilli etkinlikler, becerikli ustalar ister.

Sovyetlerin yıkılışından sonra, dünya güvenliğini, temel tehdit olarak terörist örgütlere, bu örgütleri destekleyen devletlere indirgeyen ABD ve Batı Avrupa, 'terörist' tanımını kendine göre yapmaktadır.

Aslına bakılırsa onların teröristi, kendi çıkarlarına yönelen her tehdittir: Kimi zaman enerji kaynaklarına sahip çıkmaya çabalayan bir hükümet, kimi zaman varlığını sürdürmek için savaşı bir ulus, kimi zaman bağımsızlık düşüncesini yayma eğilimindeki bir siyasal hareket,

⁷⁵ wmd.org/asstfound/asst_profiles.html, 22.10.2001

kimi zaman dinsel kuralları kendine yönetim ilkesi edinmiş bir örgüt ya da aynı yollarda yürümekte direten devlet yönetimleridir.

‘Radikal’ deyip geçtikleri örgütler ve yönetimler, onların çıkarlarına hizmet ediyorsa, ‘ulusal’ ama zararsız hareketlerdir. Onların çıkarlarına bir ölçüde engel oluyorsa, ‘terörist örgüt’ ya da ‘terörü destekleyen devlet’ olmaları kaçınılmazdır.

Üçüncü ülkelerde ‘sivil’ olmaktan gurur duyanları yönlendirenlerin, geçmişini geleceğe bağlayan çizgilerini ve deneyimleri görmeden, kendi ulusunu aşağılamayı, kendi ulusal ahlakını küçümsemeyi iş edinenlerin peşine takılmak, toplumu götürse götürse köleliğe götürür. Bunu görebilmek, yakın geçmişin henüz silinmemiş izlerine bakmayı gerektiriyor.

ABD Dışişleri Bakanlığı, her yıl terörist örgütler listesi açıklar. Tıpkı din hürriyeti raporu açıkladığı gibi. Bu raporda terörü destekleyen devletler listesi yer alır. Size göre terörist olan örgüt, ABD’ye göre terörist olmayabilir. Size göre ‘isyancı gerilla örgütü’ iken, ABD’ye göre ‘yurtsever’dir. Size göre ‘dikta rejimi’ olan, ABD’ye göre ‘demokrasinin bekçisi’ olabilir.

Taleban yetiştiren Cumhuriyetçiler

ABD terör raporunda Afganistan, ‘terörü destekleyen devletler’ arasında yer almamaktaydı. Bu konuda ABD’nin açıklaması oldukça açıktır: “Taleban yönetimi tanınmamaktadır.”

Ancak aynı ABD yönetimi, Taleban ile görüşmeleri sürdürmekte ve “iyileşmeler olacağını umut ettiğini” açıklamaktaydı. Bunun anlamı, Afganistan Taleban’ına karşı bir yaptırım uygulanmayacak, demektir. ABD, din hürriyeti raporlarına dayanarak, birçok ülkeyi sıkıştırıyor, ama Taleban’a gelince sesi kesiliyordu.

ABD yöneticileri, bu kaypak davranışı açıklarken, bin bir dereden su getiriyorlardı. Bu tutumun nedenini, uzunca süredir ‘moda’ olan, sözde akademik “think tank” raporlarında aramanın bir anlamı yoktu. Çünkü olay oldukça yalındı. İran ve İslamîyetçiliği ana politika yapan Pakistan yöneticileriyle birlikte ABD, yıllarca, “Taleban” adı verilen genç Afganlıları, Pakistan-Afganistan sınırlarında kurulmuş olan ve ‘medrese’ adı verilen kamplarda, dinsel ve askersel eğitimden geçirip silahlandırdılar.

Afganistan devlet yönetimine ve daha sonraları onları desteklemek üzere, 1978 sonunda, Afganistan’a yerleşen Sovyet ordusuna karşı savaşılan mücahitlere yardım için oluşturulan kanalı CIA Direktörü William Cassey kurdu. Bu “lojistik” kanal, Pakistan, Çin, Suudi Arabistan ve Mısır’dan geçiyordu.

İlk para desteği ABD ve Suudi Arabistan’dan sağlanırken, ilk parti silahlar da, Mısır ve Çin’den geldi. Sığınma kampları ve eğitim üsleri için yer veren Pakistan, kendi topraklarının ‘müdahale üssü’ olarak kullanılmasına izin verdi. Eğitim, istihbarat ve propaganda işleri Amerikan örgütlerine bırakıldı.⁷⁶

“Reagan demokrasisi” ya da ‘ABD özgürlüğü’ adına savaş olur da, işin içine “dirty work” ve ideolojiler üstü çıkar ilişkileri girmez mi? Kısaca anımsayalım.

Suudi Riyali ve ABD Doları ile stinger

Afgan muhalif güçlerine verilen silahların parası, “fifty-fifty” yani yarı yarıya paylaşım ile Suudi Arabistan devleti ve ABD tarafından karşılandı. İlk parti Sovyet yapımı uçaksavarlar (SA-7) Mısır’dan ve AK-47 tüfekleri

⁷⁶ John Prados, *President’s Secret Wars*, Elephant Paperbacks Ivan R. Dee, II. Revised edition, Chicago, 1996. s.360

Çin'den satın alındı. Daha sonra kaynaklar arasına, İsviçre'nin Oerlikon silah firması ile Amerikan şirketleri katıldı.⁷⁷

Pakistan devletine açılan 3,2 milyar dolarlık askeri yardımın da kullanılmasıyla, Pakistan-Afganistan sınırında kurulan depolara istif edilen silahlar, daha sonra Afganistan içlerine taşındı. Silahların Afgan muhalifleri arasında eşit paylaşılmadığı da oldu. Bazı gruplar, daha sonra kullanmak üzere silahları İran'a kaçırdı.

Silahların bir bölümü uyuşturucu ve silah satıcılarının eline ulaştı. "Amerikan güvenlik birimlerinin uyuşturucu ticaretiyle bağlantıları sonucu, CIA'in mücahitlere büyük miktarlarda silah ve para sağladığı dönemde, Afganistan'da afyon üretimi ve ticaretinde de büyük artış" olmuştu. Zaten, terör uzmanı Dr. Frank Barnaby'e göre, *"nerede silah ticaretinde artış olursa, orada uyuşturucu ticareti, terörizm ve diplomatlar, istihbaratçılar dahil, devlet görevlileri arasında, karanlık ve meşum politik karmaşa içinde ilişkiler"* gelişmekteydi.⁷⁸

"Suudiler gibi zengin Arap" yönetimlerinin ve "Mısır ve Çin gibi Anti-Sovyetik" devletlerin cömert yardımlarına karşın, mücahit-gerilla savaşının sürdürülebilmesi ve milyonlarca Afganlı ailenin gereksinimlerinin karşılanabilmesi için, en kestirme yol afyon üretimi olmuştur.

Ne ki, her pis işte olduğu gibi, ipin ucu kaçmıştır. Amerikan NDCCP (National Drug Control Program)'a göre, 1990 ortalarında afyon üretiminde bir milyon Afganlının çalıştığı tahmin edilmekte ve dünya pazarındaki toplam afyon miktarının % 40'nın Afganistan kaynaklı olduğu ve bunun % 96'sının Taleban yönetimindeki böl-

⁷⁷ SAM: Surface-to-Air Missiles (Karadan Havaya Füzeler). SAM füzeleri ateşlendiklerinde, radar ve ısıya duyarlı yönlendiricilerle hedefi vururlar. Afganistan'da Sovyet helikopterlerine karşı kullanılmıştır. Dr. Frank Barnaby, *Instruments Of Terror*, s.34

⁷⁸ age, s.149

gede yetiştirildiği belirtilmektedir.⁷⁹ Dr. Frank Barnaby'nin bir istihbarat görevlisinden aktardığı gibi, “*ne olup bittiği bilinmemekte*” ve bu trafik “*durdurulamamaktadır.*”

ABD’li görevliye göre, kirli işleri önlemesi gereken kurum ve kişiler, “yardımcı olmamaktadırlar.” Olamazlardı; çünkü uluslararası çıkarlarla kartel çıkarları ile bankerlerin çıkarları ve dünya egemenliği stratejileri birleştiğinde, ne devletlerarası hukuk, ne de adil bir barış ve güvenlik arayışı kalmaktadır. Bu arada bankerlerin uyuşturucu parasının yıkanmasından, iletilmesinden büyük komisyonlar aldığı da unutulmamalıdır.⁸⁰

Operatörlerle suç örgütleri ortaklık kurarlar. Afganistan iç savaşında, Amerika’dan Avrupa’ya, Mısır’dan Çin’e, Pakistan’dan Afganistan’a uzanan silah taşıma kanalları da uyuşturucu ve kara parayla yağlanıyordu. Bu işlerden, Pakistan istihbaratının yöneten generaller başta olmak üzere, birçok kişi, bu kanalları gözetim altında tutarak zengin oldu.

Bu ilişkiler içinde en çarpıcı olanı, mücahitlere bir doğu bloğu ülkesinin silahlarının iletilmesi oldu. Amerikan Geo-Militech⁸¹ adlı şirket aracılığıyla Polonya’dan

⁷⁹ “*Afghanistan Gold,*” *The Middle East*-Sept. 1997’den aktaran John Jacob Nutter, Ph.D, *The CIA’s Black Ops; Covert Action, Foreign Policy and Democracy*, s.184

⁸⁰ Barnaby, a.g.k., s.149.

⁸¹ GeoMilitech şirketi danışmanları Ray Cline (İstihbarattan sorumlu CIA direktör vekili) ve Korgeneral John Singlaub (WACL Washington kurucusu) ve firma başkanı Barbara Studley aracılığıyla, Nikaragua Contra’ları için 5 milyon dolarlık silah sattı. Eski CIA Direktör Vekili ve sonradan CSIS danışmanı Ray Cline, Kongrenin Iran-Contra komitesine, GeoMilitech danışmanlığına karşılık verilen paraların kendi şirketi olan SIFT Inc. hesabına yatırıldığını açıkladı. Cline’in şirketi SIFT Inc.’in ortakları, aile bireyleri ve Cline’in kızıyla evli olan ve Contra işlerinde para kanalı görevi gören National Bank of Northern Virginia’nın Yönetim Kurulu Başkanı Stefan Halberg’den oluşuyordu. Halper, Iran-Contra olayında soruşturulup hapse mahkûm olan Albay Oliver “Ollie” North için savunma fonu da kurmuştu. *Peter Brewton, The Mafia CIA and George Bush: Corruption, greed and abuse of*

alınan “Kalashnikov AK-47” tüfekleri ve SA-7’ler, Afganistan’a yollandı. Bu ilginç operasyonu ayarlayan kişi de, Washington’da ve Tayvan’da WACL (World Anti-Communist League)’nin ve bu örgütün Washington uzantısı olan CWF (Council for World Freedom / Dünya Hürriyet Konseyi) örgütünün kurucusu, ünlü Korgeneral Singlaub idi. Geo-Miltech’in başında bulunan Barbara Studley ile Singlaub, aynı yöntemle Nikaragua Contra’larına da silah sağlamışlardı. ^{82/83/84/85}

power in the nation's highest office, s.174; James A.Smith, The Idea Brokers, s.209.

⁸² SA-7- NATO Kodu Grail. Sovyet, omuzdan atışlı, enfrarujlu anti-hava füzesi. 1966’dan beri kullanılır. AK-47 ve AK-74 ve değişik modelleri Sovyet saldırı silahlarındandır. Tümü tasarımcısının adı “Kaleşnikov” ile adlandırılır. Seri atışlıdır, kolay taşınır. *Greenberg, Tom Clancy Comapnion, s.250.*

⁸³ Steve Galster, “Joint Senate Congressional Hearings on the Iran-Contra Affair, May 20, 1987” den alıntı. *caq-1988-30, s.59*

⁸⁴ Geomiltech (GMT)’in merkezleri Washington ve Tel Aviv’de bulunmaktadır. Küçük bir silah şirketi olan GMT, İsrail, ABD ve CIA desteğiyle “hürriyet savaşçıları” için silah sağlamaktadır. Amerikan-İsrail şirketinin, kağıt üstündeki yöneticisi olan Barbara Studley, eski güzellik kraliçesi ve Miami “talk show” hostesidir. GMT’nin başına daha sonra, ABD Savunma Bakanlığı uzmanlarından ve Başkanın Savunma Bürosu direktörlerinden General Robert Schweitzer getirilmiştir. Kendisine, “yıldırım mızrağı” sıfatını takan GMT danışmanı General Singlaub ise, OSS ve CIA için örtülü operasyonlarda yer almış eski bir operatördür ve Orta Amerika, Vietnam ve Kore’de çalışmıştır. Cockburn, s. 232-233

⁸⁵ John Prados, a.g.k. S.432

Brezinski: “Allah is the greatest!”

Azerbaycan-USA komisyonu üyesi ve Azerbaycan ve Asya ülkelerinde rejim değiştirme, ülkelerin ilktisadını sonuna dek açma anahtarı olan Eurasia Foundation danışmanı Breazinski'nin Afganistan'daki rolünü görmek gerekiyor.

Silah ve uyuşturucu trafiği arasında, Amerikan halkı, belgesel haber filmleriyle ‘Afgan hürriyet, adalet ve insan hakları davası’ hakkında bilgilendirildi. Bu işin yönetimini, daha sonra NED’i de kuracak olan, CIA eskilerinden, yanlış bilgilendirme ve ayarlama ustası Walter Raymond Jr. üstlendi.^{86/87}

Yanlı ve eksik bilgilendirme arasında bazen şaşırtıcı durumlar da ortaya çıktı. İlk parti stinger silahları daha mücahitlerin eline ulaşmadan, ABD televizyonu, stinger kullanmakta olan mücahitleri gösteriyor ve onların zaferlerinden söz ediyordu. Aslında “stinger” kullananlar, mücahitleri eğitmek üzere CIA tarafından görevlendirilen eski askerlerdi.⁸⁸

Afganistan’da muhalif kuvvetlerin silahsız halkı sorgusuz sualsiz öldürmeleri, okulları yakmaları, uyuşturucu trafiğini yönetmeleri gibi ayrıntılar, göz boyama yayınla-

⁸⁶ Syklar, Washington War on Nikaragua, s.244.

⁸⁷ Raymond’un adı ABD içindeki komplolarda da geçer. Kissinger’in isteğiyle ABD’li ünlü muhalif Larouche’a karşı düzenlenen “KGB ajanı” kampanyasında yer almıştır. *Edward Spannaus, Secret Operation vs. Clinton Is Run by Olson-Starr Salon, EIR, March 12, 1998*

⁸⁸ “Stinger: ABD yapımı omuzdan atışlı, enfrarujlu, karadan havaya roket (SAM- Surface to Air Missile.) Hızı 1300 mil/saat, menzili 3 mil, ağırlık 33 lbs. 1981’den beri kullanılmakta; büyük miktarda ihraç edilmekte ve bu arada Afgan savaşçılarınca, Sovyet helikopterlerine karşı etkin biçimde kullanılmaktadır. Kızılğözün geliştirilmesi ile hareket halindeki hedefleri vurabilmektedir.” Greenberg, Tom Clancy Companion, s.341.

rının derinliklerinde kalmış ve mücahitler, birer ‘kurtuluş savaşçısı’ ya da ‘demokrasi ve hürriyet kahramanı’ olarak tanıtılmışlardı.

USIA ve Boston Üniversitesi tarafından örgütlenen bu yaygın yönlendirme işine, Afghan Media Project adı verildi. Bu işin başına, Nikaragua-Contra operasyonunda deneyim kazanmış, Irangate operasyonun şefi Yarbay Oliver North ile birlikte çalışmakta olan Doğu Alman mülteci Joachim Matre getirilmişti. Matre, Contra'lara yardıma muhalefet eden kongre üyelerinin ticari yaşamlarına saldıran televizyon programları yaptırıyordu. Afganistan'la ilgili tüm yayınlar, Matre'nin elinden çıktı.⁸⁹

“Afghan Media Project” kapsamında mücahitlere, televizyon, radyo ve gazete yayıncılığı öğretildi. Mücahit muhabirlerin her birine, Afganistan'ı fotoğrafa geçirmeleri için mini kameralar verildi.

Afganistan'da ‘cihat’ adı altında yürütülen savaşın uzun yıllar süreceğini de hesap eden operatörler, Afgan çocuklarının eğitimi için okul kitapları hazırladılar. Kitaplarla kutsal cihat düşüncesi yerleştiriliyor; silahların, mermilerin, askerlerin, mayınların şemaları, resimleri de yer alıyordu. Bu iş için milyonlarca dolar harcandı. Aynı kitaplar, daha sonraları Taleban iktidarı döneminde okullarda temel eğitim kitabı olarak kullanıldı.⁹⁰

ABD Kongresi bu işleri tasarlayacak ve yönlendirecek uzmanlar için 500.000 dolar ayırdı. “Friends of Afghanistan” şirketi -şimdilerde bu tür şirketlere “think tank” deyip geçiyorlar- USIA tarafından kiralandı. Şirkette bir zamanlar Başkan Carter'ın güvenlik danışmanlığını yapan ve Afgan savaşının planlayıcısı olarak bilinen Zbigniew Brezinski, Amerikan dış politikası mimarlarından Lawrence Eagleburger ve 11 Eylül 2001 olayından

⁸⁹ Steve Galster, “*Colombia Journalism Review*, May/June, 1987” den.

⁹⁰ Washington Post, 23 March 2002 (A)'dan aktaran tenc.net.

sonra adı sıkça duyulacak olan Colombia Üniversitesi'nde siyaset bilimi profesörlerinden Zalmay Khalilzad görevliydi.⁹¹

Brezinski usta, bir yönlendirici olarak, Afgan mücahitleriyle dağlarda görüşürken, sağ elinin işaret parmağını göğse kaldırıp, "Kazanacaksınız!" diyor ve sesini yükselterek "Allah is the greatest!" diye ekliyordu. Brezinski'nin "Allah" demesiyle kendilerinden geçen mücahitler de, onu otomatik tüfeklerini gökyüzüne boşaltarak selamlıyorlardı. Friends of Afghanistan şirketi yönetim kurulu üyesi Khalilzad, Afganistan kökenliydi. Genç sayılabilecek yaşta (34), ABD Dışişleri'ne danışmanlık yapmaya başlamıştı. Hatta ABD Dışişlerince 1986'da Afganistan için düzenlenen özel eğitim seminerine katılmıştı.

Bu seminere, ABD Savunma Bakanı Caspar W. Weinberger, CIA Direktörü William J. Cassey, Zbigniew Brezinski, Savunma eski bakanlarından Donald Rumsfeld, James Schlesinger ile CFR yayın organı Foreign Affairs'in editörü ve CIA'in Rusya eski uzmanı William Hyland de katılımcılar arasında bulunuyordu.^{92/93} Brezinski'nin dediği gibi, "Washington da hazırlanan Afgan savaşı" sonradan iç savaşa dönüşüp, ABD eliyle yetiştirilmiş Taleban iktidarıyla sonuçlanırken, Khalilzad da, Unocal petrol şirketinin danışmanı oldu. Unocal 1985 yılında, Türkmen gazını Afganistan üzerinden Pakistan'a iletecek olan boru hattının yapımı için oluşturulan yedi üyeli şirketler topluluğunun başını çekmişti.⁹⁴

⁹¹ Joan Mower, U.S. Provides 500.000 \$. So Afghan Rebels Can Tell Their Story, *AP, September 16, 1985, Monday, PM Cycle Section: Washington Dateline.*

⁹² 2001'de yeniden bakan oldu.

⁹³ *Washington Post, Feb.5, 1986'dan aktaran Jared Israel, emperors-clothes1, e-mail, 03 Temmuz 2002*

⁹⁴ UNOCAL, bu işten çekildiğini ileri sürdü. Halkla ilişkiler yöneticisi Barry Lane, 8.7.2002'de Jared Israel'le yaptığı görüşmede, Khalilzad'ın RAND benzeri Cambridge Energy Research Associates

Ünü bununla da kalmayan Khalilzad, Irak operasyonunda, Pentagon'a stratejik danışmanlık da yapmaktadır.⁹⁵

Sonraki yıllarda, “sivil toplum örgütü” olarak adlandırılan IRI'nin yönetim kuruluna giren, Reagan demokrasisinin kuramcısı, Afgan mücahit hareketinin büyük destekçisi J. Jeane Kirkpatrick'in sözleriyle, “sağcı yönetimlerin demokrasiye geçmeleri olanaklıdır” ama, “komünist yönetimler” için demokrasiye geçiş söz konusu bile değildir.

Kirkpatrick'e göre, komünistlerin hakkından gelmek için “silahlı muhalefete yardımcı olmak” gerekir ve “son tahlilde, bu özgürlük düşmanları, ancak Birleşik Devletlerin askersel gücüyle yıldırlılabilirler.”⁹⁶

Afganistan operasyonu da demokrasi eylemi kapsamında yürütülmüş olacak ki, bu işe akıtılan para, ABD'nin dönemsel müdahalelerde harcadığı paranın toplamından fazla olmuş.

Bilinen resmi-sivil paraların yanı sıra, uyuşturucu trafiğine yol verilerek sağlanan kaynağın ucu bucağıysa belli değil. Bugün elde kalan nedir? ABD tarafından yetiştirilmiş militanlarca yönetilen, GSMH'sının %30'unu uyuşturucu ticaretinden elde eden, dünyanın dört bir yanına militanlar yollamış olan bir Afganistan.⁹⁷

(CERA) için çalıştığını ve kendilerine danışmanlık yaptığını açıkladı. *Unocal Statement: Suspension of Activities related to proposed natural gas pipeline across Afghanistan, El Segundo, Calif., Aug. 21, 1998. unocal.com/uc/news/98news/082198; article.*

⁹⁵ Her ABD operasyonunda olduğu gibi, kimliği ve geçmişi dillere düşen Halilzade'nin adı, Irak-Afgan işgalinden kısa süre sonra duyulmaz oldu. ABD yönetimi, onu perdenin önünden çekti. Bir süre sonra Zalmay Khalilzad ABD'nin Bağdat Büyükelçisi oldu.

⁹⁶ *The New Republic, May 19, 1986*

⁹⁷ Afgan uyuşturucu trafiğinin ucu, yol üstündeki Türkiye'ye değmiştir. Kara yoluyla geçişlerde PKK, deniz yoluyla geçişlerde uyuşturucu mafyası vb. Narkotik operasyondan anımsanan Lucky S gemisi de

ABD: “Taleban ABD’ye düşman değildir!”

İşin aslına bakılırsa, “J. Jeanne Kirkpatrick haklı çıkmıştır” denebilir. Afganistan devlet yönetimi, kutsal savaş mücahitlerince yıkıldı, Sovyet ordusu, “project democracy” operasyonu sonucunda oluşan “glasnos” ortamında Afganistan’dan ayrıldı. Kutsal savaşçılar, Afganistan’ı ele geçirdiler. Ne var ki, CIA denetiminde eğitilmiş olan Taleban örgütü, öteki mücahitlerin iktidarını savaşıarak devirdi. Gelmiş geçmiş en koyu dinsel hukuklu devlet kuruldu. Afganistan halkı savaştan kurtuldum derken, kör karanlığın içine düştü.

Devşirme militanların bir bölümü kendi ülkelerine döndü ve oralarda İslam devrimi eylemlerine başladılar. Geri kalanı, Doğu Avrupa operasyonlarında, Bosna, Arnavutluk ve Kosova’da “İslam’ın zaferi” için savaşa tutuştular. Mücahitlerin arkasında yer almış olan Suudi Arabistan ve ABD yönetimleri, kutsal savaşçıların Arnavut milliyetçisi UÇK örgütü saflarında sürdürdükleri savaşı da desteklediler. İslam savaşçılarının ardında ABD ile içli dışlı olmuş olan bir kişi daha vardı: Usame Bin Ladin! ABD uzun yıllar Suudi istihbaratçılarıyla içli dışlı olmuş, Usame Bin Ladin’i resmi uçaklarıyla Arnavutluk’a, Kosova’ya taşımışlardı.

Din savaşçılarının kutsal vuruşları ABD’ye yönelince, işlerin biçimi değişti. ABD, eski ortağını avlamak için, 11

yükünü Karaşi açıklarındaki Astola adasından almıştı. Gemiye ‘Hacı’ adlı Pakistanlı ekip yapmıştı. Türk Deniz Kuvvetleri donanması 7 Ocak 1993’de Girit-Rodos arasında gemiye el koydu. İstanbul Narkotik Şube ekipleri gemiye çıktı. Kısmetim-I gemisi ise, Karaşi ve Birleşik Arap Emirlikleri Ajman limanından yük almıştı. (*Ferhat Ünlü, Susurluk Gümrüğü*, s.134-6 ve 114) Hattın Avrupa Birliği ucunda ise PKK ve benzerlerinin elemanlarının bulunduğu mahkemelerde saptanmıştır. Bu konular A. Öcalan’ın İmralı davasında derinliğine görüşülmemiştir. (*İmralı’da Neler Oluyor?- APO, PKK ve Saklanan Gerçekler, İddialar İtirafı Savunma Uyuşturucu, Yayına Hazırlayan: Ünal İnanç – Can Polat.*)

Eylül 2001’de New York’a yapılan terörist saldırıyı gerekçe olarak gösterip, dünya savaşı ilan etti ve avcılığa başladı. Eski ortak, Taleban destekçisi Usame Bin Ladin de artık bir av oldu. Üstelik bu av partisinde, eski Sovyet devletleri de ABD’nin yanında yerlerini aldılar, dahası ABD uçaklarına üs alanları verdiler.⁹⁸

Daha da ilginç, on beş yıl önce Sovyet silahlarını mücahitlerin eline verip Sovyet ordusunu vurduranlar, bu kez, aynı mücahitlerin eline verdikleri kendi stinger silahlarıyla ve daha önceleri teslim ettikleri patlayıcılarıyla vurulmaya başladılar. Devletlerarası politikanın bir çeşidi olan savaşın bile bir ilkesi vardır, ama o ilkeler yeni dünya düzenine uymuyor.

Bu durum, bir yönüyle Türk atasözüne uyuyor: “Etme bulma dünyası!” Ne ki, “Eski suç ortaklarının büyük patronu, taşeronlarından ve küçük ortaklarından kurtulmak için gerekçeler yaratıyor” denmesi durumu daha iyi açıklıyor.

Eski diktatörlerinden nasıl kurtuluyorlarsa, eski terörist ortaklarından ve kirli iş yürüten dostlarından da öyle kurtulacaklardır. Amerikalı ustalara gelince, onlar şimdi demokrasi uzmanı olarak “sivil” yönetici konumuna yükseliyorlar. IRI yöneticisi Kirkpatrick’ın ve onun patronlarının dediği gibi; sağ yönetimler demokratlaşmıyormuş...

Amacın demokrasi olmadığını kendileri biliyorlardı. Dünya, ABD’nin Taleban’ın arkasında durduğunu görünce şaşkınlığa uğramıştı. Yine aynı dünya, daha sonra ABD yönetimince “teröre destek veren devlet” statüsüne oturtulan Afganistan’a silahlı müdahale yapılırken de, o şaşkınlığını unutup verdi. Öyle ya, demokrasi ve hürriyetin güvencesi ABD nasıl olurdu da, Taleban yönetimini des-

⁹⁸ 31 Temmuz 2002 itibarıyla, New York saldırısını yapanlarla ilgili somut, maddi bir kanıt açıklanmış değil. Afganistan’a roketli, bombalı müdahaleden sonra Usame Bin Ladin de kayıplara karıştı. Bir ABD generaline göre bunun da bir önemi yok.

teklerdi, ya da, ABD öyle buyuruyorsa, dünün dostu, bugünün terörü destekleyeni olabilir miydi?

Durum o denli karmaşık değildi. Çünkü din hürriyeti, insan hakları ve terör raporlarına dayanarak uygulanan yaptırımlarda görülen ikiyüzlülüğün en temel nedeni, bu işlerin öncelikle ABD Dışışleri politikasına ve ABD “milli çıkarlarına” uygun olarak yürütölmesidir.

Bu arada, ABD’nin ve Unocal şirketinin ünlü danışmanı Zalmay Khalilzad, ABD’nin Afganistan’a yerleşmesiyle birlikte, Afganistan’a yeni düzen vermek üzere ABD’nin resmi temsilcisi olarak, Kâbil kentine yerleşti.

Unocal petrol şirketi de işlerden 1998 de ayrılmıştı. Khalilzad’ın Unocal danışmanı olarak görölmesinin nedenini açıklayan olmadı. Unocal’ın işlerden çekildiğini bilmeyen Türkiyeli medyacılar, konuyu hemen petrole bağlayıp petrolle bitirdiler.

Oysa işler, petrol ve dolarlı maaşla açıklanacak denli basit olmuyordu. Dünya egemenliği yolunda atılan her adım, yarım yüzyıldır atılan adımların devamıydı.⁹⁹

ABD’nin tehdit sıralaması, kendi dünya egemenliğine uygun bir esneklik gösterir. ABD yönetimleri, arkalarındaki kartellerin çıkarları ve ölkelerindeki düzenin sürgitmesi uğruna, öyle radikaldi, mürteciydi ya da “etiğe uygunluk” falan demez; her tür ilişkiye giriverir. Bu niteliğine bir örnek oluşturması bakımından, ABD Dışışleri Bakanlığı’nın 2000 yılı terör değerdendirmesine bakmakta yarar var.

ABD Dışışleri Bakanı Madeleine Albright, 1 Mayıs 2000’de son terör raporunu açıklıyordu. Açıklamanın ardından terör işlerinden sorumlu Bakan yardımcısı Michael Sheehan, “Taleban ABD’ye düşman değildir. Taleban bana birçok kez ABD ile iyi ilişkiler” istediğini

⁹⁹ Zalmay Khalilzad (Halilzade) 2005 baharında, ABD’nin Bağdat Büyökelçisi olarak atandı.

söyledi ve “Ben onların samimiyetine inanıyorum” diyerek, ABD seçmeciliğini gösteriyordu.¹⁰⁰

ABD’nin işine geldiğinde terör listesini değiştirmesi o denli şaşırtıcı değildir. Yakın geçmişten verilecek en iyi örnek, ABD’nin Irak’a karşı tutumudur. ABD, Irak’ı Şubat 1982’de “terorist nation” listesinden çıkarmıştı. 1989’a dek her türden teknik malzeme, silah, kimyasal ve biyolojik ürünler, ABD dış ticaret kurumsal onayıyla, Irak’a ihraç edilmişti.^{101 /102}

Ne ki aynı ABD, aynı Irak’ı Kuveyt’e girmeye özendiren, ardından ‘saldırgan’ ve ‘terörist devlet’ olarak ilân etmişti. Daha sonra, Amerika’dan yapılan biyo-kimyasal madde sevkiyatının üstünden aylar geçmeden, Irak’ın kuzeyi ile güneyi işgal edildi. “Terörizmi destekleyen devletler” listesine girmek ve çıkmak bu denli basit bir işlemdir. ABD’nin uluslararası çıkarlarına göre listeye bugün girersiniz, ama yarın çıkarsınız.

“Project democracy” ve Afganistan iç savaşı öncesinde cihat hareketlerini örgütleyen, Taleban’ı yetiştiren ustaların, Heritage Foundation adlı aşırı muhafazakârların vakfı ile CIA’in propaganda örgütü “Freedom House” ve yerine göre, “sivil” ya da “think tank” denilen, NED’e bağlı çekirdek örgüt IRI, Asya’yı güneyden kuşatacak bir ağ kurmuştur.

¹⁰⁰ Secretary of State Madeleine K. Albright and Michael Sheehan, Counter-Terrorism Coordinator, On-the-Record on the 1999 Annual “Patterns of Global Terrorism” Report, Washington DC, May 1, 2001, *As Released by the Office of the Spokesman U.S. Department of State.*

¹⁰¹ John Jacob Nutter, a.g.k. s.68

¹⁰² The Riegle Report: U.S. Chemical and Biological Warfare-Related Dual Use Exports to Iraq and their Possible Impact on the Health Consequences of the Gulf War, A Report of Chairman Donald W. Riegle Jr. and Ranking Member Alfonse M. D’Amato of the Committee on Banking, Housing and Urban Affairs with Respect to Export Administration, United States Senate, 103d Congress, 2d Session, May 25, 1994, www.gulfweb.org/bigdoc/report/riegle1.html (Vietnam Veterans Web Site)

IRI ve İsrail destekçisi örgütler

IRI örgütünün deneyimli yönetici ve danışmanlarının çoğunun geçmiş; Heritage Foundation (Miras Fondu) teşkilatına dayanır. Bu teşkilat, aşırı tutucuların, eski Nazileri korumuş olanların merkezi olmuş ve Amerikan Cumhuriyetçi Parti'nin en büyük destekçisidir. IRI elemanları, aynı zamanda şu kuruluşlarda çalışmıştır: Tutucu çevreleri destekleyen Conservative Caucus (Muhafazakâr Şebekesi), CFW (Committee for a Free World / Hür Dünya Komitesi), CDM (Coalition for a Democratic Majority / Demokratik Çoğunluk için Koalisyon), CPD (Committee on the Present Danger / Günümüzdeki Tehlike Komitesi.)

Ayrıca, AEI (American Enterprise Institute), CSIS gibi devlete ve kartellere hizmet eden gizli-güvenli oda (think-tank) örgütleri de IRI'nin arkasındadır. Radio Free / Radio Liberty, Freedom House gibi CIA propaganda aygıtları da...

IRI danışma kurullarının kilit adamları, geçmişte Heritage Foundation şemsiyesi altında yer alan PRODEMCA, Nicaraguan Freedom Fund, ARC (Afghanistan Relief Committee) gibi, üçüncü ülkelere karşı yürütülen silahlı müdahaleleri, "yardım" örtüsü altında destekleyen operasyon örgütlerinde çalıştılar.

IRI yönetici ve danışmanlarının ilişkileri içinde, RJC (Rebuclican Jewish Committee / Cumhuriyetçi Parti Yahudi Komitesi), B'nai Brith ADL, WINEP (Washington Institute for Near East Policy), NJC (National Jewish Coalition / Ulusal Yahudi Komitesi) bulunmaktadır. Bu teşkilatlar, İsrail'e destek vermek üzere birbirleriyle bağlantılı çalışırlar.

IRI elemanlarının bağlantıları arasında, Sun Myung Moon'un YWAM, Unification Church gibi misyonerlik teşkilatı, ASC (American Security Council /Amerikan Güvenlik Konseyi), CIA, NSC (National Security Committee / Ulusal Güvenlik Kurulu), CFR (Council on Foreign Relations) gibi, resmi ya da yarı-resmi güvenlik, istihbarat ve yönlendirme kurumları bulunuyor. IRI yöneticilerinin birçoğu, ABD Dışişleri'nde, harp okullarında, enerji kartellerinde, banker şirketlerinde görevlidirler.

IRI örgütü ile NDI örgütü arasında doğrudan ilişki yokmuş; görüş ayrılıkları derinmiş gibi görünse, ya da öyle gösterilse de, bu sözde "sivil" iki ana örgüt, yerli "sivil" ağ ile eşzamanlı olarak ya da eylem aşamasına göre öncelik alarak yerlilerle ilişkiye geçiyorlar.

ABD tarzı demokrasi ve etnik ayrımcılık ihracatında azımsanmayacak denli büyük işler gerçekleştiren IRI'nin yönetimindeki kilit insanlar, örgütleri örgütlere, geçmiş operasyonları geleceğe bağlıyor. Bu etkin yöneticilerin ilişkilerine göz atmak gerekiyor. Önde gelenlerinden bazılarını tanıyalım:

Edwin J. Faulner: Heritage Fdn yöneticisi ve başkanı; CFW (Committee for Free World / Hür Dünya Komitesi) yöneticisi, Mont Pelerin Society ikinci başkanı ve mütevelli heyeti üyesi, CNP (Council for National Policy / Milli Politika Konseyi) yöneticisi; IEDSS (Institute for European Defense and Strategic Studies /Avrupa Savunma ve Stratejik Çalışmalar Enstitüsü / Londra) eski yöneticisi, Acton Institute mütevelli heyeti üyesi; 1982-1991 arasında ABD Açık Diplomasi Danışma Komisyonu (Reagan/Bush ekibi) başkanı; Reagan'ın İç Politika Danışmanı, Frank Carlucci Dış Yardım örgütünde (1983) üye, Savunma Bakanlığı Güvenlik Danışmanı, Reagan Başkanlık Devir Alma Komitesi üyesi, Hoover Institution

üyeyi, CSIS üyeyi, IMF/Dünya Bankası Toplantıları ABD delegesi ve IRI yönetim kurulu üyeyi.^{103/104/105/106/107}

General Michael V. Kostiw: CIA, Council of Americas yöneticisi, Foreign Services Association üyeyi, Shell Oil Company yöneticisi, Texaco Inc. Uluslararası İlişkiler Direktörü, İhtiyat Subayları Birliği üyeyi ve IRI Yönetim Kurulu 2. Başkanı.

General Lawrence S. Egelburger: Eaurasia Foundation danışmanı, CIA'in İstihbarat ve Araştırma Bürosu'nda Küba Siyasi Analizcisi olarak, Mexico City ve Belgrad'ta 2. Sekreter konumunda, Operational Agent olarak çalıştı.¹⁰⁸ Honduras'ta Dışışleri görevlisi (1957),¹⁰⁹ ABD Başkanının Fransa-NATO Danışmanı Dean

¹⁰³ Heritage Foundation: 1973 yılında Colorado Bira Baronu olarak tanınan Joseph Coors ve Yeni Sağ hareketin eylemcilerinden Paul Weyrich tarafından kuruldu. J. Coors, kuruluş aşamasında 250.000 dolar bağışladı. Muhafazakâr ideologlardan Richard Scaife, birinci yılın sonunda kuruculara katıldı. Reagan'ın iktidara gelmesiyle vakıf gücünü ve etkisini artırdı. Heritage ile hükümet, hep içli dışlı oldular. Reagan demokrasisi döneminde Heritage ile devlet arasında gidip gelen çalışanların sayısı yüzlerle ifade edilir. (*John Saloma III, Ominous Politic, The new Conservative Labyrinth, N.Y Hill and Wang, 1984*)

¹⁰⁴ CFW (Committee for Free World): Soğuk Savaş döneminin sertlik yanlısı örgütü. Silahların azaltılmasına, sosyalist ülkelerle ilişki kurulmasına şiddetle karşı çıkan örgüt işi, Amerika ve Sovyet Barolarının görüşme yapmasını engellemeye dek götürmüştür. Örgüt, 1988'de Nikaragua'da ateş kese karşı çıkmış, Contra'ların sonuna dek desteklenmesini istemiştir. 1982 yılında Polonya Dayanışma hareketine destek vermeye başlamıştır. Yoğun bir yanlış bilgilendirme eylemi sürdürmüş olan CFW'nin üst düzey yöneticileri, Reagan Demokrasi ekibinde de yer almışlardır.

¹⁰⁵ Frank Carlucci, 9 Ocak 1980'de CIA Operasyon Direktörü John N. McMahon ile birlikte Afganistan ilk dönem operasyon planları üstüne brifing verdi. *John Prados, a.g.k., s.356*.

¹⁰⁶ Feulner, devletle ilişkilerini sürdürmekte ve "özellikle diplomasi ve uluslararası iletişim, dış politika ve uluslararası ekonomik politika" konularında etkindir. Feulner, sık sık bu konularda Senato komisyonlarına açıklamalarda bulunmaktadır. *Iri.org, 2001*)

¹⁰⁷ caq, 16-29, 18-63, 48-50-1, 63-7.

¹⁰⁸ Hırvatistanlı ve Sırp kökenlidir.

¹⁰⁹ Julius Mader, a.g.k., s. 151

Acheson'un yardımcısı (1966), NSC (Milli Güvenlik Komitesi, 1966-1967), Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Nicholas Katzenbach'ın ve daha sonra Henry Kissinger'in asistanlığı (1968), NATO (Brüksel Siyasi Bölüm Şefi-1969), Savunma Bakan Yardımcısı (1971), Akev'de Başkanın Uluslararası Güvenlik Operasyonundan Sorumlu Asistanı, Dışişleri Bakan Yardımcısı (1975), Büyükelçi (Yugoslavya, 1977-1981; El Salvador (1981-1982), Dışişleri Siyasi İşlerden Sorumlu Müsteşar (1982),¹¹⁰, "Josephson International and the Mutual Life Insurance Company of New York" şirketinde yönetim kurulu üyesi (1984). Henry Kissinger'in şirketi olan Kissinger Associates'de başkan,¹¹¹ Friends of Afghanistan (1986-1989) yönetici, Dışişleri Bakan Yardımcısı (1989), Dışişleri Bakanı (1992-1993), Dresser Industries, Phillips Petroleum Company, Universal Corporation, Jefferson Bankshares şirketlerinde yönetici, Institute for Defense Analysis ve IRI yönetim kurulunda üye olarak görev aldı.^{112/113}

¹¹⁰ ABD-İsrail ilişkisinde "stratejik işbirliği" olarak adlandırılan üçüncü dünya ülkelerine karşı operasyonlar özel anlaşmalara dayanır. Reagan döneminde "ABD-İsrail politik-askeri işler komitesi" kurulur. İsrail adına, dışişlerinde direktörlük yapan David Kimche ve ABD adına da Eagleburger, bu komitenin Ortadoğu dışındaki bölgelerde yürütülecek işlerin eşgüdüm görevlileri olurlar. Kimche ve Eagleburger bir araya gelerek (1984), Orta Amerika operasyonlarına İsrail desteğini görüşürler. "John M. Goshko, *Israeli Technical Aid to El Salvador Part of Meetings Here, The Washington Post, April 21, 1984*'ten Jane Hunter, "Bush's Secret Team" *cağ, 1990-33, s.26, st.2*

¹¹¹ Henry Kissinger tarafından uluslararası şirketlere stratejik danışmanlık servisi yapmak üzere 1982'de kuruldu. Stratejik danışmanlık demek başka ülkelerin, özellikle İsrail'in hükümetle ilişkilerini kolaylaştırmak olarak tercüme edilebilir. Eagleburger bu şirketin başkanıyken, 1989 yılında, 900.000 USD ücret almaktaydı. *Jane Hunter, a.g.y., s.26, st.1*. Jane Hunter, *Israeli Foreign Affairs*, adlı aylık derginin editörüdür. *cağ, 1990-33, s.23, st.1, dn*.

¹¹² Eagleburger, Bush'un gizli komitesi, ya da 40'lar komitesi olarak da adlandırılan, "Restricted Inter-Agency Group (RIG) / Kurumlararası Sınırlı Grup"da yer almaktaydı. Bu tür bir kurumlaşmayı Cumhurbaşkanlığı döneminde, Özal da oluşturmaya çalışmıştı.

Şimdilerde Avrasya Vakfı'nda, Rusya, Kafkasya ve Asya ülkelerinin Batı'ya uyumlu birer koloni olmasına yardımcı olan Eagleburger'ın elçilik deneyimlerinden birisine bakmakta yarar var. Onun büyükelçiliği döneminde Salvador'da Hristiyan Demokrat Cunta iş başındaydı. Demokrasi isteyen muhalefet liderlerinin ölümleri sokaklarda bulunuyordu. ABD tarafından eğitilmiş olan ve kendisine "Ölüm Taburlarının Babası" denilen Roberto D'Aubisson (Major Bob / Binbaşı Bob)'un komutası altında ölüm timleri kol gezmekteydi. Reagan yönetimi, 23 Şubat 1981'de "White Paper / Beyaz Sayfa" adını taşıyan 8 sayfalık bir rapor hazırlattı.

Bu belgelerde, Salvador'a Nikaragua aracılığıyla Vietnam'dan, Habeşistan'dan ve Küba'dan silah taşındığı kanıtlanmaya çalışılıyordu. Oysa Salvador Halk Cephesi, Amerikan silahları kullanmaktaydı ve bu silahları Panama ve Kosta Rika'daki karaborsadan satın almaktaydı. Eagleburger, işte bu sahte raporla, Avrupalıları Salvador'da bir komünist müdahale olacağına inandırmak istiyordu. Raporun ekinde kanıt olarak gösterilen İspanyolca belgelerin, tahrif edilmiş kâğıtlar olduğu ortaya çıktı.^{114/115}

Görüldüğü üzere, ülkelerde biyolojik ve kimyasal silahlar bulunduğu dair sahte belgeler düzenlenmesi yalnızca günümüzde uygulanan bir yöntem değilmiş. Eski belge düzümcüler, şimdi yaşlandılar ve operasyon kurumlarına danışmanlık, yönetim kurulu üyeliği yapıyorlar. Silahlı müdahale için gerekçe yaratan bu usta elemanlar, şimdilerde silahsız işgaller için deneyimlerini kullanıyorlar.

¹¹³ Joan Mower, U.S. Provides \$500.000 So Afghan Rebels Can Tell Their Story, *AP, September 16, 1985, Monday, PM cycle SECTION: Washington Dateline*'dan Jared Israel, *a.g.el-mek*

¹¹⁴ John Jacob Nutter, *a.g.k. s.85*

¹¹⁵ Steward Klepper, "The United States In El Salvador," *cağ 1981-12, s.9-10*

Ustalardan Eagleburger, kendisine “mega spek  t  r” denilen, yasadışı işler   virdiği Fransız mahkemelelerinde karara bağlanmış olan George Soros’un da yakın arkadaşıdır.

Soros, Yugoslavya “project democracy” operasyonunda i  muhalefetin örgütlenmesi amacıyla milyonlarca dolar harcamıştır.

Eagleburger’ın bir dönem başkanlığını yaptığı Kissinger Associates firmasının yönetim kurulu   yelerinden, İngiltere eski Dışışleri Bakanı Lord Carrington’un Balkanlar’da yaptığı telkinlerin sonunda Sırpların, Hırvatistan ve Bosna’ya saldırmaları, ilişkilere ilginç bir boyut katmaktadır.¹¹⁶

Robert Gerald Livingston¹¹⁷: US Army MIS (1946-1952), Yugoslavya (1953-1956), Dışışleri (CIA görevlisi, 1956; Operational Agent: Salzburg, Hamburg, Belgrad, Batı Berlin’de siyasi memur), US Deniz Kuvvetleri (1961-1963), US Adalet Bakanlığı (Asistan, 1970-1973), Cumhuriyetçi Parti Kongre Komitesi 2. Başkanı ve IRI yönetim kurulu   yesi.

Cheryl F. Halpern: İstihbarat ve propaganda ustasıdır. WKCR-FM Haber Programı Yapımcısı, Uluslararası Yayıncılık   rg  t  ’nde yönetim kurulu   yesi, CIA aygıtı RFE/RL (Radio Free/ Radio Liberty)’de direktör, The Voice of America, Radio T.V. Marti, Worldnet, Radio Free Asia, Radio Free Iran, Radio Free Iraq sorumlu g  zlemcisidir.¹¹⁸

¹¹⁶ Eaglerburger, Irak işgali konusunda ABD yönetimini daha sert hareket etmeye çağıracak denli militarist olduğunu göstermekten çekinmemiştir. CNN TV, 17.11.2003.

¹¹⁷ Almanya, 1927 doğumlu Sırp-Hırvat

¹¹⁸ RFE/RL: New York 1949’da Free Europe Committee kuruldu. Kurucular: Allen Welsh Dulles (CIA kurucusu), J.K. Grew (Japonya B.el  cisi), D.C. Pale (eski OSS   yesi), Lawrence Gianni (Bank of America Direktörü), General Eisenhower, AFL-CIO temsilcileri. Propaganda için proje   retildi. Projeciler arasında 1968 Baharı’nın   nl  

Halpern, İsrail uzantısı Amerikan örgütlerinde de etkindir: RJC (Republican Jewish Coalition / Cumhuriyetçiler Yahudi Koalisyonu) başkanı ve sonradan onursal başkanı, WINEP yürütme kurulu üyesi, Anti-Semitizm'e Karşı Parlamentolar Arası Konsey Yönetim Kurulu üyesi, CPP B'nai Brith (Center for Public Policy of BB) yönetim kurulu üyesi, Lexington Institute yönetim kurulu üyesi, Pekin Kadın Hakları Konferansı'nda ABD delegesi (1995), National Jewish Coalition (NJC- Ulusal Yahudi Koalisyonu) yönetim kurulu üyesi, IRI yönetim kurulu üyesi...¹¹⁹

Yahudi örgütlenmesinin amaçlarına uygun davranan Halpern, Haziran 1997'de, NJC'yi harekete geçirdi ve Filistin Yönetimine yapılan yardımın kesilmesi girişiminde bulundu; Suriye'ye karşı uygulanan ambargonun sürdürülmesi için çaba göstererek, İsrail'e destek sağladı.¹²⁰

Cheryl F. Halpern'in iş etkinlikleri yerel petrol ve gaz üretim (şirketleri) çıkarlarını kapsamaktadır. Halpern, önceleri Demokrat Parti yandaşıyken, partinin aşırı sola kaydığını düşünerek, 1986'da Cumhuriyetçilerin safına geçer. En önemli yönetici Jeane J. Kirkpatrick ise NSC (1981-1985, Reagan dönemi) üyesidir. Birleşmiş Millet-

filozofu Herbert Marcuse da bulunuyordu. 1950'de Radio Free Europe yayını başlatıldı. Kuruluş bütçesi: 10 milyon dolar. Para kaynağı: The American Sulphur Corporation, The Buffalo Rochester to Pittsburgh Railroad Co., Clark McAdamas Clifford (The national Bank of Washington Director), C. Rodnay (Pan-Am Bşk.), C.D. Jackson (Time and Life yayıncısı), Henry Ford II(General Motors), Chrysler, Rockefeller. *Halid Özkul, Gizli Ordular CIA, s.83-4*

¹¹⁹ ABD delegesi, Müslüman Kadınlar Ligi Başkanı Leyla al Marayati, Türkiye'de Müslümanların ve öteki din gruplarının haklarının gasp edildiğini ileri süren bir konuşma yapmıştı. Marayati Merve Kavakçı operasyonunu desteklemek için SUM (Sisters United for Merve) örgütünü de kurmuştur. Hillary Clinton, Pekin'de ABD delegasyonunun başkanıydı.

¹²⁰ 1997 *New Jersey Jewish News*'den aktaran *Elaine B. Kahn, New Jersey Jewish News – Metro West, September 15, 1997*

ler’de US temsilcisi olan Kirkpatrick’in görevleri saymakla bitmez:

Başkanlık Dış İstihbarat Danışma Kurulu (PFIAD) üyesi (1985–1990), Defense Policy Review yönetim kurulu üyesi (1985–1993), FARR (Secretary of Defense Commission on Fail Safe and Risk Reduction) başkanı (1991-1992), AEI (American Enterprise Institute) üyesi, CFR Direktörü (1987-88), CDM (Coalition for a Democratic Majority / Reagan Demokratları) örgütünde yönetim kurulu üyesi, Nikaraguan Freedom Fund yönetim kurulu üyesi¹²¹, ARC (Afgan Relief Committee) direktörü ¹²², CPD (Committee on the Present Danger) üyesi, PRODEMCA (Friends of the Democratic Center in Central America) üyesi, CSIS görevlisi, SD/USA (Social Democrats USA) üyesi, CfNP (Council for National Policy) üyesi ve IRI yönetim kurulu, danışma kurulu üyesi. ^{123/124}

Jeane J. Kirkpatrick, Reagan döneminde başladığı Birleşmiş Milletler temsilciliği görevinde, üçüncü ülkelerle önemli ilişkiler kurdu. Örneğin dünyanın güneyinde, ABD çıkarlarını korumak üzere, NATO eşdeğerinde

¹²¹ NFF: Mayıs 1985’de Sun Myung Moon tarafından satın alınan The Washington Times gazetesi şef editörü Borchgrave tarafından kuruldu. ABD kongresi Nikaragua kontralarına yardımı reddetmişti. Fonun başkanlığına eski Hazine Bakanı milyoner William Simon getirildi. Bk. Ek 8.

¹²² ARC: ABD’nin Afganistan’a yönelik CIA kanal örgütlerinden biridir. ARC, CIA operasyonu ile desteklenen bir darbe sonucu iktidarı ele geçiren Ziya Han Nasserî’yi desteklemek üzere, 1980’de ABD’nin eski büyükelçilerinden (Afganistan, 1966-1973; Fas, 1973-1976; Arabistan, 1981-1983), CSIS Ortadoğu Programı direktörü, İran-Contra operasyonunun önde gelenlerinden Michael Ledeen ile çalıştı. ARC, Londra ISS (International Institute for Strategic Studies) üyesi Robert Naumann ve Mary Ann Dubs tarafından kuruldu. Bk. Ek 9.

¹²³ PRODEMCA, Oliver North’un örgütlediği, Nikaragua kontralarına yasa dışı destek örgütlenmesinin parasal olanaklarıyla medya kampanyalarını örgütledi.

¹²⁴ Sağ kanadın gizli politika üretim merkezi.

SATO (South Atlantic Treaty Org.) örgütünü kurmak üzere, Güney Afrika ve Güney Amerika diktatörleriyle ilişkiye geçti. 15 Mart 1981'de Güney Afrika'da beş ülkeden askeri istihbaratçılarla ve şeflerle bir toplantı yaptı. Bu toplantıda Tuğgeneral P.W. Van Der Westhuizen ve ASC (American Security Council / Güvenlik Konseyi) üyeleri de bulundu. Kirkpatrick, "Reagan demokrasisi" nin en önemli kuramcısıdır. Bu kuram, ABD'den yana diktatörlükler ile ABD'ye karşı olan teröristler üzerine kurgulanmıştır.

Kirkpatrick, 1985'de özgürlük madalyası, 1992'de ikinci kez savunma özel hizmet madalyası, Commonwealth Fonu ödülü, Dış Ülkelerde Savaşanlar altın madalyası, Boston Dünya İşleri Birliği Christian A. Herter ödülü, American Council on Foreign Policy ödülü, Yahudi örgütü ADL of B'nai B'rith Onur Ödülü, Kudüs Savunmanları Ödülü, İsrail 50. Yıl Zion Dostluk Ödülü almıştır.

J. Kirkpatrick'in eşi Evron Maurice Kirkpatrick, ABD'nin CIA'den önceki askeri istihbarat ve operasyon örgütü OSS'nin araştırma ve değerlendirme bölümünde direktör yardımcılığı (1945), ABD Dışişleri Bakanlığı İstihbarat ve Araştırma Bürosu'nun direktör yardımcılığı (1946), İstihbarat Program Danışmanlığı (1947), Dışişleri İstihbarat Bürosu Direktör Vekilliği (1954), Politika Araştırma ve Operasyon Direktörlüğü, Washington'da OpA (Operational Agent) olarak görev yapmıştır (1955).¹²⁵

IRI yönetim kurulu üyesi J. William Middendorf ABD'nin en hareketli, en etkili ve çok yönlü kişilerinden

¹²⁵ E. M. Kirkpatrick, II. Dünya savaşının izleyen günlerde, Nazi elemanlarının ABD'ne yerleştirilmesi operasyonunda, F. Dulles'a yardımcı olmuştur. 1952'de ABD içinde yürütülecek psikolojik savaş proje toplantılarına katılmıştır. *Richard Hatch and Sara Diamond, "Operation Peace Institute," Z Magazine, July/Aug 1990.* E.M.Kirkpatrick, USIP yönetim kurulunda da görev yaptı (1989).

biridir. Onun yaptığı görevler, karıştığı operasyonlar, çalıştığı şirketlerin sayısı yüze yakındır. Üye ve yönetici olarak görev aldığı kurumlardan bazılarını sıralayalım: CC (Conservative Caucus/ Muhafazakârlar Birliği) Başkanlık Konseyi üyesi (1990), YWAM (Youth with a Mission), ASC (American Security Council) 2. Başkanı¹²⁶, Heritage Foundation Global Strategy Council¹²⁷, DFF (Defense Forum Foundation / Savunma Forumu Vakfı), CSIS danışma kurulu üyesi, 1980 CIA Devir Komitesi Başkanı, Denizcilik Bakanı, Deniz Harp Okulu Vakfı, First American Bank of Virginia, U.S. Baltic Foundation (Baltık Vakfı), Hoover Institute for War, Amerikan Ticaret Odası, Cumhuriyetçi Parti Ulusal Komitesi saymanı (1964-1969), Reagan'ın Uluslararası Ekonomi ve Denizcilik Danışma Komitesi üyesi (1980), Bush'un Başkanlık Askeri Danışma Komitesi üyesi (1988), The Leadership Institute (Liderlik Enstitüsü) ve IRI yönetim kurulu üyesi.

¹²⁶ ASC (American Security Council): 1955'de emekli General Robert Wood ("Sears, Roebuck & Co" Başkanı) ve Chicago Tribune'den Robert R. McCormick tarafından kuruldu. Kuruluş aşamasında parayı "Motorola Corp" ve "Marshall Field and Company" verdi. (*John Seloma III, Ominous Politics, NY: Farrar, Straus and Giroux, 1984*) Daha sonraki finansman, kişilerin bağışlarının yanında Sears, General Dynamics, General Electric, Lockheed, Motorola, Boeing ve McDonnell- Douglas gibi askeri sanayi şirketlerince sağlandı.

¹²⁷ US GSC, 1981'de kuruldu. Silah şirketleri, laboratuvarlarla çalışan, eski istihbaratçı ve generallerin yönetiminde bir örgüttür. CIA eski direktörü Ray Cline, GSC'nin direktörlüğü görevinde bulunmuştur. GSC uzun dönemli stratejik konularla ilgilenmektedir. Kurucuları: Clare Boothe Luce, General Maxwell Taylor, General Albert Wedemeyer, Dr. Ray Cline (2. Bşk), Jeane Kirkpatrick (2.Bşk), Morris Leibman, Henry Luce III, J. William Middendorf II, Admiral Thomas H. Moorer USN (e), General Richard Stilwell (e), Dr Michael A. Daniles (Bşk.), Dr. Dalton A. West (Bşk.yrd.). Araştırma yöneticileri: Dr. Yonah Alexander, Dr Roger Fontaine, Robert L. Katula, Janet Morris (*Armen Victorian, Non-lethality: John B. Alexander, the Pentagon's Penguin, Lobster 1993-25*)

Middendorf, Reagan başkan olunca, CIA'ı devir almakla yükümlü geçici komitenin başına geçti. Bu komite, CIA'ın iki bölüme ayrılmasını planladı. Birinci bölüm, gizli operasyonlarla ilgilenecek ve Sovyetlere karşı gizli savaşlar açacak, elçiliklerde resmi görevli olarak görünen ajanların 'sivil' kimliklerle çalışmalarına olanak sağlayacak; ikinci bölümse, değerlendirmeye ilgilenecekti. Middendorf, daha değişik bir öneride bulundu: "Yeni bir süper-büro kurulacak ve CIA ile FBI'ın karşı casusluk fonksiyonlarını kendinde toplayacaktı."¹²⁸

Middendorf'un desteklediği YWAM, İncilci misyonerlik örgütü olarak, 1960'da Loren Cunningham tarafından kuruldu. Örgütün uluslararası merkezi Kailua-Kona (Hawaii) kentindedir. Örgüt, Hong Kong'daki merkezinden Asya ülkelerine misyonerler yollamaktadır.¹²⁹ İlki Lozan'da olmak üzere, 50 ülkede daha eğitim merkezi kuruldu. YWAM, dünyaya yardım örgütü olarak açıldı, ama dinsel eğitim örgütledi. Eylemleri, YWAM önderlerinin hazırlamış olduğu Christian Magna Carta adı verilen incilci belgeye göre uygulanmaktadır.¹³⁰

YWAM, 100 ülkede yerleşik 7000'e yakın misyoneriyle çalışmaktadır. Ayrıca 30.000'e yakın gönüllü de çalışmalara katılmaktadır. 1985'e dek, 1741 misyoner alan çalışması yapmıştır. Amerika'da 30 merkeze sahip olan YWAM, 64 ülkede yoğun etkinlik göstermektedir. YWAM'ın bir sızma örgütü olarak en büyük işlev gördüğü bölge, Orta ve Güney Amerika olmuştur.¹³¹

¹²⁸ Bob Woodward, *Peçe: CIA ve Gizli Savaşları (1981-1987)*, s.45.

¹²⁹ Michael O'Brien, *The Christian Underground (Hristiyan Yeraltı)*, CAQ, 1987-27, s.35'de örgütün yayını *World Christianity*, Jan. 1996, ss. 19'dan alıntılanıyor.

¹³⁰ "Hearts & Hands to Help!," YWAM brochure, tarihsiz" den *Int.Hemispheric Inf.Source*

¹³¹ YWAM' ın etkin olduğu ülkelerin başlıcaları: American Samoa, Greenland, Namibia, New Caledonia, Papua New Guinea, Saipan, Samoa, Iskoçya, Solomon Islands, Spanish North Africa, Tonga,

'Amerikan Demokrasisi' ilkesini anlamak bakımından, Guatemala diktatörü ile kurulan ilişkilerin sonucuna bakmak yeterlidir. Diktatör Efrain Rios Mont, 1982'de OAS Büyükelçisi Middendorf'la Amerika'da görüşmelerde bulunmuştur. Hristiyan misyoner örgütleri, Orta Amerika'da önemli etkinliklerde bulunmuşlardır. Diktatörlerin ordularına, yerinde konferanslar vermiş ve subaylara Tanrı adına savaştıklarını anlatmışlardır. Bu ülkelerden Guatemala'da, demokratik seçimlerle göreve gelen hükümetin, 1954'de darbeyle yıkılmasından sonra uygulanan şiddet sonucunda, 200.000 kişi öldürülmüştür. Guatemala'da ABD destekli diktatör Mont'un iktidar döneminde CIA tarafından eğitilen 'Ölüm Çeteleri' 7000 yerliyi palalarıyla kesip biçmişlerdir.^{132/133}

Bazılarının derin ilişkilerine değindiğimiz bu demokrasi ihracatçısı IRI'nin bir avuç ünlü seçkini, operasyonun son dönemindeki dış görünüşleriyle karşımıza temiz adamlar ve temiz kadınlar olarak çıkmaktalar.

Bu durum son derece olağan karşılanmalı. Çünkü açıkta gezinenlerin kirleri kolay kolay görünmez. Ne ki, yıllar geçtikçe eski dönemin deneyimli operatörleriyle, yeni dönemin örgütçülerinin bulunduğu yönetimler oluşuyor. CDM, CİD, APRI, AFL-CIO, gibi eski dönem yarı örtülü yarı-resmi örgütlerdeki yöneticilerin yerini, yeni tür resmi görevliler, vakıfçılar ve 'kanaat önderi' denilen propagandacılar alıyor. Bu durum yanıltıcı olmamalı. İster "sivil," ister "Non Governmental," hiçbir siyasal ya

Taiwan. (YWAM Information Packet, received Feb 5, 1991)

¹³² Edward S. Herman, *The Real Terror Network; Terrorism in Fact and Propaganda*, s.116, 206, 219

¹³³ 1980'de Maya köyünde insanların sıraya dizilip birer birer öldürülmesine, genç kızların ırzlarına geçilmesine ve çocukların başlarının kesilmesine tanık olan Pasqual Hernandez, zamanın askeri diktatörü, şimdinin kongre başkanı Efrain Rios Montt ve adamları hakkında soykırım davası açtı. Catherine Elton, "Guatemalan massacre survivors seek former president's trial" *CS Monitor* 14 June 2001.

da ticari örgütlenme, ABD Milli Güvenlik Komitesi kararlarını gözetmeden gerçekleştirilemez. ABD'nin bırakalım askeri güvenliğine, ticari çıkarlarına gelebilecek en küçük zararın karşılığı, yine ABD başkanının dediği gibi, yarı örtülü operasyonla verilir. “Demokrasi” ve “özgürlük” losyonu ile temizlenmiş görünen eski kirli ellerin, yarın hangi işi tetikleyeceğini anlamak için son on yılın Doğu Avrupa, Ortadoğu, Afrika çatışmalarına yeniden bakmak gerekir.

Türkiye’de ve Azerbaycan’da gençliği örgütleyiyorlar. Siyasal partilere kadro yetiştiren, “Yerel Yönetimlerin Güçlendirilmesi” adı altında desantralizasyon, yani merkezi devletin dağıtılmasını desteklemektedirler. Türkiye’de, Azerbaycan’da ve birçok ülkede, devletin ve toplumun ahlakını yitirdiğini ya da yolsuzluğa battığını kanıtlamaya çalışan çalışmaları yönlendiren IRI örgütünü de, resmi ve Amerikan devletiyle içli dışlı çalışan elemanlar yönetmektedir.

IRI’nin Bakû ofisinde Andrew Colburn (Direktör), Dallas Frohrib (Siyasi Program Direktörü), Fariz İsmailzade (Memur), Elnara Yadigarova (Program Asistanı), Tabib Huseynov (Program Ass.), Farida Hajieva (Muhasip), Nargiz Novruzova (Yönetici) çalışmaktadır.

Bu ekibin içinde em etkin olanı kuşkusuz Fariz İsmailzade’dir. 1950’de Sovyetlere karşı propaganda yürütmek ve Amerikan silahlanma bütçelerini artırılması için “korku kampanyaları” düzenleyen, yönetiminde eski abaknların, CIA direktörlerinin yer aldığı CPD (Committee on Prsent Danger / Şimdiki tehlikeye (karşı) Komite)’nin ilişki örgütlerinden IAGS (Institute fort he Analysis of Global Security)’nin “associates” olarak belirttiği çalışma arkadaşları arasında Türkiye’den Ali Köknar ile birklikte Fariz İsmailzade de bulunuyor. CPD eskilerde komünizme karşı mücadele ettiğini ileri sürerken, şimdilerde işgale direnenleri “İslamo-Facist” olarak

nitelendirmektedir. Bu nitelendirme George Bush Jr., tarafından kullanılıncaya dek, dünyanın ilgisini çekmemiştir. CPD'nin pek çok yönetim kurulu üyesi -Stephen Joshua Solarz, Morris Amitay vb- NED ve bağlı örgütlerinde yöneticilik yapmışlardır.

İsmailzade, ayrıca, East-West Institute, Freedom House'da Baku bürolarıyla birlikte çalışmış, CSIS, MESA (Middle Eastern Studies Association) gibi önemli kuruluşlarda konferanslar vermiştir.

Şimdi kitabın ilk bölümlerine dönerek, bunca ünlü ve etkin kişinin yönettiği IRI'nin bazen yalnızca para, bazen de hem para hem de uzman desteği sunduğu, 'sivil' toplumcuların, gençlik örgütleyicilerinin, siyasal partilerin, belediyelerin 'proje' özetlerinde belirtilen çalışmalarını yeniden gözden geçirmek yararlı olabilir.

"Yerel yönetimlerin otonomlaştırılması", "gençliğin politikaya çekilmesi", partilere 'teknik' yardım adı altında eğitim verilmesi, Orta Asya Türk Cumhuriyetleri'nde ilişkiler kurulması vb. başlıklar altında toplanabilecek etkinlikler için ayrıca bir yorum gerekmiyor. Ne ki, "project democracy" operasyonun en önemli yanının geleceği yaratmak olduğunu ve bunun yolunun da akademik dünyada elemanlaştırmaktan geçtiğini görmek gerekiyor.

Demokrat Parti Aygıtı: NDI

NDI, ABD Demokrat Partisi'nin teşkilatıdır. Azerbaycan'da, Türkiye'de ve dünyanın dört bir yanında sözde demokrasi kuran örgütün çalışma raporuna geçen şu satırlar, yeni politikanın ülkeleri askeri operasyonlar yerine, öncelikle içten elde etmenin yeğlendiğini gösteriyor:

*"Uluslararası bir krizin ardından Birleşik Devletlerin çıkarlarını korumayı amaçlayan hükümet programlarıyla kıyaslandığında, dış ülkelerde demokratik süreci desteklemek küçük ve akıllı bir yatırımdır.(..) Demokrasinin kurulması için harcanan dolarlar barışı korumak, ya da askersel operasyonlar için harcanandan çok daha azdır."*¹³⁴

ABD sosyalist hareketinin bir kolunun canlandırılması, LID (League for Industrial Democracy / Endüstriyel Demokrasi Ligi)'in kurulmasıyla başlar. LID, Jack London, Upton Sinclair ve bir grup sosyalist tarafından demokratik hakları genişletmek ve Amerikalıları bilinçlendirmek amacıyla 1905 yılında kuruldu. Başlangıçta hareketin adı, Intercollegiate Socialist Society (Okullararası Sosyalist Dernek) oldu.

LID, önceleri yalnızca öğrencileri ve işçileri sosyalizm ve demokrasi konusunda bilinçlendirirken, 1921'de kitlelere açıldı. Sosyalist partinin ABD başkanlık adaylarından Norman, 1922'de Harry Laidler'le birlikte LID'in direktörlük görevini paylaştılar. Emekçi haklarıyla, çocukların çalıştırılması, fabrikalardaki olumsuz çalışma koşulları gibi sorunlarla ilgilenen, konut edinme hakları ile yoksulluğun önlenmesi eylemlerine ve tekelleşme karşıtı savaşıma girişen LID'in saflarında Roger Baldwin, John Dewey,

¹³⁴ NDI Program-VII. Conclusion

David Doubinsky, Sidney Haillman, Walter Reuther, Reinhold Neighbuhr gibi ünlüler yer alıyordu.

1960'lara doğru insan haklarına ağırlık veren örgüt, sonraki yıllarda AFL-CIO ve SD/USA (Social Democrat /USA)'in etkili yönlendirme uzmanlarının çalışmaları sonucunda, hızla neo-liberal çizgiye kayd ve ABD'nin dış ülke operasyonlarına destek olmaya başladı. LID, APRI (A. Philip Randolph Institute)'nin Güney Afrika operasyonunu desteklemişti. LID önderlerinden partinin ve APRI'nin kurucu başkanı Bayard Rustin, CPD (Committee on the Present Danger / Şimdiki Tehlikeye (Karşı) Komite yönetim kurulu üyeliği, CIA propaganda aygıtı Freedom House'da yürütme kurulu başkanlığı, IRC (International Rescue Committee)'nin ikinci başkanlığı görevlerinde bulundu. Bunlardan IRC, Vietnam ve El Salvador'da gerçekleştirilen örtülü operasyonlarda CIA ile birlikte çalışmıştır.

Soldan başlayıp en sağa gidip gelen Bayard Rustin yalnız kalmadı. Troçkist aydınlardan Max Shactman, Stalin'in politikasına muhalefet ederek, komünist hareketten kopmuş ve yeni bir grup oluşturmuştu. Bu grup, 1960'larda Eugene Debs ve Norman Thomas önderliğindeki Sosyalist Parti ile birleşti. Yeni partinin saflarından sosyal demokratlar filizlendi. Sosyal demokratlar, işçi hareketi içinde önemli konumlarda bulunmaktaydılar. 1972 yılında Sosyalist Parti ikiye bölündü. Sol kanadın önderi Michael Harrington'du. Sosyal demokratların başını ise Tom Kahn, Rachelle Horowitz ve Carl Gershman çekti.

Sosyal demokrat hareket, "Social Democrat (SD/USA)" adını aldı. Sosyal demokratlar, ABD senatosunda Henry Jackson gibi, muhafazakâr "demokrasi savunucuları"nı desteklediler. 1980'lere gelinceye dek hükümetlerde ve işçi hareketlerinde önemli güç elde eden SD/USA, Cumhuriyetçi Reagan'ın 1980'de iktidara gel-

mesiyle güçlerine güç kattılar. Bakanlık düzeyinde konum elde edemeseler de, en önemli ikinci devlet konumlarını, işçi sendikalarındaki güçlerine de dayanarak ele geçirdiler.

1980'lerde, 'Reagan Demokrasisi'nin en önemli adamları SD/USA saflarından çıktı. SD/USA'nın 1974-1980 dönemi başkanı Carl Gershman, sonraki yıllarda NED başkanlığına getirildi. İlk üçluden Jeanne Kirkpatrick ise Reagan tarafından Birleşmiş Milletler Büyükelçiliği görevine atandı. Kirkpatrick, büyükelçilik yapmaktan çok, Birleşmiş Milletler'de başlattığı ikili ilişkileriyle, üçüncü dünyayı yönlendirme işine girdi. Özellikle Afrika ve Güney Amerika ülkelerindeki militer gruplarla işbirliği yaptı. Hatta dünyanın güneyinde denetimi sağlayacak, NATO benzeri SATO (South Atlantic Treaty Org.) örgütünü kurmak üzere, Orta ve Güney Afrika, Güney Amerika ülkelerinden askeri görevlilerle gizlice toplantılar yaptı.

Amerikan Sosyal demokratları, dış politikanın kilit rollerine soyundular. Sosyal demokrat kimlikleri, onların yabancı ülkelerde sol çevreler ve işçi örgütleriyle ilişki geliştirmelerine yardımcı oldu. AFL-CIO, işçi konfederasyonuna bağlı LID, APRI, AAFLI (African Asian Free Trade Labour Institute), AIFLD (American Institute for Free Trade Institute), FTUI (Free Trade Union Institute), AFT (American Federation of Teachers) gibi örgütler, ilişkileri yaymakta kullanıldı.¹³⁵

ABD'nin sınırları içinde sol görünümlü eylemlerde bulunan işçi sendikaları, dış ülkelerde ABD dış politikasını destekleyen birer sızma örgütü olarak işlev görüyorlar.

¹³⁵ Martin Luther King özgürlük hareketi yöneticileri Philip Randolph ve yardımcısı Bayard Rustin 1965'de APRI ve APREF (A. Philip Randolph Educational Foundation)'i kurdular. APRI siyahlarla işçi örgütleri arasında ilişkiyi yoğunlaştırmak üzere kurulmuştu. Daha sonra neo-muhafazakarların politikalarını desteklediler.

Yabancı ülkelerdeki örgütleri, ulusal sanayicilerine ve yönetimlerine karşı mücadeleye yönlendirirken, ABD şirketlerinin ve sonuç olarak Birleşik Devletler'in dünya egemenliği plan ve programlarına hizmet ediyorlar. Sosyal demokrat hareketler, Türkiye ve Azerbaycan dahil sayısız ülkede, ulusal çizgilerinden koparak, ABD ve Avrupa şirketlerinin, bankerlerinin, devlet kurumlarının de-ğirmenine su taşır hale gelmiştir.

Sivil yani resmiyet dışı, yani devletten bağımsız, demokrasi ve özgürlük yanlısı (!) sevimli bir yabancı örgüt-le, saydam, yolsuzluktan arınmış bir ülke kuracaklarını sananları bekleyen en çetin sıkıntı, özellikle ABD ve Avrupa örgütlerinin görünen yüzlerinin arkasını kavramaktır. Bizim gibi demokрасisi Amerikalı ve Avrupalılara emanet edilmiş olan ülkelerde, doğrudan içişlerine karışarak ken-dilerine bağlı örgütler oluşturan ve kendilerine "NGO" adı yakıştırılan örtülü "sivil" ağın müteahhitlerini 'devlet dışı' diye adlandıranlara, sırası gelmişken masum ve kü-çük bir örnek verelim:

Amerikan Öğretmenler Federasyonu ile 1992 yılın-da, ABD Demokrat Parti'nin Başkanlık seçim kampanya-sına birçok NGO'nun yanı sıra, AFT de katılmıştır. Bu öyle bireysel, kişilere özgü bir katılım değildir. Federas-yon başkanı Rachelle Horowitz'in açıklamasına göre, sendikanın örgütlenme görevlileri, politik çalışmadan başka bir şey yapmamaktadırlar. Türkiye'deki "şivil" hareket şampiyonları, "devlet" deyince "öcü" görmüş gibi oluyorlar, "parti" deyince kanları donuyor.

Ne ki, yoğun işbirliği yaptıkları sözde "sivil" yabancı örgütler, soğuk savaş dönemlerinden bu yana doğrudan siyasetin içindedirler ve devlet yönetimlerine, öyle temas düzeyinde falan değil, resmi olarak doğrudan bağlıdır-lar.¹³⁶

¹³⁶ *Education Week* on October 14, 1992

Yerli “sivil” üstleniciler bu durumu, ya bilmiyorlar ya da bilmezden geliyorlar. Çünkü dünyanın batısından doğusuna doğru örülen bu ağa yakalanmaya hazır bekleyen ülkelerdeki kuruluşlar, bir siyasal harekete genellikle tek yönlü bağlarla bağlanırlar. Devlete bağlanmak, pek görülen şey değildir. Bu nedenle, yerli örgütlerin ya da kuruluşların amaçlarını, siyasal düşünce tarzlarını anlamak zor olmaz.

Oysa ABD’de durum o denli karmaşıktır ki, Türkiye’deki bir halk deyişiyle “gılıgışlı” ilişkilerle örülen bir ağa dönüşür. Bu örgüyü anlayabilmenin en iyi yöntemi, örgütlerin üst yöneticilerinin örgüt ilişkilerine şöyle bir bakmaktır. Bu örgütlerin ağlarını çözümlemek sabır istemekle birlikte, büyükçe bir ilişki haritası yapmayı gerektirir ki, Türkiye’nin yüksek yargıcının tarif ettiği ‘Anglo-sakson’ katılımcı demokrasi görülebilsin. Aslına bakılırsa katılanlar katılıyor ve sessiz büyük çoğunluk, bir grup seçkinden oluşan sivil (!), askeri ve akademik elemanlardan kurulu örgütlerin oluşturduğu, bazen derin, bazen dar, ama her zaman karanlık olan dehlizlerde dönüp duruyor. Çekirdek örgütlün elemanlarını biraz daha yakından tanımak yararlı olacaktır.

Bir örgütün niyetini anlamak için kısa bir yorum, yönetici ve kurum bağlarından birkaç örnek yeterli görülebilir. Ne ki, genel bir kanının yararı da tartışmalıdır. Çünkü iyi niyetli kişi ya da kurumların bu tür örgüt, kişi, hatta şirket adlarına ve onların çok yönlü bağlantılarına şu ya da bu çalışma ve ilişki içinde rastlama olasılığı vardır. Bu nedenle en azından yöneticileri ve onların deneyimlerini, ilişkilerini olabildiğince bilmek gerekiyor.

NDI’nin üst yönetiminde, eski bakanlar, ABD Başkan adayları, bakan vekilleri, senatörler, büyük şirket temsilcileri bulunuyor. 2000 yılı yönetimini ve danışmanlar listesini, örgütün devletle derin ilişkilerini göstermesi bakımından, olduğu gibi alıyoruz:

NDI Yöneticileri

Karşılaşılabilecek operasyonlarda ve örümcek ağı ilişkilerinde ilişkiler çözümlenirken yararlı olması bakımından yüksek deneyimli yöneticilerin adlarını kayıt altına almakta yarar var:

Madeleine Korbel Albright (Y.K Başkan), Rachele Horowitz (Y.K Başkan Yardımcısı), Kenneth F. Melley (Sekreter), Eugene Eidenberg (Sayman), Kenneth D. Wollack (Başkan), Bernard W. Aronson, J. Brian Atwood, Harriet C. Babbitt, Joan Baggett Calambokidis, Paul L. Cejas, Barbara J. Easterling, Geraldine A. Ferraro, Patrick J. Griffin, Joan Anderson Growe, Shirley Robinson Hall, Harold Hongju Koh, Peter Kovler, Elliott F. Kulick, Nat LaCour, Lewis Manilow, Molly Raiser, Nicholas A. Rey, Nancy H. Rubin, Elaine Shocas, Marva A. Smalls, Michael R. Steed, Maurice Tempelsman, Marvin F. Weissberg, Raul Yzaguirre, Paul G. Kirk (Jr.), Walter F. Mondale, Charles T. Manat, Stepehn Joshua Solarz.

Yönetim kadrosundaki bir bölüm ad bile, sözde sivilin devlet ve şirket ilişkisini göstermeye yeter, ama bu adlarla daha ilginç ve gizemli yerlerde karşılaşma olasılığı az değildir. Bu nedenle danışma kurulunu tanımakta yararlı olabilir.

Danışma kurulu ise ABD devlet ve şirket deneyimini birleştirmiştir:

William V. Alexander, Michael D. Barnes, John Brademas, Bill Bradley, Cleaver Cleaver(II), Mario M. Cuomo, Patricia M. Derian, Christopher J. Dodd, Michael S. Dukakis, Thomas F. Eagleton, Martin Frost, Richard N. Gardner, Richard A. Gephardt, John T. Joyce, Peter G. Kelley, Paul G. Kirk (Jr.), John Lewis, Mike J. Mansfield, Donald F. McHenry, Abner J. Mikva, Azie Taylor Morton, Daniel Patrick Moynihan, Charles S.

Robb, Stephen J. Solarz, Theodore C. Sorensen, Esteban E.Torres, Cyrus R. Vance, Anne L. Wexler, Andrew J. Young. ^{137/138}

NDI, birçok yönetici ve danışmanla şirketlere bağlıyor. Bu kişilerden, ABD Dışişleri Bakanı Albright ve Din Hürriyeti, Demokrasi gibi bürolardan sorumlu Harold Hongju Koh'u Türkiye 1999-2001 arasında çok yakından tanımıştı.

Türkiye'de NDI ile işbirliği yapanların hepsi olmasa bile, TESEV, ARI, TESAV, TOSAV, TUSIAD gibi örgütlerin yöneticilerinin bu ünlü Amerikalıları kişisel olarak tanımaları da olasılık dışı değildir. Ne ki, yerli "sivil" yöneticilerin bilgilendirdiği işadamlarına, gençlere, devlet görevlilerine, bu örgütle ilişkinin ne denli değerli bir şey olduğunu bildirmek de bir görevdir.

NDI'nin yönetim ve danışmanları arasında yer alan her kişinin ilişkileri, onlarca örgüt bağı ve eski örtülü operasyon deneyimlerini gösteriyor. Bu kişilerden birkaç önemli operatörü ilişki listesiyle tanıyalım:

Rachelle Horowitz, SD / USA kurucusu ve daha sonra Reagan demokratına dönüşmüştür. Aynı zamanda

¹³⁷ İsrail 2000'de Filistin'de yeni bir işgale girişti. İsrail ordusu şiddet uygulayarak Filistinlilerin konutlarını dozerlerle yıkmaya, dünyanın başka yörelerinden getirdiği Yahudileri, Filistinlilerin topraklarına yerleştirmeye başladı. Dünyada bu işgale karşı çıkanlar olduğu gibi ABD'de de işgale karşı gösteriler gerçekleştirildi. ABD'de yönetim üstünde de egemen olan Yahudi örgütleri de 16 Nisan 2002'de İsrail devletini desteklemek üzere Washington'da bir yürüyüş düzenledi. Bu yürüyüş sonunda, Rcihard A. Gephardt, AFL-CIO Başkanı John J. Sweeney ve ABD Savunma Bakan Yardımcısı John Wolfowitz de birer konuşma yaptılar. *Seth Gitell, Rally for Israel, Boston Phoenix, April 16, 2002; bostonphoenix.com / boston / news_features/index.htm*

¹³⁸ Senatör Daniel Patrick Moynihan Tufts Üniversitesi yönetim kuruluunda yer alıyordu. Aynı kurulda, Hanry Cabot Lodge, General Stansfield Turner gibi örtülü işler operatörü, ABD MGK üyesi Alexis Johnson ve CIA eski direktör vekillerinden Bobby Inmam da bulunuyordu. *Ami Chen Mills, C.I.A. Off Campus, s.102*

CPD kurucusu, APRI, AFT, Bayard Rustin Foundation yönetim kurulu üyesi ve NDI ikinci başkanıdır.¹³⁹

Horowitz'ın yönettiği APRI örgütünün para desteğini büyük oranda AFL-CIO, NED ve ABD'nin en büyük sendikası United Steel Workers Union (Birleşik Çelik İşçileri Birliği) sağlamaktadır. AFL-CIO ise gelirinin %80'ini devletten alır.

APRI yöneticilerinin çoğunluğu AFL-CIO ve bağlı sendika başkanlarıyla, SD/USA'nın üst düzeylilerinden oluşur. APRI, özellikle Güney Afrika'daki Rahip Desmond Tutu, World Alliance Reform Churches (Allan Boesak / Dünya Dayanışması Reform Kiliseleri)'de etkindir. Bu barışçıl (!) örgütün yönetiminde ayrıca, CIA aygıtlarından Freedom House direktörü Leonard Sussman, Research Institute of America direktörü Leo Cherne yer aldı. Güney Afrika İşçi Sendikaları Genel Sekreteri Jay Naidoo, bu ilişkileri şöyle açıklıyor:

*"AFL-CIO'ya bağlı örgütler, Güney Afrika işçi hareketine karşı yanlı davranıyorlar. Bu örgütler adına hareket eden bazı anahtar kişilerin Birleşik Devletler'in dışişleri ve istihbarat çevreleriyle kuşkulu ilişkileri var."*¹⁴⁰

APRI yöneticilerinin çoğu, CDM (Coalition for a Democracy / Reagan Demokratları), CPD (Committee for Present Danger, 1976) gibi operasyon kuruluşlarında yer alıyorlar. Bu kişiler, aynı zamanda, NED, IRI, ACILS, NDI gibi demokrasi ihracatının çekirdek örgütlerinin yönetim kurullarında bulunuyorlar.¹⁴¹

¹³⁹ Rachele Horowitz, Thomas Donohue ile evlidir. Donohue, AFL-CIO eski saymanı ve genel sekreteridir.

¹⁴⁰ *International Labour Report, Mayıs-Haziran 1989.*

¹⁴¹ FTUI, 1977'de AFL-CIO tarafından Avrupa'da sendikacılığı eşgüdüm altına almak üzere kuruldu. USAID, USIA kaynaklarını ve 1984'den sonra da NED ve bir miktar da özel şirket (%4) kaynaklarını kullanmaya başladı. (GAO/NSIAD-86-185 *The National Endowment for Democracy*, p.22) Türkiye sendikalarıyla da ilişki kurmuştur.

APRI ilişkilerinden bir ilginç örnek verelim. APRI yönetim kurulu üyesi Max Kampelman, “Reagan Demokratları” denen CDM örgütünde ve militarist güçlenmeyi, nükleer silahlanmayı savunan, halkı bu konularda yönlendiren SPD’nin yönetim kurulu üyeliğinin yanı sıra, ABD Başkanı tarafından USIP (US Institute for Peace/Barış Enstitüsü) yönetim kuruluna atanmıştır. Anımsanacağı üzere; USIP, istihbarat kuruluşlarının değerlendirilmiş belgelerinin dağıtımını yapmakta ve dış ülkelerde -bu arada Türkiye’de de- para karşılığı araştırmalar gerçekleştirmektedir.

NED örgütlenmesinin mimarı ve eski başkanı Carl Gershman, SD/USA’nın kurucularındandı. APRI direktörlüğü de yapan Gershman, IA propaganda aygıtı olarak ünlenen Freedom House direktörlüğü, BM Büyükelçisi J.Kirkpatrick’in başdanışmanlığı, CIA bağlantılı IRC üyesi, Cfd ve NDI yönetim kurulu ve daha sonra büyük danışma kurulu üyeliği görevlerini üstlenmiştir.

NDI kurucu yöneticilerinden Bernard William Aronson; ACON Investments, Newbridge Andean Partners, Liz Claiborne Inc. ve Royal Caribbean Cruises Ltd. gibi ünlü şirketlerin yönetim kurullarında başkanlık ve üyelik yapmıştır. 1985-1986 Nikaragua Contra’ları için ABD yardım yasası hazırlayan dört kişiden biri olan Aronson, Freedom House ve LCIAS (Leadership Council for Inter-American Summitry) yönetim kurulu üyeliği, George Bush yönetiminde Latin Amerika İşle-

FTUI’nun bağlı olduğu AFLI’nin Genel Direktörü Moris Paladino (emekli CIA elemanı) 1971’de Genel Sekreter Halil Tunç ile görüştü. Türk sendikacılar ABD’de kurs gördüler. AFL-CIO (ACILS’in bir önceki adı) toplantılarına çok sayıda sendika yöneticisi katıldı. Soğuk savaş döneminde Türkiye’de sendika savaşı başlamış oldu. 1970’lerde körüklenen çatışma ve şiddet ortamı, işçilerin bölünmesiyle daha da alevlendi. AFL-CIO katılımları için Bk. 2000’e Doğru, Yıl:5, Sayı:39, 24 Kasım 1991, s.11-12.

ri'nden sorumlu Dışışleri Bakan Yardımcılığı görevlerinde bulundu.¹⁴²

Bernard William Aronson'u daha yakından tanımak için, Nikaragua'da gerçekleştirilen "project democracy" operasyonuna dönmek gerekiyor. Nikaragua Contra'larına yardım çok yönlüdür. İşin içinde NED, NDI, IRI, Freedom House vardır. Ama operasyonun en önemli yöneticisi de CIA'dir. Bu yardımların içinde yanlış bilgilendirme, 'destabilizasyon', doğrudan para-silah yardımı ve kirli işler eğitimi de bulunur.

Eğitim deyince, her yönüyle savaş-suikast ve örgütlenme eğitimini içeren CIA el kitabının (12 Contra şefine verilmiştir) suikast bölümünden iki paragrafı okuyalım:

*"Şaşırtma Gücü: Saldırıya geçecek adamların, bıçak, ustura, jilet, zincir, sopa gibi silahları olmalıdır. Onlar (saldırıya geçecek olanlar), masum ve her şeye inanan örgüt arkadaşlarının hemen arkasında yer almalıdırlar. ...Temizleme: Temizlenecek Sandinista görevlisi seçildikten sonra birlikte hareket etmelidir. Yani halkın da bu olaya tanık olması, bundan ders alması sağlanmalıdır. Önemli işlerde profesyonel katillerden yararlanmak çok daha uygundur."*¹⁴³

Gerektiğinde, Contra'ların kendi adamlarını bilerek öldürmelerini de içeren bu kitabın varlığı ve Nikaragua'da CIA etkinliği, Başkan Reagan tarafından da doğrulanmıştır. Bu arada anımsatalım ki, el kitabında sorgulanacak kişilerin el-ayak bağlanma yöntemi, bizde "domuz bağı" olarak bilinene çok benzemektedir.^{144/145}

¹⁴² Bob Woodward, *Peçe (Veil) CIA ve gizli savaşları*, s.

¹⁴³ Holy Sklar, a.g.k. s.181;

¹⁴⁴ John Prados, a.g.k. s.406.

¹⁴⁵ Bu yöntem yaşanmış bir olayda şöyle anlatılmaktadır: 13 Ocak 1983- (...) Paul Morasca'nın cesedi giyinik, yüzü döşeğe dayalı, el ve ayak bilekleri boynuna dolanmış bir iple kösteklenmiş. Yorgunluğa yenik düşen kurban kendi kendini boğmuştu. Bu teknik aynı zamanda bir imza, CIA'in kullandığı katillerin imzasıdır. En azından Riconosciuto

NDI yöneticisi Aronson, eski Başkan Jimmy Carter'ın ekibindeydi ve onun konuşmalarını da yazıyordu (1977-1979). George Bush ve Clinton yönetiminde, Latin Amerika İşleri'nden sorumlu Dışişleri Bakanı Yardımcısı (1989-1993) oldu. 1985-1986 Nikaragua Contra'larına ABD Yardım Yasası örgütleyicisi dört kişiden biri oldu. 1986 oylaması öncesi geceleyin, Reagan'ın görüş takririni de Aronson kaleme almıştır. Nikaragua'da Sandinista yönetimini yıkmak üzere 'de-stabilizasyon' eylemlerinin yanı sıra, ABD tarafından eğitilen Contra gerillalarına 100 milyon dolar (aynı ve nakdi) yardımda bulunulmuştur.¹⁴⁶

NDI kurucularından ve danışmanlarından Nancy H. Rubin: ABD dışişlerini yönlendiren, yabancı ülke yöneticileriyle doğrudan ilişkiler geliştiren CFR üyesidir. Rubin, OEF International (Overseas Education Fund / Uluslararası Eğitim Fonu) yönetim kurulu üyesidir. OEF, LMV (League of Woman Voters-1947 / Kadın Seçmenler Birliği) tarafından örgütlenmiştir. 1970'e dek, ABD sınırları içinde çalışırken daha sonra uluslararası işlere soyunmuştur. OEF'in ortaya koyduğu gelecek projeksiyonu, "project democracy" hedeflerini özetler niteliktedir: (1) Mer-

(FBI adına istihbaratçı)'nın kanısı öyle." *Fabrizia Calvi – Thierry Pfister, Washington'un Gözü, s.41.*

¹⁴⁶ Aronson'un yanında yasa tasarısına öncülük eden kongre üyeleri: Robert Leihen, Penn Kemble, Bruce Cameron. (*Michael Massing, Mother Jones Oct. 1987*) Aronson'un şirketlerinden Newbridge Andean Partners'in şirket adresinin bir posta kutusu olmasının yanında, OPIC (Overseas Private Investment Corporation: ABD'nin Ajansı) ile Karaibler'de ortak olarak toplu konut yapım işleri yapmaktadır. Aronson CFR'ye, Küba'ya yönelik ambargonun hafifletilmesini isteyen bir rapor sunarken, bu işin Küba rejimini değiştirecek yönde somut önerilerle yapılmasını istedi. İsteklerin hedefi tipik "project democracy" operasyon ilkelerini içeriyordu. Karaibler ve Latin Amerika ülkelerinde piyasa ekonomisinin geliştirilmesinin Amerikan şirketlerinin çıkarına olduğunu belirtirken kendi şirketlerinin çıkarlarından örnek vermiyordu. *Comision Internacional Derechos Humanos, Anual 2000-www.cidh.oas.org.*

kezi devlet yapıları zayıflayacak. (2) Demokratik kurumlaşma gelişecek. (3) Karar mekanizmaları tabana ve köy düzeyine indirilecektir.¹⁴⁷

Afrika, Asya, Karayibler, Latin Amerika ve Ortadoğu'daki 70 ülkede etkin olan ve ABD devletinden US-AID aracılığıyla para alan OEF'nin destekçileri arasında, CIA bağlantılı şirket olarak da tanınan Air Transport Association, Asia Foundation gibi kuruluşlarla birlikte, çok sayıda kartel vakfının ve benzeri örgütlerin yöneticileri bulunmaktadır. OEF 1987 mütevelli heyetinin başında, sonradan ABD Dışişleri Bakanlığı'na gelecek olan Madeleine K. Albright bulunmaktaydı. OEF, NED'den, 1984-1987 arasında, Afrika ve Arjantin işleri için 692.053 \$ almıştır.^{148/149}

Cyrus Roberts Vance: ABD Deniz Kuvvetleri (1943-45), avukat (1946-1960), Armed Services Committee (Silahlı Hizmetler Komitesi'nde üye, 1957-1960), Senato Uzay ve Astronomi Özel Komitesi (üye, 1958), Pentagon Genel Danışma Kurulu (üye, 1961), Savunma Bakan Yardımcısı (1966), Group 54-7 (Hükümetin CIA kontrol biriminde üye), Washington Operasyon Ajansı, Başkanların dış politika sorunlarında özel temsilciliği görevi ve ilginç dönemlerde, ilginç ülkelerde görevler: Panama

¹⁴⁷ *OEF International, Seeds of Promise, OEF International annual report 1986' dan aktaran <http://www.irc-online.org>.*

¹⁴⁸ Öteki mütevelli heyeti üyeleri: Virginia Allan, Polly Baca, Freida Caplan, Kathryn Christopherson, Kate Cloud, Esther Coopersmith, Phyllis Dobyns, Vicki Downing, Patricia Ellis, Judy Falk, Tom Farer, Margie Fraenkel, Arvonne Fraser, Martha Greenawalt, Patricia Hutar, Jane Jaquette, S. Peter Karlow, Mary Dublin Keyserling, Mildred Robbins Leet, Kate Rand Lloyd, Rosalind Loring, Mildred Marcy, Sal G. Marzullo, Gretchen Maynes, Sheila Avrin McLean, Marcia Dawkins Nauckhoff, Jan Orloff, Nancy Clark Reynolds, Alice Rivlin, Janeth Rosenblum, Barbara Schlei, Eleanor Sebastian, John Sewell, Jeanne L. Slobod, Peter Tarnoff, Maxine Waters, Connie Weinman, Bernice Zurbach. *OEF Annual Report 1987'den irc-online. a.g.s.*

¹⁴⁹ *OEF Annual Report 1987'den irc-online. a.g.s.*

(1964), Dominik (1965), Vietnam (1967), Kıbrıs (1967), Kore (1968), Fransa (1968). CFR (ikinci başkan, direktörü), Trilateral Commission, NDI eski yönetim kurulu ve daha sonra danışma kurulu üyesidir.¹⁵⁰

Emekli General Theodore C. Sorensen, Kennedy'nin ekibindendir ve CFR üyesidir. Ayrıca NDI eski yöneticisi ve danışma kurulu üyesidir.¹⁵¹

Anne L. Wexler: CFR ve NDI büyük danışma kurulu üyesidir. Akev müdavimidir ve ünlü halkla ilişkiler şirketi The Wexler Group'un sahibidir. "Liberal süper lobici" ve "disinformation ustası" olarak da tanınır. Yaptığı imaj işi nedeniyle 'Burger kraliçesi' sanını da almıştır ve siyasi kampanyalar örgütlemiştir. 1968 yılında başkanlık adayı Eugene McCarthy'nin seçim kampanyasını yönetmiştir. ABD'deki on etkin aracından biridir.¹⁵²

Wexler Group, ABD'deki "halkla ilişkiler şirketlerinin en büyüğü ve en pahalısı olan Hill and Knowlton, Inc'in bağımsız birimidir."

Hill and Knowlton ise Moon tarikatına ve ABD Dışişlerine, özellikle 1990 Irak'a saldırı senaryosunda, senato komisyonuna sahte tanıklar çıkararak verdiği üstün hizmetlerle tanınmaktadır.¹⁵³

¹⁵⁰ Julius Mader, *Who's Who in CIA*, s.530

Cyrus Vance'in, Kıbrıs'ta Türklere karşı, Makarios'un göz yumması ile başlayan EOKA yandaşlarının ve para-militer Rum gruplarının katliamları ortamında Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesini önlemek üzere Ankara'ya gelmesi büyük yankı ve tepki uyandırmıştı. Özellikle öğrenciler, Vance'in CIA elemanı ve Vietnam suçlusu olduğu gerekçesiyle kınama gösterilerini yoğunlaştırmışlardır.

¹⁵¹ 8 Ocak 1968 İstihbarat ve Dış Politika özel tartışma toplantısı. Bu toplantıda, örtülü operasyon direktörü Richard M. Bissel ünlü raporunu sunmuştu. Toplantıya aralarında eski OSS yöneticisi ve CIA'nın yasa tasarısı hazırlayan ve daha sonra CIA planlama bölümü yöneticisi ve izleyen yıllarda da CIA direktörlüğü yapmış olan operatör Allen W. Dulles'da katılmıştı.

¹⁵² A. Syder, *Warriors of Disinformation*, s. 260

¹⁵³ Jean A. Douthwright, Rochester Institute of Technology: A Subsidiary?" *CAIB, Fall 1991*, ss: 4-9. ve "The WTO Millenium Bug: TNC

Richard N. Gardner: CIA propaganda aygıtı Freedom House'un mütevelli heyeti üyesidir. Trade Policy Negotiations danışmanı, İtalya (1977-1981), İspanya (1993-1998)'da büyükelçi; WTO (Dünya Tic. Örgütü)'da ABD delegesi, Morgan-Lewis-Boeckius Hukuk Şirketi danışmanı ve NDI büyük danışma kurulu üyesidir. Ayrıca DCF (Democratic Century Fund)'a parasal katkıda bulunmaktadır.

Charles T. Manatt, "project democracy" operasyonlarında oldukça deneyimlidir. Onun da içinde yer aldığı Nikaragua operasyonundan kısa bir bölümü anımsatalım. NED, Nikaragua'da bürolar açmıştı. Bu büroları, Caleb McCarry ve Diane Weinstein yönetmekteydi. ABD'nin "Contra" adlı gerilla örgütünü desteklemesinin ve ülkede karışıklıklar yaratılmasının ardından seçimleri gözlemleme heyetine NED adına, Manatt, William Brock ve Frank Fahrenkopf katılmıştı.

Bu heyetin gözlemleri ilginç olaylarla sürdü. Aralık 1989'da Masatepe'deki seçim toplantısını izlerken, bir kişi öldürüldü, 20 kişi yaralandı. CfD, zaman geçirmeksizin yayınladığı bildiriyle, olayları Sandinista'nın yarattığını, ölen kişinin de bir UNO üyesi olduğunu açıkladı. UNO, CfD'nin desteklediği "Prensa" gazetesinin editörü Violet Chamorro'nun partisidir. OAS (Organisation of American States), olayların açık hava toplantısına saldırıya geçen 200 UNO taraftarınca yaratıldığını, saldırganların Sandinistlerin merkez binasına ve bitişiğindeki Tarım Bakanlığı bürosuna da saldırdıklarını açıklamaktaydı.

Demokrasi operatörlerinin yalan haberleri bununla da kalmamış, UNO'nun başkan yardımcısı adayı Virgilio Godoy ile birlikte, başta Allen Weinstein (NDI temsilen)

olmak üzere, CfD heyetinin (NDI, IRI ve World Freedom Foundation) tümü, ölen kişinin UNO üyesi olduğunu açıklamışlardı. Oysa ölen gencin annesi, oğlunun “Sadık bir Sandinist” olduğunu bildiriyordu. Olayları duyuran ABD medyasının en büyükleri de CfD heyetiyle aynı görüşteydiler. CfD heyeti, derhal Orta Amerika Başkanlar Toplantısı’na gitmişler, yalan açıklamalarını orada da sürdürmüşler ve “Sandinista vahşeti”nden söz etmişlerdir. Bir ülkenin içişlerine müdahalede maşaları ödüllendirmek de gerekiyordu. Nikaragua’da da öyle oldu. Center for Democracy (CfD), Chamorro’ya “Demokrasinin Bekçisi” ödülü verdi. ^{154/155}

Peter G. Kelly: CfD (ykü 1989), Updike, Kelly & Spellacy şirketinde ortak ve yönetim kurulu başkanıdır. Ayrıca Black, Manafort, Stone and Kelly lobicilik şirketinde ortak ve yönetim kurulu başkanı, NDI danışma kurulu üyesidir. 1984’te APF (American Political Foundation)’nin devamı olarak kurulan CfD’nin özellikle Orta Amerika ülkelerindeki etkinliklerinde yer aldı. Kelly, Şubat 1989’da Kosta Rika’nın San Jose kentinde yapılan “Orta Amerika’da Kalkınma” toplantısında, Allen Weinstein ile birlikte CfD’yi temsil etti. Bu toplantıya, Kosta Rika, Fransa, Avrupa Konseyi ve Guatemala, El Salvador temsilcileri de katıldı.¹⁵⁶

Kelly’nin “lobicilik” şirketi, özellikle ABD’nin desteklediği yabancı parti ve örgütlere hizmet vermektedir. Şirket 1986 yılında, yabancılardan 2,1 milyon dolar kazan-

¹⁵⁴ Mary Speck, "One Killed In Nicaragua Election Riot," *Washington Post*, Dec 11, 1989; *Nicaraguan Election Issues* No. 8, Central American Historical Institute, Feb 10, 1990.

¹⁵⁵ "Violence & the Nicaragua Elections," *Carnet, Nicanews*, Jan 21, 1990; Richard Avila, "Incident at Masatepe," *Nicaragua Through Our Eyes*, Vol. IV, Nos. 5 & 6, tarihsiz; www.publiceye.org

¹⁵⁶ "The Center for Democracy: A Non-partisan Center Working to Promote the Democratic Process," Center for Democracy, (tarihsiz)’den aktaran *publiceye.org*

mıştır. Bunun karşılığında yabancılara da kazandırmıştır. Kelly'nin müşterileri arasında, Kenya devleti, Somali Hükümeti, UNITA ve Filipinler UNA (Union for National Action Partisi) bulunmaktadır. Angola iç savaşının taraflarından Jonas Savimbi'nin yönettiği UNITA (Union National for the Total Independence of Angola)'yı ABD ve Çin uzun yıllar desteklemiştir. Zaire (Kongo)'de Lumumba'yı darbeye devirip öldürten Mobutu Sese Seko 1989'da, Amerika'dan daha fazla para yardımı alabilmek için, şirketle bir milyon dolarlık sözleşme imzalamıştır.^{157/158/159/ 160}

Kelly'nin şirketi, George Bush'un kampanyasını yönetti. Şirket ortaklarından Manafort, Cumhuriyetçi Parti Ulusal Kongresi'ni yönetti. Manafort, HUD (Housing and Urban Development / Konut ve Kırsal Kalkınma) bölümünün teşviklerinin elde edilmesinde rol oynayan kilit kişiydi.

Bu işlerden 348.500 dolar kazandı.¹⁶¹ Manafort daha önce muhafazakâr College Republicans, Young Republican gibi parti örgütlerinde deney kazanmış; NCPAC (National Conservative Political Action Committee / Ulusal)'nin kurucuları arasında yer almış ve Democratic National Committee'nin finans komitesi başkanıyken, 90 milyon dolar toplamayı başarmıştır.¹⁶²

¹⁵⁷ Angola hükümetine karşı silahlı savaşım veren UNITA ve FNLA örgütleri CIA tarafından desteklendi. Beyaz paralı askerlerin kiralanması için 30 milyon dolar harcandı. *Philip Agee, On The Run, s. 143*

¹⁵⁸ 1989'da şirketle 950.000 dolarlık anlaşma yaptı.

¹⁵⁹ Somali hükümetinin aldığı yardımlar: 1988'de, 6,5 milyon doları askeri olmak üzere, 42,5 milyon dolar; 1989'da askeri yardım olarak 18,1 milyon dolardır.

¹⁶⁰ Jack Anderson and Dale Van Atta, "Mobutu in Search of an Image Boost," *The Washington Post, Sep 25, 1989*

¹⁶¹ "20 Consultants Made Millions Courting HUD," *The Washington Post, Aug 3, 1989* dan *publiceye.org*

¹⁶² "Lobbying Group's Investment in Presidential Politics Pays Off," *Washington Post, Aug 12, 1989*

NDI danışmanlarından ünlü elmasçı milyarder Maurice Tempelsman aynı zamanda CFR üyesidir. Tempelsman'ı tanımak için çok daha gerilere gitmek gerekiyor.¹⁶³

Kongo 1960'da bağımsızlığına yeni kavuşmuş bir ükeydi. Avrupalıların ve ABD'nin desteğiyle bir askeri darbe yapıldı. Darbeden önce, Tempelsman, CIA'nın Kinşasa'daki istasyonunun şefi John Devlin'i işe aldı. Bağımsızlık önderi Patrice Lumumba, Belçika'nın kolonisi olan Kongo'nun ve Afrika'nın kurtuluşu için mücadele etmiş ve Kongo'nun ilk başbakanı olmuştu. ABD ve Batı Avrupa, iç ayrılıkları kışkırtarak Kongo'yu karıştırdılar. Ajan Devlin, Kongo ordusunun komutanı Mobutu'nun gerçekleştirdiği askeri darbeye yardımcı oldu. Başbakanlığı iki ay süren Lumumba, ABD başkanı Eisonhower'ın başkanlık ettiği ABD Milli Güvenlik Konseyi kararıyla ve CIA Direktörü Allen Welsh Dulles'in talimatıyla yakalandı. Lumumba, işkencelerden sonra Belçika ve Amerikalı görevlilerin gözetiminde arkadaşıyla birlikte orman içinde kurşuna dizildi. Ölü vücutlar parçalanıp, bidonlarda yakılarak yok edildi.

Yöneticilerden Paul Grattan Kirk Jr., bir zamanların darbe örgütlemekten beyaz kadın ticaretine dek ilişki ağında yer alan, Şili darbesinde CIA'ye yardımcı olmasıyla ünlünen ITT (International Telephone Telegraph) şirketinin yönetim kurulundaydı. Aynı zamanda, ITT Hartford Insurance şirketi yönetim kurulu üyesidir.

Grattan ayrıca, Türkiye karşıtı girişimleriyle tanınan Edward Kennedy'nin özel yardımcısı ve yerel Politik Basın Komitesi 1980 direktörüydü. Demokrat Parti Milli Komitesi'nde sayman üye (1983-1985, 1985-1989 arasında Başkan), ABD Çek Cumhuriyeti Büyükelçisi de

¹⁶³ *Mother Jones*, 1996-04, s.50; *Philip Agee, Dirty Work* 2, 1979 ve *John Jacob Nutter, The CIA's Black Ops*, s.111-4

olan Kirk Jr., Kirk Sheppard and Co.'nin yönetim kurulu başkanı, Sullivan and Worcester şirketinde ortak ve danışman (1977-90), Massachusetts New England Law Inst., Harvard JFK Inst. Politics'de eğitmen, Harvard Üniversitesi'nde başkan yardımcısı, JFK Foundation ve JFK Library Foundation yönetim kurulu başkanı, Bradley Real Estate Trust şirketi yönetim kurulu üyesi, Stonehill Coll. St. Sebastian School mütevelli heyeti üyesi (1992), Rayonier Corp. yönetim kurulu üyesi (1993), Commission Press Debates'de ortak başkan ve NDI eski yönetim kurulu başkanı ve şimdiyse NDI danışmanıdır.

Madeleine Korbel Albright ise, NED 1991-1993 yönetim kurulu üyesi, Center for National Policy 1991-1993 başkanı, ABD Dışişleri Bakanı (1995-2001), NDI yönetim kurulu eski üyesi ve danışmanıdır.

Çekoslovakya göçmeni Musevi bir ailenin kızı olan M. K. Albright, Clinton dönemi Dışişleri Bakanı olarak, "Project Democracy" kapsamında yürütülen etkinliklere, ABD silahlı müdahalelerine büyük katkı koydu. 1999-2002 arasında T.C Dışişleri Bakanı İsmail Cem İpekçi'ye "Smail" diye seslenecek denli yakınlık duydu. Yunanistan Dışişleri Bakanı Yorgo Papandreu ile İsmail Cem İpekçi'yi birkaç kez buluşturarak "uzlaşma" adı altında Helen politikalarını destekleyen bir çizgi oluşmasını sağladı. Bu sürecin sonunda, T.C Başbakanı Mesut Yılmaz, Helen (Yunan) bakanından "AB'de Türkiye'nin avukatı olmasını" istedi.¹⁶⁴

NDI'nin tam ve açık adı, National Democracy Institute for International Affairs, yani Uluslararası İşler Milli Demokrasi Enstitüsü'dür. İşin içinde uluslararası ilişkiler olunca, ABD dış politikasını yürüten resmi, yarı-resmi kişilerle bağlantılı özel dernek, vakıf, fon ve elbette

¹⁶⁴ Şihça Yavuz, Yunan'ın İstanbul Çıkartması, M. Hukuk, Ağustos 2002, s.56.

uluslararası şirketler ile onların vakıfları, dünya demokrasisine katkıda bulunmak üzere hazırdırlar.

NDI'nin, NED dışında kurduğu, DCF (Democracy Century Fund) adlı fonun para kaynakları bu durumu gösteriyor.¹⁶⁵ Operasyonun parasal kaynakları arasında ünlü olan kartellerden ve kişilerden birkaçını sıralayalım:

AT&T, Amoco, Chevron Overseas Petroleum Inc., The Coca-Cola Company, Consolidated Natural Gas, Daimler Chrysler Corporation, Enron Corp.¹⁶⁶, Ericsson Inc., Ernst & Young LLP, Exxon Mobil Corp., Ford Motor Company, Lockheed Martin Corp.¹⁶⁷, Nickelodeon / Nick at Nite Occidental Petroleum Corp., Texaco Inc.¹⁶⁸, Friederich Ebert Stiftung (Almanya)¹⁶⁹, Open Society Institute¹⁷⁰, Westminster Foundation for Democracy¹⁷¹, AFL-CIO, American Federation of State, American Federation of Teachers, Communications Workers of America, Int. Masonry Institute, National Education Association, SEIU Sheet Metal Workers Int. Ass.¹⁷²

¹⁶⁵ Eski Ankara Büyükelçisi Morton I. Abramowitz, DCF (Democracy Century Fund)'nin yönetim kurulundadır ve NED yönetim kurulunda da NDI'yi temsilen bulunur. CFR üyesi M.I. Abramowitz'in dışişleri misyonları: Tayvan (1969-1962), Hong Kong (1963-1965), İngiltere (1971), Tayland (1977-1983), Türkiye (1989)

¹⁶⁶ ABD'de yolsuzluk, hissedarları dolandırmaktan sorgulanan ve iflasına karar verilen en büyük enerji şirketlerinden Enron, Özal'ın icadı olan Yap İşlet Devret modeli çerçevesinde Tekirdağ'da doğal gaz yakıtlı elektrik santrali kurmuştu.

¹⁶⁷ Lockheed, çeşitli ülkelerde bol rüşvet dağıtarak askeri uçak satmakla suçlanmış ve soruşturmaların sonunda mahkumiyetler almıştır. Lockheed'in Türkiye satışlarındaki yolsuzluklar da uzun süre gündemde kalmıştır.

¹⁶⁸ Petrol şirketi Texaco'nun CFR temsilcisi John Brademas, NED başkanlığı yapmaktaydı.

¹⁶⁹ Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin uzantısı olan örgütün ABD operatörünü desteklemesi Örümcek Ağı'nın ilginç bir ilmiğidir.

¹⁷⁰ George Soros'un örgütü.

¹⁷¹ İngiltere'deki örgüt. Kafkasya'da etkin. Türkiye'de TOSAV'ı destekledi.

¹⁷² [ndi.org / dcf / supporters/](http://ndi.org/dcf/supporters/)

Dış ülkelerin demokrasisine parasal katkıda bulunan kişiler:

Bernard Aronson, Michael Barnes, Richard C. Blum, Eugene Eidenberg, Geraldine Ferraro, Richard Gardner, Omar M. Kader, Paul G. Kirk Jr., Peter Kovler, Elliott F. Kulick, Thomas W. Moore, Vance K. Opperman, Nancy H. Rubin, L. Alan D. Solomont, Robert S. Strauss¹⁷³, Maurice Tempelsman.

Demokrasi ihracını destekleyen şirketler arasında yer alan petrocüler ve bankerlerin varlığı, Azerbaycan'ın adım adım teslim alınmasıyla birlikte düşünüldüğünde konu aydınlanmış olacaktır.

Listelerdeki şirketlerin ve öteki kuruluşların adlarına, NDI'nin yönetiminde ve danışma kurulunda yer alan birçok kişinin çalışma yeri olarak rastlıyoruz. Bu bağlantılar ve para ağı şöyle bir durum gösteriyor: Amerikan devletini temsil eden resmi görevlilerle, karteller, sendikalar, şirketler, Soros gibi bankerlerin örgütleri, yan yana gelmişler dış ülkelerdeki "sivil" toplumcuları güdüleyip, o ülkelerin koşullarını göz ardı ederek, Amerikan tipi, seçkinler demokrasisini kurmaya karar veriyorlar.

¹⁷³ Robert S. Strauss, ABD federal devletinin en eski güvenlik danışmanlarından. George W. Bush Jr. yönetiminde oluşturulan savaş yanlısı ekibin ustası olarak tanınır.

Quantumcular Azerbaycan'da

Özbekistan, Gürcistan, Azerbaycan, Ukrayna... Onlara göre her işin bir tek sorumlusu var: George Soros! Hatta Soros'un işlettiği paranın sahibi Vatikan, Lugano bankerleri, altın tüccarı Rothschild ailesi, Hollanda, Brüksel, İngiltere, Lüksemburg, Danimarka Monako hanedanları, Telaviv-Lübnan-Batı Avrupa para cambazları bile yok...

Kırgızistan operasyonu bile gözlerini açamadı. Özellikle Kafkasya ve Asya ülkelerine ilk giren Soros'dur. O, zurnasını en son öttürendir! Soros Türkiye'ye adımını atmadan yıllar önce Bodrum Yalıkavak'ta bir konferans düzenleniyor.

Parayı veren ABD örgütlerinden NED-IRI. Düzenleyenler, Yeni Forum, Aydın Yalçın, CIA ustaları, CIA propaganda aygıtı Radio Liberty'de çalışan Türkler, Türkiye'nin bildik mukaddesatçıları, liberal düşünceliler, Kafkasya, Rusya, Orta Asya'dan yeni demokrasinin lider adayları vb.

Sonra, ver elini Kafkasya üstünden Asya... O bildik okullar! O bildik Türkiye'den demokrasi vakıfları... Türkler kapıyı açacaktı... Hangi kapıyı? Adriyatik'ten Çin denizine ulaşacak kapıyı! Onlar açtı, ötekiler girdi.

Çok geçmeden, İngiliz partilerinin örgütü WFD (Westminster Foundation for Democracy), Azerbaycan'da, Gürcistan'da, Kırgızistan'da, Kazakistan'da, Türkmenistan'da, Özbekistan'da, Tacikistan'da... Kadın örgütleri kurulması, gazeteler, bültenler, insan hakları eğitimi... Londra'ya gidenler, Londra'dan gelenler...

Ve ardından, ABD operatör örgütleri: NED'e bağlı IRI, CIPE, NDI... CIPE, Amerikan Ticaret Odası'nın, yani

Amerikan işadamlarının, Amerikan çıkarlarını sağlamlaştırmak üzere 92 ülkenin iktisadiyatını düzenleme örgütü! Kırgızistan'da sivil (!) girişimci eğitimi, öğretmenlerin liberal eğitimi, mülkiyet haklarını koruma yasası girişimi, yargıçların eğitimi, iktisat yazarları eğitimi, kadınlar için küçük ölçekli işler (nedense hiçbir zaman büyük ölçekli iş örgütlenmez) teknikleri... Binlerce dolarlık işbirliği! Gençlik örgütleri, yüksek okul örgütleri, üniversite örgütleri...

Kırgızistan'da NED parasıyla yeni tür örgütler... Örneğin, İlim Eğitim Kompleksi, Bilgi ve Toplumsal Pazar Araştırması Merkezi, Bölgesel Araştırmalar Enstitüsü, Kırgız İnsan Hakları Komitesi, Spravedlivost (Adalet) Örgütü...

NED-Washington'da eğitilen kadınlı erkekli sivil (!) liderler... Gelenler gidenler! Bültenler, dergiler, gazeteler... Dolar içinde dolarlar... Resmi dolarlar, yarı resmi dolarlar!

Piyasa açılacağına göre, para girip çıkacağına göre, sıra artık bankerlerdedir. Soros vakfı nice sonra gelecektir ve son derece insani (!) çevre işlerine, özürülülerin eğitimine, sivil (!) lider eğitimine, sınırı aşan projelerine, İnsan Hakları Eylemci Gençlik (Yugoslavya-Otpor benzeri) örgütlenmesine, Bişkek Toplum Siyaseti Merkezi kurulmasına katkı koyacaktır...

Kısacası, önce milliyetçi (!), mukaddesatçı (!), demokrat, dinler arası diyalogcular, hoşgörücüler, Turkish liberaller... Sonra İngiliz devlet örgütleri... Daha sonra, USA örgütleri ve elemanları, CIA güdümünde Doğu Türkistancılar...

Ve en sonunda, Mark Rich gibi, Eisenberg gibi vuruncular, piyasa oyunundan hüküm giymiş Soros'un arkasına gizlenmiş kirli-temiz para babaları!.. Ele geçirilecek doğal zenginlikler, petrol kuyuları, canlı para piyasaları, bankalar, konuşlanılacak üsler...

Bu gerçekler orta yerde dururken ve kitaplara geçmişken, neden hâlâ yalnızca Soros?! Bu soruyu öncelikle Soros'u her işin bir numaralı yönetmeni olarak yazanlar yanıtlamalı!

Ne ki, Soros'suz da olmuyor, Mark Rich'siz de... Her demokratik (!) darbe, sınırları da, ulusal kasaları da sonuna dek vur-kaç operatörlerine açıyor...

Azerbaycan'da da aynen böyle oldu. Nasıl olsa petrol (petrol) gelirleri yükselecek; Azerbaycan halkı da yiyip içen, ne varsa tez elden tüketen bir toplum olacak; serbest piyasa gelişecek, para piyasası, borsalar, yeni yatırımlar olacak... Ve Azerbaycan'da oynamak gerekecek. Gerekecek, ama ya devlet bu işlere karışırsa, örneğin "Azerbaycan Azerilerindir! Piyasamızın alt üst edilmesine izin vermeyiz" derse ne olacak?

Elbette bu durum Soros'un temsil ettiği para cam-bazlarının işine gelmez. Öyleyse Azerbaycan'da geri dönüşü önleyecek kurumsal yıkım gerçekleştirilmeli; ulusal devletin denetimi ortadan kalkmalı; açık toplum, açık cemiyet olunmalı!

Azerbaycan'ın "Açık Cemiyet"e dönüştürülmesi işine 1997'de başladılar ve OSI-AF/Azerbaycan (ACI-YF / Açık Cemiyet Isntitutu-Yardım Fondu) kurdular. Öncelikle, kitleye ulaşmak için kitaplıklara, internete, tahsil teşkilatlarına para yatırmaya, eleman devşirmeye başladılar. Uluslararası (Beynelxalk) konferanslar, seminerler, eğitim programları düzenlendi ve binlerce çeşit çocuk kitabı basıldı.

'Eğitim Reformu' adı altında, ulusal, geleneksel eğitim yerine, modern Batı ahlakını yerleştirecek, alttan alta Azeri gençlerini kendi toplumlarına yabancılaştıracak bir girişim başlatıldı. Bunun başarılması için, ulusal merkezi otoritenin zayıflatılması, devletin denetimi elden bırakması gerekiyordu. Ve bunu adım adım başardılar. Tahsil Malumat Merkezleri adı altında teşkilatlar kurdular.

Soros'un elemanları, öteki yabancılarla işbirliğini öylesine ilerlettiler ki, Bakû-Ceyhan Petrol Boru Hattının denetimi için bir şirketler birliği (konsorsiyum) bile kurdular.

Bu gelişmeleri anlamak için, Açıq Cemiyet Institutu-Yardım Fondu teşkilatının 2004 yılı faaliyet raporuna ve para ödeme listesine bakmak yeterlidir:

"İncesanat Programı" altında, kişilere, Azeri derneklerine, sinemacılara, artistlere 115.177 dolar ödediler. "Tahsil Programı" adı altında; Bakı Tahsil Merkezi'ne ve onlarca kişiye, üniversitelere 285.416 dolar ödendi.

"Şerq-Şerq programı" denilerek; demokratik reformculara, Genç İslahatçılar Merkezi'ne, Teraqqi ve Demokratiya Fondu'na, Beynelxalk İnsan Hüquqları Cemiyetinin Azərbaycan Milli Qrupu'na ve öteki ülkelerdeki gençlerle ilişki kurması için dışarı yollanan 33 gence, 111.714 dolar verildi.

"Sehiyye (Sıhhiye) Programı" ile, çeşitli dernek, Narkotikle mücadele kuruluşlarına ve dışarıya gönderilen 29 gence, 222.792 dolar ödendi. Oysa Soros Fondu, narkotik madde ticaretinin serbest bırakılması için milyonlarca dolar harcamaktadır. Bunu daha sonra göreceğiz.

2004 yılında Soros Fondu'ndan Vatandaş Cemiyeti programıyla, Vatandaşların Emek Huquqları Müdafie Liqası'na, Genç Muhasibler Birliyi'ne, 215 KL TV Şirketi'ne, Genç Açıq Cemiyet Teşebbüsleri Merkezi'ne, "Azad Ses" ve Milli Demokrasiya Fondu'na, Arzu Abdulleva'ya ve Fuad Hesenov'a ve daha birçok teşkilata, 136.939 dolar ödendi.

"Qadın programı" ile kadın teşkilatlarına, AREAT Merkezi'ne, Azad Müellimler Merkezi'ne, Azərbaycan Qadınlarının Siyasi Medeniyet Merkezi'ne ve 22 ayrı kadına, 125.921 dolar verildi.

“Neft gelirleri ve içtimai vesait şeffalıǵı” programı ile “Ekspert” İqtisad gazetesine, İqtisadi Tedqiqatlar Merkezi İçtimai Birliyi’ne, işçi gruplarına, çevre teşkilatlarına ve 10 kişiye 321.054 dolar ödendi.

“Yerli Özünü İdare Etme ve İctimai İdareçiliyin İslahatı Teşebbüsü” adı altında; Helsinki Vetandaş Assambleyası’na, Genç Açıq Cemiyet Merkezi’ne, Karl Popper Demokratiya ve İnkişaf Merkezi’ne, Seçim Dene-tim Merkezi’ne ve daha bir çok yerel yönetimle ilgili ku-ruluşa, teşkilata ve 17 kişiye, 201.549 dolar ödediler. Bu program genellikle yerel yönetimlere yeni tür kişileri yer-leştirmeyi amaçlıyor.

“KİV program” ile, Azərbaycan mediasına yönelik olarak, Demokratik İslahatlar Merkezi’ne, Jurnalist gaze-tesine, Gencebaşar gazetesine ve başka teşkilatlara 102.941 dolar...

“Huquq programı” adıyla çeşitli teşkilat, kişi ve gruplara 95.578 dolar...

“İnformasiya programı” ile Üçüncü Sektör çalışmala-rına, QHT’ler için merkezi haber alma yaratılmasına ve Emin Hüseynov’a, Emin Axundov’a, Samir Memedov’a ve Vaqif Hesenov’a 221.084 dolar ödendi.

Quantum parasıyla desteklenen çalışmalar arasında, en önemlisi Amerika’da Azeri gençlerin yetiştirilmesidir. Çünkü bu gençler, yakın gelecekte Azərbaycan eğitimin-de, devlet kurumlarında, bankalarında, para piyasaların-da, petrol işlerinde önemli görevlere geleceklerdir. Bu amaca ulaşmak için, OSI-ACI ve Soros Fondu ile Ameri-kan devlet kurumları işbirliği yaptılar. Bakû Tahsil Merke-zi’ne 20.500 dolar verildi. Azərbaycan’dan 42 kişi Ame-rika’ya gönderildi. Bu kişilerin her birine, 19.086 dolar ile 100.100 dolar arasında para desteǵi verildi.

Azerbaycan’da yakın gelecekte yükselecek olan ey-lemleri anlamakta yararlı olması bakımından, yalnızca

2004'te ödeme yapılan kişi, kurum ve kuruluşların listesini eklerde veriyoruz.

Bu kadar hızlı çalışan Soros'un adamlarını bir yana bırakarak, George Soros ve onun arkasındaki ağın çalışmalarına bakalım. Bakalım ki, Azeriler kime ve kimlere bulaştıklarını biraz anlasınlar.

Eskiden 'cambaz' idi, şimdi 'speculator'

Soros ve bağlantılılarının piyasalarda oynadığı oyunlara, Batı dünyasında, "hit and run capitalism" yani "vur ve kaç kapitalizmi" deniliyor.

Orta Avrupa Üniversitesi, George Soros'un "açık toplum" misyonuna uygun elemanlar yetiştirmek üzere kuruldu. 1989'da Yugoslavya'nın Adriyatik kıyısındaki Dubrovnik'te oluşturulan Inter-University Centre adlı örgütün öncülüğünde bir toplantı yapıldı. Toplantıyı George Soros örgütlemişti. Bu toplantıda üniversite kurma kararı alınmıştı.¹⁷⁴

1991'de Prag'da, 100 öğrencisiyle işlemeye başlayan üniversitenin, 40 ülkeden 829 öğrencisi ve Budapeşte ile Varşova'da şubeleri bulunmaktadır.

Üniversitenin son konseyinde yer alan ünlüler, açık toplum üniversitesine verilen değeri göstermektedir: Büyükelçi Donald M. Bilinken, Georges de Menil, Yehuda Elkana, Albert Fuss, Roger Hazewinkel, Ton Lantos, Kati Marton, Peter Edwin Mroz, Peter Nadosy, Matthew Nimetz, Liz Robbins, John Edwin Mroz ve John Brademas.

Bunların içinden J.E. Mroz, "East West Institute" kurucu başkanıdır. Doğu-Batı Enstitüsü olarak adlandırılan

¹⁷⁴ Orta Avrupa Üniversitesi kurmak üzere George Soros başkanlığında toplananlar: Péter Hanák, Miklós Vásárhelyi, William Newton-Smith, István Teplán, Endre Bojtár ve György Litván.

bu örgüt, Moskova “project democracy” operasyonunda önemli rol oynamıştır.

Büyükelçi Matthew Nimetz ise, “influant” (tesir) ustalarından olup, aynı zamanda CFR yöneticisidir. 1966’da Başkan Lyndon Johnson’un ekibinde işbaşı yapan Nimetz, daha sonraları Dışışleri müsteşarlığı, Clinton’un Makedonya-Yunan özel danışmanlığından sonra, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan’ın özel danışmanı Cyrus Vance’in yardımcısı oldu. Daha sonra Annan’ın Makedonya-Yunanistan özel temsilciliği (1997) görevini üstlendi. Son olarak da Güneydoğu Avrupa (Balkanlar) Demokrasi ve Uzlaşma Merkezi (CDRSEF, Center for Democracy and Reconciliation South East Europe) yöneticiliği yapan Nimetz, CFR’nin 26 Şubat 1997’de zamanın Devlet Bakanı Abdullah Gül’ün katıldığı “Refah Partisi ve Türkiye Dış Siyaseti” yuvarlak masa toplantısını yönetmiştir.^{175/176}

Soros’un üniversitesinin konseyinde yer alan en tanınmış kişi John Brademas’tır. Amerika’daki Yunan kliğinin şefi, Onassis Vakfı Başkanı olan Brademas, Yunanistan’ın ve AB’nin Kıbrıs tezlerini savunmak için Türkiye geldi. Onun bu gezisini, NED’den en büyük parayı alan TESEV (İstanbul) düzenlemişti.

John Brademas, Yunan Lobisi’nin has adamlarındandır. ABD Kongre (1959-1981) üyesiydi. 1975’de Türkiye’ye ambargo uygulanmasını sağlayan en etkin adamdır.¹⁷⁷

John Brademas, 1993’den başlayarak, 9 yıl boyunca “project democracy” operasyonunun para kaynağı:

¹⁷⁵ Bu toplantı ve CFR için bkz. Ekler-CFR

¹⁷⁶ CDRSEE yönetiminde Türkiye’den Osman Kavala bulunmaktadır. CDRSEE destekçileri arasında Coca Cola Hellenic Bottling Comp.(George David) ile Stacey Polites, Alex Spanos ve US-Greek (ABD-Yunan) İş Konseyi bulunmaktadır.

¹⁷⁷ John Brademas için bkz. Blm:TESEV

NED'in yönetim kurulu başkanlığını yaptı. New York Üniversitesi Başkanlığı (1981-1992) da yapan John Brademas, Clinton'a yakınlığıyla da biliniyordu ve Başkanın Sanat ve Humaniterite Komitesi yönetim kurulu başkanlığını yürütmüştü.

John Brademas aynı zamanda, Texaco Enerji yöneticisi olarak CFR üyesi ve Sovyet muhaliflerinin Selenik'teki Demokrasi ve Barış Merkezi kurucu direktörüdür. Onassis Vakfı'nca parası sağlanan Helen Mirasını Koruma Cemiyeti (New York Üniversitesi) yönetim kurulu üyesidir.

George Soros nereden nereye?

George Soros, ABD dış politikasını yönlendiren, bazı kaynaklara göre de yöneten CFR örgütünün üyesidir. Soros, ABD siyasetine uygun olarak ülke pazarlarının sonuna dek açılmasını savunur. ABD'nin eski güvenlik yöneticileriyle kurulan örgütlerde yönetim kurulu üyesidir. Onun kuru sözden öteye geçmeyen sözde ABD muhalifi açıklamalarını, "Kapitalist Batı" egemenliğinin çöküşüne kanıt olarak ileri sürmek, yanıltıcıdır.

Soros'un yaşam öyküsünü salt halkın değil, devlet yönetimine geçenlerin ve geçmeyi düşünenlerin de bilmesi gerekir. Birkaç operasyona göz gezdirmekte yarar var.

1993 Mart'ında, Soros'tan sızan habere göre; Çin devleti büyük miktarda altın alacaktır. Bu haber üzerine altına hücum başlar. Altın fiyatı % 20 yükselir. Bu arada, George Soros ve dostu Sir James Goldsmith ellerindeki altınları gizlice satar. Böylece, altına hücum edenler aldanmışlar; satanlar kazanmıştır.

Haziran 1993'de, London Times Financial editorü A. Kaletsky, Soros'tan aldığı mektuptan söz eder. Soros, "Down with the D-Mark (Alman Markıyla yerin dibine!)"

demekte ve elindeki Alman tahvillerini satıp, yerine Fransız tahvilleri alacağını yazmaktadır. Mark sallanır, Fransa'da tahvil yükselir. İşlem tamam, kazanç da kazançtır.

Soros ve arkadaşlarının 1993 Fransa işlemleri 1980'lere dayanır. Societe Generale bankasının özelleştirme ihalesinden önce, içerden bilgi alan Soros ve adamları ihaleyi kazanır. Hükümet de ihaleyi iptal eder.

Soros, bu bilgi sızdırma sonucunda, 2.2 milyon \$, Samir Traboulsi 3.5 milyon \$ ve Maliye Bakanlığı görevlisi Charles Naouri de 289,200 \$ kazanmışlardır.

Savcı Marie-Christine Daubigney, 1987 yılında, George Soros ile Fransa Maliye Bakanlığı görevlilerinden Jean-Charles Naouri, Bankacı Lübnanlı Samir Traboulsi ve Bankacı Jean-Pierre Peyraud, Edmond Safra ile Robert Maxwell hakkında soruşturma açar. İçerden bilgi sızdırarak vurgun yapmanın karşılığı, 2 yıl hapis ya da en az 1,5 milyon dolarlık para cezasıdır.

Batı Avrupa'daki, Hollanda, İngiltere, İsviçre, Lüksemburg'tan istenen bilgiler, mahkemeye 14 yıl gecikmeyle, Kasım 2002'de gelir. Azerbaycan gibi üçüncü ülkelerden, adaletin şeffaflaşmasını ve hızlı işlemlerini isteyen bu ülkeler nedense, iki adım ötelerindeki mahkemeye zamanında bilgi vermemiştir.

Zaman aşınmış ve hapis cezası isteme olanağı da kalmamıştır. Sanıklar hakkında para cezası istemiyle dava açılır. Bu arada, Edmond Safra ve Robert Maxwell dünyadan ayrılmışlardır. Artık onların tanıklığı olanak dışıdır.¹⁷⁸

Mahkeme 20 Aralık 2002'de, Soros'un el altından bilgi sızdırma yoluyla piyasada hile yaptığını tespit ederek 2,2 milyon Euro'luk tazminata karar verdi.¹⁷⁹

¹⁷⁸ "Insider-trading trial begins for Soros" *The Washington Times*, November 8, 2002

¹⁷⁹ Reuters, 20.12.2002

Soros-Gorbaçev ve Şok Terapi

“Vur-kaç kapitalizmi”nin en önemli kuralı, denetimden kaçınmaktır. Şirketler ABD’de vakıf ağı kurar. Amerika’nın ne kadar ‘kartel ailesi’ varsa, onların o kadar vakıf içinde vakıfları ve “think tank”leri vardır. Bu tür vakıfçıların öncüsü Rockefeller ailesidir.

Kişisel paralar ve mallar, vakıflarda, fonlarda, hisse senetlerinde, yabancı bankalarda, yabancı devlet tahvillerinde gezdirilir. Büyük paralar ülkelere girip çıktıkça, çöküntüler oluşması o denli kolaylaşmıştır. Giriş-çıkış, sahibine kazandırırken, ABD ve Batı Avrupa’ya da siyasal çıkarlar sağlamaktadır. Küreselleşmenin önündeki engellerin kaldırılmasından amaç, işte bu dolaşımın ve yıkımın sonuna dek serbest bırakılmasıdır.¹⁸⁰

Devlet adamları ve entelektüel dünya ile ilişki kurmanın en kestirme yoluysa, ‘cemaatler’ oluşturmaktır. 1980’lerin sonlarında, Sovyet ülkesine demokrasi ihraç etmekte olan NED’in en büyük destekçisi Soros, Risa Gorbaçev ile Cultural Initiative Foundation (Kültürel Girişim Vakfı)’nı kurdular. Soros’a göre bu vakıf işinin maliyeti 100 milyon dolardır.¹⁸¹

Kısa süre sonra, Gorbaçev devrildi. Bu karışıklık arasında Boris Yeltsin, “project democracy” eylemi sonucunda, tankın üstünden devlet başkanlığı koltuğuna atıldı. Soros, Rusya’yı çok sevdiğinden, yardımcı olmak için Harvard’dan Prof. Jeffery Sachs’ı devreye soktu ve Rus ekonomisine “şok terapisi” uygulandı. Uygulamayı Soros’tan dinleyelim:

“Bir grup iktisatçıyı Sovyetler Birliği’ne yönelttim. Polonya’da birlikte iş yaptığım J. Sachs çok iştahlıydı. Sachs, İtalya’dan Romano Prodi ve IMF’den

¹⁸⁰ Rockefeller ağı için geniş bilgi: Gary Allen, *The Rockefeller File*.

¹⁸¹ “Soros on Soros: Staying Ahead of the Curve,” 1995’ den çeviri: Para Yönetiminin Sihirbazı Soros Soros’u Anlatıyor, s. 109.

*David Finch'i önerdi. Ben de IMF'den Stanley Fischer'i, Dünya Bankası'ndan Jacob Frankel'i, Harvard'dan Larry Summers'ı ve İsrail merkez bankasından Michael Bruno'yu önerdim."*¹⁸²

Rusya'da sanayi kredileri, "Şok terapi 1992" ile durduruldu. Devlet kendi şirketlerini birdenbire parasız bıraktı. Sonuç: Denetim dışı enflasyon, Rus sanayisi ile birlikte Rublenin çöküşü...

Fırsat kollayan dostlardan Marc David Rich, Rusların alüminyumunu yok pahasına satın alıp, damping fiyatla Avrupa'ya sattıktan sonra, Sibiry petrolünün dışsatımını ele geçirdi.¹⁸³

Çok yönlü ticaretin ustası Rich'i biraz olsun tanımakta yarar var. İlginç bankalar merkezi Zug (İsviçre) kentinin kralı olarak da ünlenen Marc Rich, 33 milyar dolarla, 27 ülkede iş çevirmektedir.¹⁸⁴

Türkiye, "Marc Rich" adını 2001 başlarında öğrendi. FBI, İsviçre'de şatoda yaşayan Rich'i bir türlü bulamamaktadır.¹⁸⁵ Eski Federal Savcı R. Gueliani'nin Rich için düzenlediği, 1982 soruşturma dosyasındaki 51 suçun özeti, silah ticaretinde kaçakçılık ve 48 milyon dolarlık vergi kaçırmaktır. ABD tarihinin en büyük kaçakçılığıdır bu ve arananlar listesinin en önemli ilk on kişisi arasındadır, Rich.¹⁸⁶

George Soros ABD yönetimini, Kosova olayları gerekçesiyle Sırbistan'ı bombalamaya kışkırtırken, Marc

¹⁸² W. Engdahl, "The Secret Financial Network Behind "Wizard" George Soros" EIR Special Report, s.32-38

¹⁸³ *Wall Street Journal*, May 13, 1993.

¹⁸⁴ M. Dobbs, "Rich Made His Fortune by Breaking the Rules" *Washington Post Foreign Service*, March 13, 2001, A01.

¹⁸⁵ "Marc Rich Ally Seeks Meeting on N.Y. Taxes" *The Washington Post*, March 4, 2001, A02

¹⁸⁶ M. D. Rich, 1966 yılında İngiliz ayakkabı fabrikatörü E. Eisenberg'in kızı Denise Eisenberg ile evlenmişti. *Martin Kettle*, "Clinton defiant as FBI opens inquiry" *Washington, Guardian*, Feb. 16, 2001.

Rich de ambargoyu delerek Sırbistan'a petrol satıyordu. Rehine bunalımı döneminde, petrol karşılığında İran'a İsrail üstünden roket yönlendirme sistemleri satan Marc Rich, Irak ambargosunu da delerek Irak petrolünü pazarlamıştı.

Rich, ABD, İspanya ve İsrail vatandaşıdır ve Jamaika, İngiltere, Doğu Avrupa ülkelerinde, Sovyetler Birliği'nde ve İsrail'de yaşar. Marc Rich, metal borsasının en önemli aktörüdür. Romanya'da rafineri sahibidir, merkez büroları İspanya'da, fabrikaları Avustralya, Sardunya ve Batı Virginia'dadır. Nikel, kurşun, çinko, kalay, krom, magnezyum, bakır ve kömür piyasasına egemendir. Rich'in ticari ilişkilerinde Türkiye de önemli bir yer tutar.

Türkiye'den ABD'ye krom ihracatı, Marc Rich'in şirketlerince yapılır. Petrol, gaz, çinko, krom vb. ticareti, İsviçre adresli Glencore şirketi ve bağlıları tarafından gerçekleştirilir. Glencore şirketinin %71 hissesi Marc Rich'e aittir.^{187/188/189}

İsrail devlet yönetimi Rich'in arkasındadır. Zamanın İsrail Başbakanı Ehud Barak, Rich bağışlansın diye, Clinton'a iki kez telefon eder. MOSSAD başkanı Shabtai Shavit ise başkana bir mektup göndererek, Rich'in geniş ilişkileriyle, önemli işler başardığını belirtir. İsrail'deki vakıflar da geri kalmazlar ve Başkan Clinton'a mektup yollarlar. Marc Rich'in Telaviv merkezli Marc Rich Vakfını ve "The Movement For Quality Government" adlı kuru-

¹⁸⁷ Marc David Rich, 1934'de Belçika'da doğdu. Ailesi, Vichy (Fransa)'ye, daha sonra (1941) ABD'de Kansas City'ye oradan da New York'a göçtü. 1974'de Philip Brothers ile İsviçre'de bir şirket kurdular. 1970-1980'lerde büyük kazançlar elde ettiler. Sivil örgütlere ve kültürel kuruluşlara 100 milyon dolara yakın bağışlarda bulundular. *David Ruppe, ABC News.com 010207*

¹⁸⁸ M. Mustafa Çinkı, "Kromun IMF, DTÖ Kışkacında Özelleştirmeye Kadar Uzanan Kanlı Öyküsü," *Müdafaa-i Hukuk*, Mayıs 2002, Sayı:45, s.59.

¹⁸⁹ Marc Rich, Glancore'daki hisselerini 2001 yılında sattı.

luşu, Michal Herzog yönetmektedir. Michal Herzog, Ehud Barak'ın hükümet sekreteri Yitzhak Herzog'un eşi idi. Yitzhak Herzog ise, eski devlet başkanı Chami Herzog'un oğludur. Chami Herzog, Çin ve Kazakistan gezilerini, Shaul Eisenberg'in özel uçağıyla yapacak denli yakın ilişkiler içindedir.^{190/191}

Öte yandan, Marc Rich'in avukatı ve lobicisi Jack Quinn de, önceleri Akev (White House) müşavirliği ve daha sonra da Clinton'un yardımcısı olan ve 2001 sonunda ABD başkanlığı seçimini kıl payı farkla kaçıran Al Gore'un personel şefliğini yapmıştır.

Bunca yararlı ilişkiden sonra, hem İspanya, hem de İsviçre vatandaşı olan Marc David Rich ve suç ortağı Pincus Green (Pinky), Clinton başkanlıktan ayrılmadan önce bağışlanan 141 kişi arasına girerler.^{192/193/194}

Rich'in adı gibi zengin ilişkilerinden ve "şok terapi" operasyonlarından yararlanan ikinci ünlüye geçebiliriz. İkinci dost Shaul Eisenberg, Özbekistan'da tekstil işine girer. Özbek yönetimi işin içeriğini ayırımsayınca, Eisenberg'e yasak koyar. EIR'de yazan Eighdal, bu yasaklama

¹⁹⁰ Barry Chamish, "Another Crooled May Save The Day", *Rense*, 12.07.2000

¹⁹¹ FBI tarafından aranan Marc Rich'in eşi Denise Eisenberg Rich ABD'de ünlüdür.¹⁹¹ Sister Sledge, Bette Midler, Celin Dion gibi şarkıcılara güfte yazarken, Akev'den de ayağını kesmemiştir. Manhattan ve Akev sosyetesinin seçkinlerinden olan Denise Eisenberg Rich, Demokratik Parti'ye 500.000 doların üstünde, Hillary Clinton'un Başkanlık Kütüphanesi projesine ise 450.000 dolar katkıda bulunmuştur. Bu arada Hillary Clinton'ın, senatörlük seçimlerini kazandıktan kısa bir süre sonra teşekkür etmek ve İsrail'e desteğini göstermek üzere Telaviv'e gittiğini anımsamalı. Martin Kattle, Washington, *Guardian*, Feb. 16, 2001.

¹⁹² "Taking Liberties: Money, Mossad and March Rich" *Caq*, April-June 2001, 70(49)

¹⁹³ "Bid to Win Pardon for Rich Detailed" *Washington Post*, March 24, 2001, A08

¹⁹⁴ Robert Scheer, "Many a U.S. President Pays the Pardon Piper" *National Column*, Los Angeles Times, March 6, 2001

sonucunda, MOSSAD'ın Orta Asya planlarının büyük darbe aldığını belirtmektedir.¹⁹⁵

Kore'de 1961 hükümet darbesinden sonra diktatör olan Park, 'temiz toplum' için gerekli işleri bitirir bitirmez, iki numaralı darbeci General Kim Jong Pil, K-CIA (Korean CIA)'yı kurar. Sıra, kirli işlere gelmiştir.

Yeni yönetimin has adamları, Unification Family tarikatinin kurucusu Sung Myung Moon ve ABD'de yönetimle rüşvetli ilişkiler kurarak para sızdıracak olan Tonsung Park'tır.¹⁹⁶

Shaul Eisenberg, Japon sermayedarlarıyla Kim Jong Pil arasında arabulucuk yapar. Hem şirketler, hem K.J. Pil, hem de Eisenberg kazanır.

1979'da Çin devleti ile İsraili silah üreticileri arasındaki ilk ilişkiyi de Shaul Eisenberg kurmuştur. İsrail 1990'da, Orta Asya'ya Shaul Eisenberg ile girer.

Shaul Nehemiah Eisenberg, Polonya'da doğmuş daha sonra Şanghay'a, oradan da Japonya'ya gitmiştir. Çin Halk Cumhuriyeti ile de iyi ilişkiler kuran Eisenberg, bir Japon ailesiyle geliştirdiği ilişkilerle, ticari yaşamda hızla yükselmiş; Kore'de çimento ve kimyasal madde fabrikalarına, Şili'de madenlere sahip olurken, Orta Amerika'da yoğun ticari ilişkiler geliştirmiştir.

1968'de İsrail'e dönünce, "Eisenberg yasası" da denilen kararlarla Eisenberg'e "vergi bağışıklığı" tanınmıştır. İsrail iktisadi yaşamında dal budak salan Eisenberg, silah ticaretinde yoğunlaşmıştır.¹⁹⁷

¹⁹⁵ 1992 sonunda Eisenberg'in girişimleriyle ABD-İsrail ortak pamuk üretimi projesi için 400 milyon dolar kredi sağlanır. Barry Chamish, a.g.y

¹⁹⁶ Unification Church'ün başlangıçtaki adı "Unified Family (Birleşmiş Aile)"dir.

¹⁹⁷ Çin'den Suudi Arabistan'a füze satışına İsrail yardımcı oldu. Israel *Foreign Affairs*, Dec. 1987'den aktaran Andrew and Leslie Cockburn, *Dangerous Liaison*, s.13, 362.

Gücü öylesine yükselmiştir ki, hem Çin ile hem de Suudi Arabistan ile silah ticareti yapabirmiştir. Onun bu başarısında ve egemenliğinde, MOSSAD'dan transfer edilen elemanların yararı olmuştur kuşkusuz.

13 yılını İran'da geçiren, Irak'ta Kürt isyanını örgütleyen, CIA ile üst düzey ilişkileri yürüten, ABD başkanları ile doğrudan görüşebilen ünlü MOSSAD elemanı David Kimche, 1985'de Shaul Nehemiah Eisenberg'in Tel-aviv'deki Asia House adlı holding şirketinin temsilcisi olmuştur.

Aynı şirkette 1968-1973 arasında Mossad yöneticiliği yapan Zvi Zamir ile İsrail iç güvenlik örgütü Shin Beth'in yöneticisi Amos Manor da çalışmıştır.¹⁹⁸

Eisenberg ile çalışanların en ünlüsü, Abraham Bendor'dur. İsrail için hassas teknolojik bilgi istihbaratı yapan gizli kuruluş LAKAM adına, "Department of Electronics-Israel" elemanı maskesiyle çalışan Abraham Bendor, İsrail iç güvenlik örgütü Shin Beth'in yöneticiliğinden emekli olduktan sonra Eisenberg ile çalışmaya başlamıştır.^{199/200}

¹⁹⁸ David Kimche, daha sonraları İsraillilerin önderliğinde kurulan Glocal Forum ağ örgütünün başkanı olmuş ve Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanı İ. Melih Gökçek'in çağrılısı olarak bir heyetle 2006 Haziran sonunda Türkiye'ye gelmiştir.

¹⁹⁹ LAKAM'ın elemanları arasında "Dirty Rafi" olarak da bilinen kişi Rafael Eitan'dır. LAKAM istasyon şefi Eitan, Pensylvania'daki nükleer maddeler sanayisi NUMEC'e casus olarak sızmıştır. Daha sonra yapılan soruşturmalarda bu tesisten önemli miktarda zenginleştirilmiş uranyumun kaybolduğu saptanmıştır. Eitan 1970'lerin ortalarında Ariel Sharon, Başbakanlık güvenlik danışmanı olunca onun yardımcılığı görevini üstlendi. Daha sonra LAKAM başkanlığı da yapan Eitan, Lübnan Falanjistlerini desteklemesiyle ünlenmiştir. (*Yedio Aharanot*, 13/3/87, *Hoalam Ha'zeh*, 19/8/87 ve *Ha'aretz*, 1/3/85'den aktaran *Cockburn*, s.85,92,202.) Eitan, 1980-89 arasında görev yaptığı Beyrut'ta T.C istihbarat kurumu MİT görevlisi Hiram Abas da görev yapmıştır. (Soner Yalçın- Bay Pipo)

²⁰⁰ Merkezi Telaviv'de bulunan büyük holding şirketinin sahibi olan Eisenberg, Mart 1997'de Pekin'de ölmüştür. Ed Blanche, "Israel And

Şimdi yeniden Rusya'ya dönüp, "demokrasi" ağına koşut olarak geliştirilen ilginç ilişkilerden bir örneğe değinebiliriz.

Rusya'da işler ve ilişkiler şok terapiyle sınırlı kalmaz. Bir devleti yönlendirmenin en güvenli yolu o devlete kadrolar yetiştirmektir. Soros, Rus medyasını, eğitimini, araştırma merkezlerini ve bilim odaklarını parayla destekler.

"Lise ve üniversite düzeyinde eğitimin dönüştürülmesi" için -tıpkı Ukrayna'da, Hırvatistan'da, Yugoslavya'da, Gürcistan'da, Kırgızistan'da, Özbekistan'da, Türmenistan'da, Türkiye'de ve Azerbaycan'da olduğu gibi- 250 milyon dolar yatırır; ISF (Int. Science Foundation / Uluslararası Bilim Vakfı) için 100 milyon dolar verir.²⁰¹

FSK (Rus Federal Karşı İstihbarat Servisi) Soros'u, bir "espiyonaj" örgütü kurmakla suçlamakta; Ford ve Heritage vakıflarından, Harvard, Duke ve Columbia üniversitelerinden yardım gördüğünü ileri sürmektedir. FSK'ya göre Soros, 50.000 bilimciye ödeme yapmakta ve böylece bilimsel ve teknolojik gelişmeleri denetimi altına almaktadır.^{202/203}

1995'de, ABD Dışişleri operatörü Fred Cuny'nin Çeçenistan olaylarına karıştığı saptanır. Cuny, ABD çıkarlarıyla sıkıca bağlı olan çatışma bölgelerinde çalışmıştır. Cuny'nin, Soros adına da sözleşmeli olarak çalıştığı ileri

Turkey Look To Extend Their Influence Into Central Asia" *Jane's Intelligence Review*, August 2001

²⁰¹ "Irina Dezhnina, 'US Non-profit Foundations in Russia, Impact on Research and Education' "<http://216.239.37.100/search/?q=cache:stjlnd85ZHYC; hu.edu/~istr/ conferences/ dublin/ workingpapers /denhina>" dan aktaran Heather Cottin, "George Soros, Imperial Wizard" CAQ, Number 74 Fall 2002, s.3.

²⁰² "FSK Suspects Financing of Espionage on Russia's Territory," AP wire, January 18, 1995'den aktaran Heather Cottin, a.g.y. s.3,7.

²⁰³ David Hoffman, "Proliferation Parties Gives Russia a Fractured Democratic System" Washington Post, Oct. 1,1995'ten aktaran Heather Cottin,a.g.y. s.3, 7.

sürülmektedir. Rusya'nın yeni tür sermayedarlarından Boris Berezovsky, "Birkaç yıl önce George Soros'un CIA ajanı olduğunu duydum" diyerek Soros'un ilişkilerine bir başka boyut eklemektedir.^{204/205}

Azerbaycan piyasasının kaderi

Medya diliyle, 'smart boys' (parlak çocuklar) olarak nitelenenlerin, derinden derine piyasa değerlendirmeleri yapanların, "vur-kaç" özgürlüğünü, "devlet küçülsün" ya da "yolsuzluklar önlensin" gibi, sade suya tirit, bilgiççe değerlendirmelerle sundukları yayınlarda yer almayan işleyişin adımları yalın ve basittir:

1. Mega-Banker olarak pohpohlanmış olan Soros ve yandaşları, hisse/tahvil almaya başlar. Onun bir şeyler bildiğinden emin olan ötekiler de izlerinden gider. Bu arada, dış sermayeli televizyonlar her yarım saatte bir piyasa haberi geçerken, yorumlarını da eksik etmezler.

2. Gelirleri daralmış olan küçük yatırımcılar alışa geçerler. Medya, "piyasalar hareketlendi, hükümetin şu, IMF'nin bu anlaşması, sonuçlanıyor" gibi yayınlar yaparak piyasayı yükseltir. Fiyatlar ve alışlar daha da yükselir.

3. "Vur ve kaç" bankerleri, ikincilere satarlar ve katlayarak kazanırlar.

4. "Vur ve kaç" operatörü, topladığı parayı dolara çevirir ve aracı bankasından ülke sınırları dışına çıkarır. Para, yıkılacak yeni bir piyasa, altüst edilecek bir ulusal pazara yönelir.

5. IMF ülkeye gelir, tıpkı Soros'un buyurduğu gibi, "devleti küçültün" der. Ulusal üretim boğulur. Dış borç

²⁰⁴ Allan Turner, "Looking For Trouble" Houston Chronicle, May 28, 1995, p. E1; Kim Masters, "Where is Fred Cuny," Washington Post, June 19, 1995, p. D1'den Heather Cottin, a.g.y. s.3, 7.

²⁰⁵ Los Angeles Times, Nov. 24, 1994, p. A55'den aktaran Cockburn, a.g.y, s.3, 7.

taksitlerinin tahsili için para piyasasının, güvensizlik ortamında ağır yaralar almış banka düzeninin, yani toplam olarak devlet düzeninin sürdürülebilmesi ve yeni borçlanma olanakları için yeşil ışık beklenir.

6. Yeşil ışık, tıpkı Soros'un buyurduğu gibi siyasal isteklere bağlanır. Buna direnecek yönetimler varsa, demokratik ve liberal (!) ortam hazırlanarak yıkılır.

7. Yıkıma uğratılan ülkeye dönülür. Yıkılan iktisadi ortamda, birdenbire değer yitiren şirket hisseleri, hammaddeler, ihraç ürünleri, bir-iki misli değerlenmiş olan dolar karşılığında satın alınır.²⁰⁶

İşlerin güvenlik içinde yürütülmesi için, iki koşulun yerine gelmesi gerekiyor: İlki, geniş bir bilgi ağından ince bilgilerin toplanması; ikincisi, yapılan işlerin şöyle ya da böyle sert tepkilerle sarsılmaması.

Her iki gereksinim ise çok geniş bir dostluk çevresi gerektirir. Geniş çevrenin oluşabilmesi için, akademisyenlerden, hayır dernekleri ve vakıflara, işadamlarından bankacılara, insan hakları gruplarından siyasal partilere ve doğal olarak sesli-yazılı-görsel yayın ortamına bağlanan bir ağ kurulması zorunludur. Şimdi bu ağın işleyişinin tipik örneklerinden biri olan Malezya operasyonuna kısaca bakmanın sırasındır.

"Açık toplum" ve IMF'nin serbest piyasa kuralları sürerken, Malezya'da kısa süreli bir işlem sonucu para piyasası çöker. Devlet yönetimi, olayın ayırdına varır, ama iş işten geçmiş, "sıcak para" diye bilimsel ve iktisadi bir ad verilen vurgun para, Malezya'dan yeni vuruşlar için başka ulusal pazarlara yönelmiştir. Parası çöken Malezya yönetimi, dış sermayeye en az bir yıl ülkede kalma koşulu getirir; IMF'den ülkeyi terk etmesini ister. Bu konu,

²⁰⁶ Scott Thompson, "Profile: George Soros 'Inside-Outside' Job For the Oligarchy" *EIR*, Aug.24, 2001

ABC televizyonunda görüŖülür. ABC-News Nightline programında Ted Koppel soruyor:

“Kolayca anlaşılabilir kavramlar kullanalım. Ŗimdi siz, Malezya’nın parasını tahrip ederek kazanç elde ettiyseniz, bu durumda (Malezya’dan) alıp götürmüş olmuyor musunuz?”

İnsan hakları savunucusu olarak reklamı yapılan G.Soros ise çekinmeden yanıtıyor:

“Tam da öyle değil; çünkü bu benim eyleminin amaçladığı bir sonuç değildir. Ve bir (piyasa) katılımcısı olarak sonuçları hesap etmek benim işim değildir. Bu piyasanın doğasında var.”

Piyasaları çeşitli açıklamalarla yönlendirip işi bitireceksiniz ve “Ne yapalım ki, bu piyasanın kuralıdır” diyerek, işin içinden sıyrılacaksınız. Piyasa oyuncusu için bu son derece olağandır. Ne ki, bir yandan “iyiliksever adam”ı oynarken, öte yandan büyük kitlelerin düştüğü durumun da bir açıklaması olmalıdır. Soros, bu çelişkili durumu şu sözlerle açıklıyor:

“Para piyasasıyla oynadığınızda, sıradan bir işadınının yüzleştığı ahlaksal endişelerin çoğundan kurtulursunuz... Para piyasalarında ahlaksal konularla kendimi meşgul etmek zorunda değildim.”²⁰⁷

Para piyasalarında oynayan oyuncunun ahlaksal endişeleri olmayabilir, ama büyük kitlelere zarar verdiği kesin. Bir ülkenin ulusal iktisadı yıkılmış, parası yerle bir olmuş; milyonlarca kişi işsiz kalmış, ulusal devletin borçları bir anda katlanmış, çocuklar yoksulluk yükünün altında ezilmiş, ülkede etnik sürtüşme başlamış...

Bu olumsuzluklar, “iyiliksever” olarak tanıtılan Soros gibilerinin umurunda değildir.

²⁰⁷ Soros on Soros, p.111’den aktaran Heather Cottin, caq, Fall 2002, 74, p.2

Malezya'daki "vur-kaç" işini, kendi "açık toplum" ahlakına yakışır biçimde açıklayan Soros, Türkiye'ye geldiğinde, "Malezya'daki ekonomik çöküntüden, Mahathir'in söylediği gibi siz mi sorumlusunuz?" sorusuna, "Hayır bu Malezya yönetiminin suçudur" diyerek; karşısındakinin nabzına göre şerbet verecektir. Bu yaklaşım çok doğal, çünkü onun adı "speculator"e, yani oyuncuya çıkmış.²⁰⁸

George Soros 1997'de, Tayland iktisadını çökertmekle suçlandığında, bir eylemci "Biz George Soros'u bir tür Drakula olarak değerlendiriyoruz. O halkın kanını emmektedir" demişti.²⁰⁹

Bu arada, IMF' nin sınır dışı edildiği Malezya'da kampanya başlar. Devlet yönetiminin en uç noktalara dek yolsuzluğa battığı ilan edilir. Liberal bir gazete çıkmaya başlar. Gazete, "temiz toplum-açık toplum" kampanyası açar. Şiddet gösterileri yükselir.

Yönetim, iktisadi düzeni rayına oturtmaya çabalar-ken, gazeteden kışkırtıcı yayınların durdurulması istenir. Gazete kışkırtmayı sürdürür. Gazete yöneticisi gözaltına alınır. İstenen olmuştur. Bilumum NGO'lar harekete geçerler.²¹⁰

Para kaynağının % 44'ünü AB'den, geri kalanını Soros Vakfı, Ford Vakfı gibi sınır tanımayan "sivil" örgütlerden alan RSF (Sınır Tanımayan Gazeteciler) örgütü, Mahathir Bin Muhammed'i diktatör olarak ilan eder. Aynı NGO'lar, Azerbaycan'daki adıyla QHT'ler, Malezya'nın soyulmasına, iktisadi düzenin 'vur ve kaç' işleriyle sarsılmasına ses etmemiştir.

²⁰⁸ Entelektüel Bakış, Şahin Alpay, *CNN Türk*, 3 Mart 2002, Saat: 12.30-13.00

²⁰⁹ Heather Cottin, a.g.y, s.2

²¹⁰ *C.S. Monitor*, March 13, 2001

Quantum ülkeleri karıştırır

Peru Devlet Başkanı, kokain kaçakçılığına karşı akılcı savaşım verince, işler karışmıştı. ABD destekli muhalefet işbaşı yaptı ve türlü kışkırtmalarla ülke istikrarsızlaştırıldı. Muhaliflerden devlet başkanı adayı Toledo Alejandro, Harvard'da yetiştirilmişti. ABD ile anlaşması kolay oldu. Buna karşılık, devlet başkanı Fuji Mori'nin arkasında güçlü bir halk desteği vardı.

George Soros ile Toledo, Polonya'da, ABD Dışişleri Bakanı Madleine Albright'ın Polonya'da düzenlediği, "Towards a Community of Democracies" konferansında karşılaşırlar. Soros'un düzenlediği "World Forum on Democracy" uluslararası konferansında Peru iç siyaseti üstüne sıkı bir görüşme yaparlar. Görüşmenin sıklığının nedeni, siyasal görüş ayrılığından çok, paranın miktarıdır. Sonuç olarak Soros, Toledo'ya bir milyon dolar verir.²¹¹

Toledo 2001 başında, Davos'ta Soros'la buluşur. İşte ne olursa ondan sonra olur. Toledo'nun yakın adarnı Vargas Llosa, Peruvian televizyonunda yayınlanan "The Sniper" adlı programda; Soros'un Toledo'ya bir milyon dolar verdiğini açıklar. Ojo gazetesi bu haberi, "Marihu-anayı Yasallaştırması için Bir Milyon Dolarlık Destek" başlığıyla duyurur. Bunun bir mesaj olduğu kısa bir süre sonra anlaşılacak; artık işler yoluna girecek, Haziran 2001 seçimlerini, küçük bir farkla Toledo kazanacaktır.

Aslında, seçimleri serbest piyasa, IMF ve ABD'nin organize tüccarları kazanmıştır. Maksat, 'açık toplum' yaratmaktır. Özetle: Dolar yatırırısın ve ulusal para politikalarını IMF'ye bağlarsın. Uyuşturucu parası kıyı bankalarından akarken, serbest piyasanın nimetlerinden yararlanan "hit and run" operasyonları sonrasında, Peru'nun kaynaklarını ele geçirmeyi başarırısın. Bu arada, Kolom-

²¹¹ Bu konferanslara ARI Derneği Başkanı Kemal Köprülü de katılmıştı.

biya'ya, OPEC üyesi Venezuela'ya müdahaleye hazırlanırsın.²¹²

Soros, yoktan varolmuş bir dahi midir? Yoksa, New York'ta garsonluk yaparak mı yükselmiştir? Yanıtları aramak gerekiyor.

Avrupa'nın aristokratları ve hanedanları, erklerini yitirmiş görünmektedirler. Ama onlar, dünya egemenliklerini, açıktan görünmeyen, özel çıkar ilişkileriyle, siyasal bağlantılarla birbirine kenetlenmiş hükümetlerle sürdürürler. İşin odağında, Londra bankerlerinin oluşturdukları "Isles Club" bulunur. Kulübün en büyük üyesi Rothschild ailesidir. Soros, işte bu ailenin elinde piyasacı olmuştur.

Oysa Soros, sermayesinin kaynağını ilginç bir öyküyle anlatmaktadır:

Yıl 1944, Naziler Budapeşte'dedir. Tivador Soros, oğlu George'a "Oğlum! İşgal yasadışıdır. Şimdi bildik kurallar işlemez" der. İşgal yasa dışıysa, kendileri de yasadışı davranabileceklerdir. Baba Soros, sahte kimlikler düzenler. George'un adı, "Jonas Kis" olur.

George'u işe sokmak için babası ikinci bir şeffaflık yaparak, Tarım Bakanlığı'ndaki Nazi yöneticiye rüşvet verir. Bu yöneticinin işi, toplama kamplarına götürülen Yahudilerin mallarına el koymaktır. 'Jonas Kis' kod George, bu işe yardım eder.

Bu öyküyü George Soros anlatıyor. Onun, 200 milyar doları yönetecek bir adam oyuncu olacağı o günden bellidir. Çünkü George Nazilerle çalışırken, daha 14 yaşındadır.^{213/214}

²¹² Peru operasyonu için geniş bilgi: Sivil Örümeğin Ağında, Güncellenmiş 13. Basım.

²¹³ Robert Slater, Soros, "The Unauthorized Biography, McGraw-Hill" den çeviri, s.44.

²¹⁴ Scott Thomson, "Profile: George Soros 'Inside-Outside' Job For the Oligarchy" *EIR*, Aug. 24, 2001.

George Soros 1947’de, “London School of Economics” sınıflarında, Britanya Aristokrat Sosyetesı’nin önde geleni Sir Karl Popper ve Friedrich von Hayek’ten, “açık toplum” düzenini öğrenir.

Soros der ki, “Milliyetçilik sadece düşmanlığa ve tah-ribe ve ırkçılığa ve savaşa neden olur.” Ona göre, milliyetçiliğin yapıcı bir yöne sahip olması bile olanaksızdır.²¹⁵ Öyleyse ulus devlet yıkılmalıdır ve yerini tüm dünyaya egemen olacak bir güce bırakmalıdır. Soros çözüm konusunda tarihsel bir örnek verir:

“19. yüzyılın büyük bölümünde İngiltere’nin çok saygın bir konumu vardı; dünyanın bankacılık, ticaret, gemicilik ve sigorta merkeziydi. Bütün yerküreyi kuşatan koloniler imparatorluğuydu.

Herhangi bir sorun çıkan yere gönderebilecek silahlı gemiler filosu besleyebiliyordu. (..) Birleşmiş Milletler’e karşı tepkiler o kadar güçlü ki, onu dünyada huzur ve düzeni sağlayacak bir güç haline getirmektense öldürmemiz daha büyük olasılık.”²¹⁶

Soros’un anlattıklarından çıkan şudur: “Global bir Britanya İmparatorluğu ve bir düzen vardı.” Soros’a göre, dünya kargaşa içinde ve “sarkaç tam aksi yöne: bırakınız yapsınlar ilkesine doğru sallanıyor.” Bu durumda, “Milliyetçiliğin yükselişi büyük olasılıkla silahlı çatışmalarla bağlantılı olacak.”

Soros’a göre, milliyetçi diktatörlükler, çatışmaları önleyemezler. Üstelik “Rusya’da olduğu gibi, İran ve bir dizi başka ülkede de nükleer silahlar” var. Nedense o başka ülkelerin adı yok. Ama Soros, “bu düzenin değiştirilmesi için bir şeyler yapılması”ndan yanadır.²¹⁷

²¹⁵ Robert Slater, a.g.k., s.252.

²¹⁶ Soros Soros’u anlatıyor, a.g.k. s.124.

²¹⁷ Soros Soros’u anlatıyor, a.g.k. s.138.

Ona göre, yeni bir dünya imparatorluğu, bir küresel devlet kurulmalı, düzen sağlanmalıdır. Küresel bir açık toplum düzeni kurulacaktır.²¹⁸ Soros, dünyayı kimin yöneteceğini de açıklıyor:

“Küresel bir açık toplum insanlarla ya da kendi başlarına hareket eden sivil toplum örgütleriyle kuramaz. Egemen devletlerin işbirliği yapmaları gerekir. (...) Küresel açık toplumu kurmaya kararlı, benzer düşünceler paylaşan toplumların bir koalisyon kurabilmeleri için böyle bir liderliğe ihtiyacımız vardır.”²¹⁹

George Soros, dünyaya düzen verecek imparatorluğun adını koymuyor; ama işin asıl sahipleri daha açık davranıyor.

“Harvard’da, Kennedy School of Government Rektörü, William Jefferson Clinton’un eski Savunma Bakanı Joseph S. Nye, son kitabına şöyle başlıyor: ‘...Roma’dan beri, öteki ulusları bu derece geride bırakan, başka bir ulus olmamıştır! 80’li yıllarda ABD’nin ‘emperyal’ yayılmacılığı savıyla ün kazanmış olan Paul Kennedy ise işi daha öteye götürüyor: Ne Pax Britannica, ne Napolyon Fransa’sı, ne II. Felipe İspanya’sı, ne Charlamagne, ne de Roma İmparatorluğu, günümüzün ABD hâkimiyeti ile karşılaştırılabilir...’ Daha sonra, soğukkanlılıkla diyor: ki: ‘Bu kadar çeşitli alana yayılabilen bir güç hiçbir vakit mevcut olmamıştır!’²²⁰

“Yeni Dünya Düzeni kime çalışır?” gibi soruların yanıtının önemli bir bölümü, Soros’un yetiştirme ve gelişme sürecinde bulunabilir.

²¹⁸ Liberal Dergisi (İtalya 12 Mart 1998)’nde G. Soros ile yapılan görüşmeden aktaran S. Thomson, a.g.y

²¹⁹ George Soros, Küresel Kapitalizm Krizde, “The Crisis of Global Capitalism, s.190.

²²⁰ Attila İlhan, “ABD’nin ‘Roma Saplantısı’na Dikkat” *Cumhuriyet*, 7 Ekim 2002, s.20.

Bankerler Ağı

George Soros, 1956'da Amerika'ya gitti ve Singer & Friedlander, F.M. Mayer & Co. ve Wertheim & Co. firmalarında çalıştı. 1961'de Amerikan vatandaşı oldu. Arnhold & S. Bleichroeder, Inc'de, Jim Rogers ile birlikte, 'portföy' yöneticiliğine başladı. Bu firmada Rothschild'in yatırımları bulunmaktaydı.

1969'da Jim Rogers ve Soros, şirketten ayrıldılar ve Quantum şirketini kurdular. Quantum Fund N.V, Curacao (Hollanda Antilleri)'da kayıtlıydı. Curacao adası, OECD raporlarında, "uyuşturucu parasının yıkanma merkezi" olarak geçen bir vergi cennetidir.

Şirketin banka işlerini Arnold & Bleichroede ile Citibank üstlendi. İlk yatırımcılar da hanedanlar oldu. Kraliçe Elizabeth'in ve 90 bireysel yatırımcının paralarının Quantum ile işletildiği ileri sürülmektedir.²²¹

Soros, şirket yöneticileri arasında görünmüyordu. Yöneticiler, İsviçre, İtalya ve İngiltere vatandaşıydı. Amerika'daki vergi soruşturmalarına karşı bağışıklık böyle sağlandı. Soros, "Soros Fund Management (New York)" şirketini kurdu. Bu şirket, Quantum'a danışmanlık yapmaya başladı. Kısaca George Soros, bu şirket üstünden Quantum'u yönetiyor.

Soros'a ilk sermayeyi veren George Karlweiss, Baron Edmond de Rothschild'in temsilcisidir ve Rothschild Bank AG'nin (Zürich) yöneticisidir. Bu banka aynı zamanda, Banque Privee S.p.A (Lugano)'nın sahibidir.²²²

²²¹ Liechtenstein: 5.05 milyar; Lüksemburg Han.: 4.66 milyar; İngiltere Windsor: 4.15 milyar; Hollanda Orange-Nassau: 4.05 milyar; Belçika Saxe-Coburg: 2.26 milyar; İspanya Bourbon: 1.81 milyar; Monako Grimaldi: 1.19 milyar; İsveç Bernadotte: 793 milyon; Danimarka Oldenburg: 146 milyon; Norveç Oldenburg: 141 milyon euro. "Avrupa'nın hanedanları devletlerden daha zengin" *Hürriyet*, 5 Haziran 1999.

²²² Scott Thomson – Elisabeth Hellenbroich, "Profile of the megaspeculator George Soros", *EIR Special Report*, s.18

Quantum'un ve ilişkili bankerlerin oluşturduğu ağı görebilmek için, yöneticilerini ve bağlantılarını bilmek gerekiyor.²²³ Onların bazılarını tanıyalım:

Richard Katz, Rothschild S.p.A (Milan)'nın başkanı ve London N.M. Rothschild and Sons bankasının yönetim kurulu üyesidir. Bankayı Evelyn de Rothschild yönetir.^{224/225}

Nils O. Taube, Quantum'da Baron Jacob Rothschild'in St. James Place Capital adlı şirketini temsil eder. J. P. Rothschild, Fransız piyasa oyuncusu Sir James Goldsmith'in ortağıdır.

Lord William Rees, St. James Place Capital'in yönetim kurulu üyesi ve London Times yazarı.

Alberto Foglia, Banca del Ceresio (Lugano)'da yöneticidir. Bu bankaya, 1980 sonrasında, "Pizza Connection" adı verilen mafya soruşturmasında rastlanır. Foglia, 1993'de bir akşam üzeri Quantum'dan ayrıldı ve ertesi sabah, Brezilya Ulusal Bankası Başkanı oldu.

Thomas Glaessner, ABD Federal Reserve (Merkez Bankası)'de 5 yıl çalıştı. Dünya Bankası'nda, Doğu Asya ve Güney Amerika finansal risk sorumlusu oldu. Soros Fund Management LLC'de, Quantum Emerging Growth ve Quantum Fund'da yeni pazarlarda döviz stratejileri,

²²³ "Quantum Fund N.V, De Ruyterkade 62, Willemstad, Curaçao Netherlands Antilles" şirketinin 30 Haziran 1993 tarihili "Quarterly Report" belgesinde, şirketin yönetim kurulunda, Dr. Alberto Foglia, Isidoro Albertini, Richard Katz, L. Armedée de Moustier, Beat Notz, Edgar de Picciotto, Claudio Segré, Nils O. Taube bulunuyor. Fotokopi belge, *EIR, Special Report, April 1997*.

²²⁴ Scott Thompson, a.g.y. Jacob Rothschild'ın kuzeni Evelyn de Rothschild aynı zamanda The Economist'in yönetim kurulu başkanı ve Atlantic Institute'de mütevelli heyeti üyesidir. (CAQ, 1987, 12 (3) ; Anthony Sampson, *The Money Lenders*, s.270) Evelyn de Rothschild 1971'de Roberto Calvi ve Jocelyn Hambro ile birlikte La Centrale Holding'in yönetim kurulu üyesi olmuştu. R. Cornwell, *God's Banker*, s.43.

²²⁵ William Engdahl, a.g.y.

portföy yöneticiliği yaptı. Ocak 2000’de Soros’tan ayrıldı; Dünya Bankası’na döndü ve gelişen pazarlarda banka politikasını oluşturmaya başladı.

Beat Notz, Geneve Banque-Worms’ün ortağı; aracı borsa şirketi Albertini and Co. ile çalışır.

Isodoro Albertini, Albertini and Co. (Milano)’nun sahibidir ve önde gelen aracılarıdır.²²⁶

Ortakların en önemlisi Edger de Picciotto’dur. Lübnan asıllı Picciotto, Portekizli Musevidir. Yine Lübnan asıllı Musevi Edmond Safra’nın ortağıdır Safra, ABD, İsviçre, Türkiye ve Kolombiya arasındaki eroin-kokain para trafiğine yardımcı olduğu gerekçesiyle soruşturuldu.²²⁷ Safra, aynı zamanda, Republic Bank of N.York’un yöneticisidir. Bu banka, Rus mafyasının milyonlarca dolarının, Federal Reserve’den Moskova bankalarına transferine aracılık etti. 1987’de Soros’un Fransa’da Societe Generale içinden bilgi alarak hisse değerlerini ihaleden hemen önce yükseltme operasyonunda da rol aldı.

De Picciotto’nun bankası Union Banque Privee, daha sonra, American Express Bank ile ortak oldu. De Picciotto, 1990 sonrasında, American Express Bank S.A Genova’nın yönetim kuruluna girdi. Yönetim kurulunda, ABD eski güvenlik uzmanı, Dışişleri eski bakanı Henry Kissinger da bulunmaktadır.

²²⁶ R. Cornwell, God’s Banker, s.169.

²²⁷ Miami Grand Federal Jury, Compagnie de Banque et d’Investissement (CBI), UNP ve Trade Development Bank (TDB) yöneticileri Jean-Jacques (Fr), Jeckiel E. Valero (İsrail) ve Karl Michael Leyni’yi uyuşturucu parası aklamaktan tutukladı. Aklama işini yöneten Albert Shammah ise İsviçre’den dönmedi. Shammah’a İsviçre’de ikamet için TDB’nin kurucusu ve sahibi Safra kefil oldu. Shammah, Türk uyuşturucu parasını aklamaktan 1985 yılında da soruşturuldu. Onu tutuklanmaktan Başbakan B. Craxi, Milan Belediye Başkanı Carlo Tognoli ve Cenevre’nin en büyük emlakçısı Nessim Gaon kurtardı. Sarı Avni sanlı Yaşar Avni Musullulu ile altın ve uyuşturucu kaçakçısı Magaryan kardeşlerin paralarını TDB’nin akladığı soruşturma dosyalarına geçti. *Gündem*, 1 Şubat 1995, Sayı:2

De Picciotto, aynı zamanda, Venedikli Carlo de Benetti'nin ortağıdır. Benetti, Olivetti şirketinin başkanlığından uzaklaştırılmıştır. De Picciotto ve Benetti, Societe Financiere de Geneve adlı 'yatırım holding'in yönetim kurulu üyesidirler. De Benetti, 1980'lerin başlarında, İtalya'daki Banca Ambrossiano'yu batışa sürüklediği için soruşturulmuştur.

O zamanlar, bu bankanın başkanı olan Roberto Calvi, De Picciotto'nun eski ortağıdır. Banca Ambrosiano ile IOR (Istituto per le Opere di Religione / Din İşleri Enstitüsü), bilinen adıyla Vatikan Bank, ortak olmuştur. Banca Ambrosiano'nun 1,3 milyar doları, Panama ve Lihtenştayn'daki şirketlere aktarılmıştır. ^{228/229}

Bu şirketlerin sahibi de Vatikan idi. Banka batarken, paranın çoğunun silah ticaretinde ve bankanın içinde bulunduğu ağ içinde oluşan kanallarla Polonya Solidarnos (Dayanışma) sendikasına aktıldığı biliniyordu.

P2 Mason Locası üyesi olduğu 1981'de ortaya çıkan Roberto Calvi, 7 Haziran 1982'de Roma'daki yönetim kurulu toplantısından sonra ortadan kaybolmuştu. Calvi, daha sonra, cebinde bir sahte pasaport ve çeşitli kurlarda

²²⁸ IOR'un başkanı Papaz Paul Casimir Marcinkus idi. Marcinkus, ABD (Chicago 1922). vatandaşıdır. 1950'de Hristiyan-Kilise hukuku çalışmak üzere Roma'ya geldi. 1971'de IOR yönetim kurulu başkanı oldu. Ambrosiano'nun içinin boşaltıldığı 1981 yılında, Vatikan Kent Devleti'nin Belediye Başkanlığı görevini de üstlenmişti. Marcinkus, Vatikan'ın tüm para ve ticaret ağını yönetmekteydi. *Rupert Cornwell, God's Banker*, s. 17.

²²⁹ IOR'un Banco Ambrosiano Andino S.A.'ya yazdığı mektuplardan birinde bu şirketlerin Vatikan'a bağlı olduğu belirtilmektedir. Manic S.A. (Lüksemburg), Astolfine S.A. (Panama), Nordeurope Establishment (Lihtenştayn), U.T.C. United Trading Cooperation (Panama), Erin s.A. (Panama), Bellatrix S.A. (Panama), Belrosa S.A. (Panama), Størfield S.A. (Panama) *Rupert Cornwell, God's Banker*, s.254. IOR antetli ve 1 Eylül 1981 tarihli referans mektubu, Roberto Calvi ile Piskopos Marcinkus'un işbirliğini sürdürmeye karar verdikleri görüşmede hazırlandı. Mektupta, şirketlerin IOR'un kefaletinde olduğunu belirtmekteydi. *Jean-Marie Stoerkel, Mesih Papa'yı Neden Vurdu?*, s. 135-136.

banknotlarla ve ayaklarına taş bağlanmış olarak Londra'da, Blackfair köprüsünde boynundan asılı olarak bulundu. Polise göre bu tipik bir P2 Mason Locası infazıdır. İnfazı gerçekleştirenler bugüne dek bulunamamış ve cianyet fail-i meçhul olarak kalmıştır.^{230/231}

İsrail Kurucusu: "Rothschild and Sons"

Soros'un ilk işvereni olan Rothschild and Sons, Quantum'da yöneticilerle temsil edilmektedir. Hanedanların bu bankerini bilmek, işin temeline inmek demektir. Lord Rothschild, Amerikan bağımsızlık savaşının önderi George Washington'a karşı savaşan İngiliz hükümetini finanse etmekle başlar büyümeye.

Lord, 1917'de İngiltere Dışişleri Bakanı Balfour'a, İsrail Devleti kurulmasını talep eden deklarasyonu hazırlattı; daha sonraları, İsrail Devleti'nin kuruluşunu destekledi. İşlerinin en önemlisi, altın ticaretidir. Altının borsa fiyatı, Londra'da altın ticareti yapan beş banka tarafından belirlenir. Bunların başında da ailenin bankası gelir.

Örtülü işlerin transferleri, 19 yıl boyunca BCCI adlı banka tarafından yönlendirilmiştir. Reagan döneminde, İran'a roket satışı (Irangate) örgütlenmesinin sorumlusu Yrb. Oliver North, BCCI'yi kullanmıştır. BCCI yöneticisi Suudi istihbaratı eski başkanı Şeyh Kemal Adham'dır.

Zamanın CIA yöneticisi de, baba George Bush'dır. Bush'un yardımcısı ve Akev Siyasi Direktörü Edward Rogers (Ed), Ağustos 1991'de görevinden ayrıldıktan hemen sonra, "Rogers and Barbour" şirketini kurar ve Arabistan'da Şeyh Adham ile 600.000 dolarlık ABD tem-

²³⁰ Rupert Cornwell, God's Banker, s.20-21.

²³¹ P2-Calvi-İtalya ilişkileri Papa suikastı dosyasına dek uzanır. İlişkilerin Vatikan-CIA ve Türkiye yanı için Uğur Mumcu'nun "Papa Mafya Ağca" dosyasına, sonrası için, Emekli Hakim Alb. M. Emin Değer'in "Uğur Mumcu ve 12 Mart" dosyasına bakmak gerekiyor.

silciliği sözleşmesini imzalar. BCCI'nin yöneticilerinden Alfred Hartmann, Banque de Commerce et de S.A.'nın Murahhas azasıdır. Bu bankayı, İsviçre'nin üç büyük bankasından biri olan Union Bank ile BCCI 1976'da kurmuşlardı.^{232/233 /234/235}

Hartmann aynı zamanda, Zürich Rothschild Bank AG yöneticisi ve Londra'da N. M. Rothschild and Sons'un yönetim kurulu üyesidir. İsviçre'de, daha 16 şirketin yönetim kurulu üyesi olan Hartmann, Rus mafyası ile ilişkili olduğu belirtilen Nordex şirketi ile iş yapan, silah tüccarı Helmut Raiser'in iş ortağıdır. Raiser, Quantum yönetim kurulu üyesi Edgar de Picciotto'nun arkadaşıdır.²³⁶

ABD Temsilciler Meclisi Bankacılık Komitesi Başkanı Henry Gonzales, 8 Haziran 1993'de bu işlerin siyasi boyutunu vurgular ve Bush ve Reagan yönetimi döneminde, Adalet Bakanlığı'nın BCCI'yi soruşturma taleplerini sürekli geri çevirdiğini açıklar. Gonzales, bu savsaklamayı, bankanın Irak yönetimiyle ilişkilerine bağlar.²³⁷

Hartmann, Banca Nazionale del Lavoro (BNL)'nin da yönetim kurulu başkanıdır. Bush yönetimi, 1990-91 Irak müdahalesinden az önce, Georgia Banca Nazionale del Lavoro aracılığıyla, Irak'a gizlice milyarlarca dolarlık kredi açmıştır. BNL, ABD'de "Bağdat'ın bankeri" olarak tanınıyordu.²³⁸

²³² Peter Truel - Larry Gurwin, False Profits - The Inside Story of BCCI, The World's Most Corrupt Financial Empire, s. 134.

²³³ Peter Truel-Larry Gurwin, a.g.k. s.362-364

²³⁴ ibid. s.19

²³⁵ ibid. s.384

²³⁶ Rachel Ehrenfeld, Evil Money, s.155

²³⁷ Peter Truel, a.g.k, s.383

²³⁸ BCCI'nin ABD'deki hukusal ve lobicilik işlerini, Tampa uyuşturucu parası trafiği soruşturması açıldığında Hill and Knowlton firması üstlenir. CIA ve Akev ilişkileriyle tanınan bu firma, Irak'a ABD müdahalesi öncesi Senato soruşturmalarında yalancı tanıklarla kamuoyu oluşturmasıyla anımsanır. Hill and Knowlton, Özal döneminde 2 milyon dolar

Kissinger Associates şirketi, Haziran 1991'e dek, BCCI ile çalışan BNL'nin danışmanlığını yapmıştır. Hatta Kissinger, Haziran 1989'da, iş adamları heyetiyle Bağdat'a dek gitmiş ve Saddam Hüseyin'e uluslararası borç almasını önermiştir. Çünkü Irak'ın, İran savaşında aldığı borçları, bir biçimde bankerlere ödemesi gerekmektedir.²³⁹

Yalnızca BNL aracılığıyla Irak'a verilen borcun toplamı, 4 milyar dolardır. Bir milyar dolar, Irak'a askeri teknoloji satan maske şirketlere verilmiştir. Ne ki, Ronald Reagan'ın, Irak'a 1983'den başlayarak verdiği CIA desteği, artık sona ermektedir. Şimdi ödeme zamanıdır. Ödemenin şekli 1991'de açıklığa kavuşur ve Kuveyt'i işgale özendirilen Irak'ın tepesine çullanan ABD, tahsilâtın tümünü gerçekleştirir.^{240/241242/243}

Soros'un önemli adamlarından Kanadalı gayrimenkulcü Paul Reichmann, önceleri Olympia-York noteridir. Macaristan doğumlu bir Musevi olan Reichmann, Quantumcuların gayrimenkul şirketi olan Quantum Realty'nin ortağı ve aynı zamanda İngiliz-Kanada yayın grubu "Hollinger" şirketinin yönetim kurulu üyesidir. Henry Kissinger ve İngiltere Dışişleri eski Bakanı Lord Carrington da Hollinger'ın yönetim kurulu üyeleridir. Lord Carrington, Kissinger Associates (New York)'in de, yönetim kurulu üyesidir.

Hollinger, Kanada'da London Daily Telegraph ile İsrail'de yayınlanan The Jerusalem Post gazetelerinin sahibidir. Bu gazeteler, İsrail'in bölgesel egemenlik politikalarını destekleyen yayınlar yapar. Hollinger'in bir başka

karşılığında Türkiye'nin de lobicilik işini üstlenmişti.

²³⁹ Peter Truel, a.g.k., s. 143

²⁴⁰ *Appendicies: Matters For Further Investigation*

²⁴¹ Peter Truel, a.g.k., s. 139.

²⁴² ibid. s.383

²⁴³ William Blum, *Killing Hope*, s. 322.

nl yöneticisi de Richard Perle'dir. Deneyimli istihbaratçı Perle 2001 yılında, Pentagon'da Savunma Politikası Yönetimi (Defence Policy Board)'nde görevlendirilmiş ve Irak'a askeri müdahaleyi onaylatmak üzere sürdürülen propagandayı yönetmiştir.²⁴⁴

Yeri gelmişken, Lugano'dan, Quantum yöneticisi Edgar de Picciotto ile ilginç bir ilişkiye de değinelim. Picciotto'nun bankası Union Banque Privee birçok kez para aklama soruşturmasına uğramıştır.

"İsviçre Bağlantısı" soruşturmasını yöneten Miami savcılığına göre, bankanın yöneticisi Jean Jacques Handalı ile bazı görevliler, Kolombiya-Türkiye arasında çalışan kokain-eroin örgütlerinin paralarını aklamaktadır.

Eski gvenlikçilerden Kissinger ve Brezinski ile Soros, Ukrayna-Amerika Konseyi'nde birlikte bulunmaktadırlar. Ukrayna'nın büyük çelik sanayisinin el değıştirmesi, konuyu renklendirmektedir. Soros, "ABD dünya polisliğı yapıyor, IMF basiretsizdir" demişti, ama nereye baksak, Soros'u ABD'nin eski güvenlik şefleriyle yan yana görüyoruz.²⁴⁵

²⁴⁴ Senatör Henry Jackson'un asistanı olarak işe başlayan Richard Perle, Sovyetlerle yapılacak SALT II (Startegic Arms Limitation Treaty/Startejik silahların sınırlandırılması) görüşmelerini baltalaması ve Sovyet Yahudilerini desteklemesiyle nlendi. Perle, UCLA'nın Uluslararası İlişkiler Bölümü'n 1964, Princeton U. Siyasi Bölümü yüksek lisansını tamamladıktan sonra London Schools of Economics'de okudu, ama derece almadı. Westinghouse Electric Corp.'da savunma ve uzay merkezinde siyasi analizci olarak çalıştı. H.Jackson'dan ayrıldıktan sonra (1980), arkadaşı John Lehman'ın ynettiğı Abington Corp.'da, Northrop, TRW ve Londra Tamares Ltd. ile Systems Development Corp.'da danışmanlık yaptı. 1982'den sonraysa, ABD'nin Uluslararası Güvenlik Politikası'ndan sorumlu Savunma Bakan Yardımcısı oldu. (*Ronald Brownstein, Nina Easton, Reagan's Ruling Class*, s.503-504.) Perle 1988-1989'da AEI görevlisi olarak ders verdi. Daha sonra, ABD'de Anti-Sovyet kampanyayı yöneten CPD (Center for Present Danger) rgt adına konferanslar verdi. Perle, CFR ve Trilateral Commision yesidir.

²⁴⁵ Onlar yan yana dururlarken, Ukrayna'da, kömürü dışardan almak

P2 Mason'larının bankeri Roberto Calvi'nin iş ortağı ve Quantum'un yönetim kurulu üyesi Edgar de Picciotto'yu, London Barings Bank'ın İsviçre'deki banka yönetimine getiren kişinin Nicholas Baring olduğu ileri sürülmektedir. Baringler, yüzlerce yıl İngiliz Kraliyet ailesinin özel bankerliğini yapmışlardır. London Barings Bank, 1995'de batmış ve yıkama merkezi olduğu ileri sürülen Dutch ING Bank tarafından devir alınmıştır.

Quantum'dan Richter ve Neier

Anthony Richter, Soros'a 1988 yılında katılmıştır. OSI'nin 1988'den bu yana, Orta Avrasya Projesi müdürüdür. Kafkasya, Orta Asya ve Ortadoğu'da vakıf işlerini yürütmektedir. Richter, Eurasia Net'in kurucusu ve Central Eurasia Forum başkanıdır.

A. Richter, patronu Soros gibi, ABD dış politikasını yöneten seçkinler kulübü CFR'nin üyesidir.²⁴⁶ Aryeh Neier ise, birçok dalda oynar. 12 yıl, Human Rights Watch (HRW) yöneticiliği yaptı. American Civil Liberties Union direktörlüğünü 8 yıl sürdüren Neier, 1993'de OSI' nin başkanlığına getirilmiştir.

Neier, Soros'un önemli paralarla desteklediği "Drug legalization (Narkotik maddelerin yasallaştırılması)" projesini yönetmektedir. Bu projeye kısaca değinelim:

içerde çıkarmaktan daha ucuz, denilerek ocaklar kapatılır. Şimdi aç kalan Ukraynalılar, ocaklardan çocuklarıyla kaçak kömür çıkarıp, çuvalını 1,5 dolardan satmaya çalışıyorlar. Ve yüzlerce çocuk ve kadın göçük altında ölüyor. HRW ve sınır tanımayan ötekilerden ses çıkmıyor. Arie Farnam, "Ukrain: digging for black gold" CS Monitor, May 15, 2002

²⁴⁶ CFR: Council on Foreign Relations. 1921'de Rockefeller tarafından kuruldu. İkinci Dünya Savaşı'nda yeni dünya düzeni planlarını hazırladı. ABD dış politikası kararları burada alınır. Çok uluslu şirket temsilcileri, profesörler, eski başkanlar, CIA yöneticileri üyeleri arasındadır. Toplantılar basına kapalıdır.

Soros, uyuşturucu ticaretini önlemek için yasağın kaldırılmasını savunur. Ona göre, serbest piyasa kuralları gereği, uyuşturucu fiyatı düşecektir. Fiyatı düşünce ticareti ölecektir. Soros'a göre, yasak nedeniyle uyuşturucu kullanımı artmakta ve suç işlenmektedir.²⁴⁷

Ustaca bir savunma gibi görünüyor, ama Karaibler'deki, Lüksemburg'daki, İsviçre'deki, Monaco'daki özel bankalara girip çıkan büyük para akışını önlenmek daha iyi ve kolay değil mi? Ama bu açık toplumcularca iyi karşılanamaz. Çünkü özellikle para akışı üstünde her türlü yasak, "açık toplum" senaryosuna aykırıdır. Ayrıca içeriğine bakılmaksızın, yinelenip duran, "Para akışı denetim altına alınırsa, o paranın giriş çıkışı sınırlanırsa, yabancı sermaye kaçır!" sloganı şimdilik etkileyicidir.

Onların "yabancı sermaye" dediği, istediği zaman girip, istediği zaman çıkıp gidecek paradır. İçeri taze para girecek, kısa süreli soluk alınacak, borç taksitleri o kısa sürede ödenecek. Sonra iktisadi bunalım olacak; para çıkıp gidecek ve yine yabancı sermaye gelmesi için, iktisadi ve siyasi kısıtlamalar biraz daha kaldırılacak, yeni kapılar açılacak. Tıpkı George Soros'un Amerika'daki ilk ortağı Jim Rogers'ın dediği gibi.

'Açık Toplum' ve Teslimiyet

'Açık toplum'un, özellikle Doğu Avrupa ve eski Sovyet ülkelerinde, "project democracy" operasyonunun para kanalı olarak örgütlendiği, eğitim, yardım, özgür (!) medya girişimlerini kullandığı bilinmektedir. Yugoslavya'nın parçalanması sürecinde muhalefete milyonlar aktılmıştır.²⁴⁸ Akıtılan milyonların sonucunu, Hırvatistan

²⁴⁷ "Soros on Soros: Staying Ahead of the Curve," 1995'den çeviri: Para Yönetiminin Sihirbazı Soros Soros'u Anlatıyor, s. 134-135

²⁴⁸ Soros'un yardımları dışında, NED kaynaklarından resmi olarak

Cumhuriyeti Devlet Başkanı Franjo Tudjman'ın Hırvatistan Demokratik Birlik Partisi grubundaki, 7 Aralık 1996 konuşması dikkat çekicidir. Soros'un Hırvatistan toplumuna sızdığını belirten Tudjman, "açık toplum" örgütlenmesini şöyle özetliyordu:

"Çalışmalarının içine 290 ayrı kurumu ve yüzlerce insanı almışlardır. ...parasal desteklerle, liselilerden gazetecilere, üniversite profesörlerine ve akademisyenlere, kültür, ekonomi, bilim, adalet ve edebiyat çevrelerinin tümündeki her sınıftan ve her yaştan insanı kandırdılar. ...Açıkça söylüyorlar: Görevleri, mülkiyet ve devlet yapılarını bağışlarla değiştirmek. ...hatta açıkça belirtiyorlar ki, onlar için, gazetecileri ve ötekileri, çeşitli Amerikan, BBC ve benzeri (kurumların) burslarıyla yetiştirmek yeterli değildir. ...fakat bu (yetiştirilen) kişilerin parasal (ve) teknik yönden desteklenmeleri gereklidir."

Franjo Tudjman'ın, açık toplumcuların parasal ve teknik destekleriyle varılmak istenen aşamayı belirten sözleri, daha da açıklayıcıdır:

*"(Amaçları) Hırvatistan'daki mevcut otoritenin yerini alacak, kendilerine yandaş bir çevre yaratarak, yaşamın tüm alanlarında denetimi ele geçirmektir. Enerjilerini ve etkilerini medya ve kültür dünyası üstünde yoğunlaştırıyorlar. Özetle Hırvatistan'ın düzenini karıştırmak üzere devlet içinde devlet yaratmaya çalışıyorlar."*²⁴⁹

Tudjman nasıl şaşırmasın ki, sonradan Hırvatistan sınırları içinde kalacak olan Dubrovnik'te 1989'da yapı-

verilenler: 162.117 \$ / 1990; 82.469 \$ / 1991; 101.779 \$ / 1992; 270.734 \$ / 1993; 6.888.458 \$ / 1994; 651.662 \$ ve 37.287 £ / 1995-6; 736.324 \$ / 1997; 735.480 \$ / 1998; 729.160 \$ / 1999. *NED Annual Report 1990-1999*. Raporlara geçirilmeyenler bilinmemektedir.

²⁴⁹ "Tudjman attacks Soros's role in Croatia," *EIR Special report, Appendix B*

lan Avrupa Üniversitesi kurulması kararını aldıkları toplantıları, demokrasi atılımı sanmışlardı. Daha sonra, Sırbistan'ın Hırvatistan'a askeri saldırısını hoş gören Batı Avrupa, Hırvatistan'a gecikmeli destek vermiş, bu arada Bosna, ateşe ve kana bulanmıştı.

Devlet merkezlerine paralel bir devlet yaratmanın birinci koşulu, merkezi zayıflatmaktır. Devletin egemenlik merkezini zayıflatmanın yolu, etnik milliyetçiliği önce kültürel alanda kışkırtmaktır. Soros'un büyük paralar yatırdığı Human Rights Watch (HRW) gibi örgütlerin raporlarıyla merkezi devlet yıpratılırken, iç muhalefetle doğrudan bağlar oluşturmak ve sonuç olarak, aynen Tudjman'ın biraz geç de olsa kavradığı gibi, ulus devletin yıkımı, vur-kaç parasının önündeki engellerin kaldırılmasıdır.

Azerbaycan'da, ABD, İngiliz teşkilatlarının ve Quantum patronlarının amaçları işte bu noktada birleşmektedir. Bu gerçeği "seçim adaleti" ya da "liberal toplum" ya da "açık toplum" gibi yaldızlı sözlerle örtmek onların hüneridir. Ancak, yurtlarını üç beş dolar ve beş altı konferansta Batılıların sempatisi uğruna karşılıksız teslim edenler, çok kısa sürede yanıldıklarını anlayacaklardır.

Yarın için hazırlanmak

ABD ve AB'nin kendi çıkarlarını ve egemenliklerini pekiştirmek üzere yerleştirmek için gerektiğinde şiddet kullanılmasından çekinmedikleri bilinirken, asıl demokrasi kim kuracak? Tarihsel mazisi ABD'den yüzlerce yıl eski olan Azerilerin, Amerikalılardan demokrasi öğrenmesi gerekir mi? Azeriler'in talimi ve terbiyesi o kadar düşük müdür ki, dernek kurmayı İngilizlerden, Almanlardan ve Amerikalılardan talim etmektedirler?

Azeri ekonomistler o kadar cahil midirler ki, Azerbaycan'ın kalkınması için plan program yapamıyor da, Soros gibi piyasa vurguncularının ve sicili karışık adamlarının her çaktırdığını hakikat sanıyorlar.

İktisatçılar bir yana, herhangi bir Azeri bilir ki, tarım arazileri işletmeleri ne kadar büyük olursa, maliyet de o kadar düşük olur... Öyleyse, ABD ve Avrupa'lı bankerler ve kartellerin faidesine, tarım arazilerinin küçültülmesi için, "Küçük kredi" tekliflerini neden hiç düşünmeden kabul etsin?

Azeri emekdaşları, sendika kurmayı niçin Amerikan şirketlerinden ve Soros'tan öğrensin? Amerikan şirketlerinin ve vurguncu bankerlerin sendika hareketini nasıl ezdiklerini bilmek için Amerika'ya ve İngiltere'ye gitmek lazım değildir. Eski Holywood filmlerindeki mafya-şirket-devlet müttefikliğinde tikilen (kurulan) sendikaların cina-yetlerini seyretmek yeterlidir.

Azeriler pek mi akıldan eksiktir ki, Bakû-Ceyhan Petrol Boru Hattının teftişi Soros'un ve İngilizlerin adamlarınca yapılıyor.

Azeri aydınlar, şairler, müzisyenler, pek mi geridir ki, Azeriler üç beş pul (kuruş) uğruna kültür faaliyetleri için, Soros ve Amerikan cemiyetlerine muhtaç oluyorlar?

Azeri kadınlar, vatanlarında birer köle midirler ki, Amerikan eski Dışişleri Bakanı Albright'tan kadın hürriyeti teşkilatı kurmayı öğrensinler? Azeri kadınların zekâları kifayetsiz midir ki, "Qadınla Qalib gel!" teşkilatlarının işin sonunda, Azeri kadınlarını kendi devletlerine karşı kullanacağını anlamasınlar?

Azeriler görmüyorlar mı ki, karşılarına demokrasi tikmek (kurmak) için gelen Amerikan ve İngiliz partilerinin Institut teşkilatlarını idare edenler, Latin Amerika'da, Afrika'da, Ortadoğu'da kanlı işleri idare etmiş olan istihbaratçılar, kartel adamları, operasyon memurlarıdır...

Bunları bile bile Azeriler Karabağ soykırımını gerçekleştiren Ermenilerin, ABD ve Avrupa tarafından teşvik edildiğini neden unutuyorlar?

Azeri matbuatçılar (yayıncılar), qazetçiler (gazeteciler), jurnalistler (muhabirler) nasıl olur da, Karabağ'da kanlı işleri yürürken, soykırımı durdurmak için bir tek adım atmamış olan İngiliz-Amerikan-Soros pulu (parasıyla) alarak, Ermenilerle sulh olunacağına inanırlar?

Bu soruları şüphesiz Azeriler genişleteceklerdir. Öyle de yapmalılar. Devletleri, petrol hâkimiyetini, Amerikalı ve Avrupalılara kaptırınca, hür ve istikal-i tamam olarak yaşamak imkânsızdır. Bugün geçici bir dönem için 'Demokrasi' ve 'Hürriyet' gürültüsüne kapılanlar, az zamanda görecektirler ki, para piyasalarını eline geçiren Soros, Barings gibi bankerler, az biraz istiklal için ayağa tikilende (kalkıldığında), Azerilerin iktisadını bir günde çökerteceklerdir.

Bugün neft gelirlerinin piyasaya girmesiyle refaha kavuşunca rahatlayan Azeriler de görecektirler ki, neftin musluğu kimin elindeyse, refahın seviyesine ve süresine de, o karar verecektir. Ancak sürecin sonunda kölelik kesindir.

ABD ve Avrupa, Azerbaycan'da iktidarı ele almak için her şeyi yapmaya hazırdır! Her şeyiyle teslim olan

Azeriler, yarın Kafkasya'da kanlı işgaller başladığında, 'demokrasi' ve 'hürriyet' diyerek pul (para) dökenler ortalıkta olmayacaklardır. Onlar, kanlı işleri Londra'dan, Brüksel'den, Washington ve New York'tan yöneteceklerdir.

Azerbaycan'da kendilerine birer ajan ağı tiken (oluşturan) CIA operatörleri, gerektiğinde suikastlara başvurmaktan, istikrarı bozmaktan, bir an bile olsun çekinmeyeceklerdir.

Ne yapmalı?

Bu sorunun cevabı zor değildir! Azeriler kendi istiklal ve hâkimiyetlerini ele almalıdırlar.

Demokrasiyi kuracaklarsa, kendileri kurmalıdırlar. Kendi milli menfaatlerine uyan iktisadi kararlar almalıdırlar.

Azerbaycan devleti, tez elden yabancı misyonları Beynelhalk (uluslararası) kanunlara uymaya, Azerbaycan'ın iç siyasasını karıştırmaktan uzak durmaya çağırmalıdır.

Azerbaycan'ı karıştırmak üzere teşkilatlanan yabancı istihbaratçıları, Beynelhalk kanunlara sınırdışı etmelidirler.

Azerbaycan iktidarı ve milli kuvvetleri unutmamalıdır ki, ABD ve Avrupa'nın Azerbaycan'ı ele geçirmesiyle, Türkiye, Kafkasya, Asya, İran birer koloni olacaktır.

Azerbaycan, Balkanlar-Türkiye-Asya arasında bir köprüdür. Koloniciler bu köprüyü ele geçirince, Asya'yı da ele geçirmiş olacaklardır!

Azerilerin yapacağı en küçük hatanın bedelini öncelikle, Türkiye Türkleri ödeyecektir. Herhangi bir kuşatmada Türkiye Türklerinin soluk alabileceği, iktisadi ambargoda az da olsa ticaret yapabileceği tek çıkış yolu Azerbaycan'dır. Türklerin kaderi istiklale inanmış, hürriyetperver Azerilerin elindedir. Bu mesuliyet büyüktür.

Türkiye’de, istiklal ve hürriyeti her şeyin üstünde tutanlar, Türkiye’nin Kafkasya’ya bir atlama taşı olarak kullanılmasına izin vermemelidirler. ABD ve Avrupa fondlarından pul (para) alarak medyanın, okulların, üniversitelerin, tarım arazilerinin yabancının eline geçmesi için faaliyet gösterenlerin, Azerbaycan’ı ele geçirmek isteyenlere mani olmak da herkesten evvel Türkiye’deki Türklerin vazifesidir.

Bu vazifeyi yerine getirmeyenler tarih önünde mesul olacak ve ciddi davalarla karşılaşacaklardır.

İşte bu nedenledir ki, Azeri halkı şimdi ayağa tikilmeli (kalkmalı) ve kendi vatanlarına, demokrasilerine sahip çıkmalıdır. Yabancıdan pul almaya alışmış olanlara, Azerbaycan devletinin ya da şirketlerinin pul vermesi bunu engellemez.

Unutulmamalıdır ki, dava birkaç adamın, yahut kadının kendilerini üç pula satmaları değildir. Onlar, yabancıların sonuna kadar ‘liberal’ propagandasına inanmışlar ve Azerbaycan’ın kapılarının vur-kaç şirketlerine açılınca, ‘hürriyet’ olacağına inanmışlardır. Pul almasalar da bu yolda yürüyeceklerdir.

Yabancı ‘misyonlar’ Azerbaycan halkını kendi devletine düşman etmek için her türlü suikastı yapmaya, her türlü kanun dışı hareketi organize etmeye hazırdırlar! Onlardan asgari insanlık ahlakı beklemek imkânsızdır.

Bunun ispatı, başka ülkelerde, Bosna’da, Yugoslavya’da, Hırvatistan’da, Venezuela’da, Peru’da, Şili’de ve Irak’ta yaptıklarından bellidir. Afganistan’da Taliban’ı yetiştiren IRI ve NDI danışman ve yöneticilerinden her şey beklenmelidir.

Nihayetinde, Azerilerin kendi kaderlerini ele almaktan başka çareleri yoktur. ABD Başkanı’nın ayağına giderek Azerbaycan’ın iç siyasetini tartışma konusu yapmak, teslimiyetin kabullenilmesi anlamına gelir.

Ancak bugün, ABD ve Avrupalılar, puluyla (parasıyla), silahıyla, medyasıyla, yalan matbuat ustalığıyla galip gelebilirler.

Kendi öz çıkarlarından başkaca bir insanlık sorununu dert etmeyen iktidarların ve yabancının oyuncağı olan siyasetçilerle aydınların gelecekte hangi sıfatla anılacaklarını söylemeye ise hiç gerek yok. Yakın tarihe bakmak yeterlidir. Çünkü dün de, bugün de, yayılmacıya, eşkıya-ya ortaklık, “milli çıkar” gerekçesiyle aklanamaz.

Bu galibiyet, Azerileri yıldırmamalıdır. Azeri hürriyetçileri şurasını unutmamalıdır ki, mağlup olurken bile yapacakları her eylem, istikbalin genç nesillerine misal olacaktır!

Ankara: 24 Temmuz 2005

A

AB (Avrupa Birliği), 1, 3, 123,
132, 145, 162
Abbasov, Şahin, 54
ABC (TV), 137, 144
Acheson, Dean, 95
ACI, Bk. Açık Cemiyet Inst.,
ACILS (Americ. Cent. Int. Labour
Solid.), 26, 27, 28, 29, 59,
113, 114
ACON Investments, 114
Açık Cemiyet Instutu (ACI), 24,
25, 26, 28, 30, 34, 71, 128,
130
Adams, Tomas, 48
Adham, Kemal, 154
ADIF (Az. Demok. İnkişafı
Fondu), 27, 32, 35
Afaniesiev, Yuri, 60
Afghan Media Project, 85
AFL-CIO, 59, 97, 103, 107, 108,
112, 113, 124
Ahtiyari, Marti, 67
Air Transport Association, 117
Al Gore, 138
Albertini and Co., 152
Albright, Madeleine K., 38, 67,
68, 90, 91, 111, 112, 117,
123, 146, 163
Alejandro, Toledo, 146
Alexander, William V., 111
Alibekov, İnkişap, 22
Aliiev, İlham, 35
Aliyef, Kenan, 53
Aliyev, Haydar, 32, 42
Aliyev, Mehmet, 71
Aliyev, Rifat, 35
Alizade Mayıs, 22
Allahverdieva, Vefa, 30
Alptekin, Erkin, 13
American Express Bank, 152
Amerikan Türk Vakfı, 18
Amundson, Kristen, 38
Annan, Kofi, 132

AOL (Time Warner), 72
ARC, 92, 99
ARI, 51, 66, 112, 146
Arnhold & S. Bleichroeder, 150
Aronson, Bernard W., 111, 114,
115, 116, 125
ASC, 93, 100, 101
Asker, Ramiz, 22
Aslan, Yasin, 13
Aslanov, Cihangir, 44
Atatürk, 11, 12, 16
Avrasya Vakfı, 3, 20, 65, 96
Avsar, Nadir, 53
Axundov, Emin, 130
Ayna, Bk. Zerkalo
Azad Müellimler Mrkz., 129
Azeri Bilimler Akademisi, 22

B

Babbitt, Harriet C., 111
Bagirov, Sabit, 71
Baker III, James A., 67
Baker, John, 58
Baldwin, Roger, 106
Balfour, Sir James, 154
Banca Ambrossiano, 153
Banca del Ceresio, 151
Banca Nazionale del Lavoro,
155
Bannister, Thomas, 5
Barak, Ehud, 137
Baring, Nicholas, 158
Barnes, Michael D., 111, 125
Bendor, Abraham, 140
Benetti, Carlo de, 153
Berezovsky, Boris, 142
Bilinken, Donald M., 131
Blair, Tony, 73
Blum, Richard C., 125
BP, 23, 33, 34, 38, 73
Brademas, John, 111, 124, 131,
132, 133

Bradley, Bill, 70, 111, 123
Brezinski, Zbigniew, 12, 84, 85,
86, 157
Brock, William, 119
Bruno, Michael, 136
Buse, William H., 66
Bush, George, 64, 72, 82, 93, 95,
101, 105, 114, 116, 121, 154, 15
5
Bush, George W. Jr, 39, 51, 105,
125
Bush, Martha W., 72
Büyük Petro, 5

C

Calambokidis, Joan B., 111
Calvi, Roberto, 116, 151, 153,
154, 158
Carlucci III, Frank C., 69, 93, 94
Carnegie Endowment, 26
Carter, Jimmy, 85, 116
Cassey, William, 80
Cavadi, Hasan, 53
Cavit, Aydın, 22
CDM, 69, 92, 99, 103, 113, 114
Cejas, Paul L., 111
Celilov, Feridun, 44
Center for National Policy
(CfNP) 67, 123
CfD, 57, 103, 114, 119, 120
CFR (Council on Foreign
Relations), 68, 69, 70, 74, 86,
93, 99, 116, 118, 122, 124,
132, 133, 157, 158
CFW, 92, 93, 94
Chamorro, Violet, 119
Chanoff, Mathew, 13
CIA, Birçok yerde
CIPE (Cent. Int. Private Enter.),
24, 29, 32, 60, 71, 126
Cleaver(II), Cleaver, 111
Clinton, William Jefferson, 18,
67, 84, 98, 116, 123, 132,
133, 136, 137, 138, 149
Club Monacus, 10, 14, 15
Coca-Cola Co., 124

Colburn, Andrew , 104
Consolidated N. Gas Co., 124
CPD (Committee on Present
Danger), 69, 92, 99, 104,
107, 113, 157
Crosby, Harriett, 58
Cullo, William, 34
Cunningham, Loren, 102
Cuny, Fred, 141, 142
Cuomo, Mario M., 111
Curtis, Lionel, 74
CWF, 83

D

D'Aubisso, Roberto, 68, 96
Daimler Chrysler Corp., 124
Debs, Eugene, 107
Demirel, 55
Demokrasi ve Uzlaşma Merkezi,
132
Demokratiyanın İnkişafı Fondu
(Azer.), 23, 24, 32
Derian, Patricia M., 111
Devlin, John, 122
Dewey, John, 106
Diuk, Nadia M., 13
Dodd, Christopher J., 111
Doubinsky, David, 107
Ducket, Jeffrey, 5
Dulles, Allen Welsh, 97, 122

E

Eagelburger, Lawrence S., 68,
85, 94, 95, 96, 97
Eagleton, Thomas F., 111
Easterling, Barbara J., 111
Efendiyev, Oktay, 22
Eidenberg, Eugene, 111, 125
Eighdal, 138
Eisenberg, Shaul, 127, 136, 138,
139, 140
Elçibey, Ebulfaz, 48, 55
Eldaroğlu, Akbar, 30
Eliyarlı, Süleyman, 22
Eliyev, Ferhad, 39

Elkana, Yehuda, 131
Erdoğan, Prof. Dr. Mustafa, 13
Esedov, Ferda, 38
Eurasia Fdn., 20, 33, 47, 55, 65,
70, 84
Evliya Çelebi, 5

F

F.M. Mayer & Co., 150
Fagan, Paul, 31
Fahrenkopf, Frank, 119
FAR Center, 71
FARR, 99
Faulner, Edwin J., 93
FBI, 102, 116, 136, 138
Federal Reserve (Bank), 151,
152
Feldstein, Martin, 68
Feliipe, Il, 149
Fellow, Wilson, 11
Ferraro, Geraldine A., 38, 125
Finch, David, 136
Foglia, Alberto, 151
Fondation Jean Jaures, 78
Ford Motor Co., 124
Ford Vakfı, 71, 145
Foreign & Commonwealth
Office, 73
Freedom House, 46, 55, 56, 66,
70, 71, 91, 92, 105, 107, 113,
114, 115, 119
Friedrich Ebert Stiftung, 78
Friends of Afghanistan, 85, 86,
95
Friends of Uzbek. Rnd.Table, 66
Frohrib, Dallas , 104
Frost, Martin, 111
FSCI (For Sake of Civic
Initiative), 24, 25
FSK (Rus Fed. Karşı Istih. Ser.),
141
FTUI (Free Trade Union Inst.),
26, 60, 108, 113
Fuller, Graham Ed., 11, 15, 18
Fuss, Albert, 131

G

Gamber, Isa, 27, 37, 43, 44, 45,
46, 49, 50, 51, 52, 53
Gardner, Richard N., 111, 119,
125
Gazenferoğlu, Fazıl, 44
Genç Açıq Cemiyet Teşeb.
Mrkz., 129, 130
Genç Muhasibler Birliyi, 129
Gençeliyeva, Sariye, 22
Gençlik Teşkilatı, 36
Geo-Militech, 82
Georgia Banca National, 155
Gephardt, Richard A., 111
Gershman, Carl, 76, 107, 108,
114
Glaessner, Thomas, 151
Glencore, 137
Global Community (FDn. for), 66
Godoy, Virgilio, 119
Gonzales, Henry, 155
Gorbaçov, Mihail, 9
Grattan, 122
Green (Pinky), Pincus, 138
Griffin, Patrick J., 111
Grove, Joan A., 111
Gueliani, R., 136
Guliyev, Resul, 45, 51
Gulizade, Vefa, 44
Gül, Abdullah, 132

H

Hacıbeyli, Mustafa, 30
Hacızade, Adnan, 71
Hacızade, Hikmet, 71
Haillman, Sidney, 107
Hajieva, Farida , 104
Hajiyeva, Lala Şevket, 27, 40
Halk Birlik Partisi, 37
Halk Cephesi, 22, 27, 37, 44, 45,
48, 68, 96
Hall, Shirley R., 111
Halpern, Cheryl F., 97, 98
Handalı, Jean J., 157
Hanlarov, Ferit, 22

Harnish, Reno, 38, 43, 44
Harrington, Michael, 107
Hartmann, Alfred, 155
Hayek, Friedrich von, 148
Hayit, Baymirza, 13
Hazewinkel, Roger, 131
Helsinki Vetandaş
Assambleyası, 130
Henze, Paul Bernard, 10, 11, 12,
16, 17, 18, 49
Heritage Fdn, 63, 91, 92, 93, 94,
101, 141
Herzog, Michal, 138
Hesenov, Vaqif, 130
Hollinger, 156
Hoover Institution, 93
Horowitz, Rachelle, 107, 109,
111, 112, 113
HUD, 121
Hume, John, 73
Huseynov, Tabib , 104
Hüseyin Rauf (Orbay) Bey, 7, 8
Hüseyin, Saddam, 156
Hüseyinov, Emin, 130
Hüseyinov, Hasret, 44
Hyland, William, 86

I-I

Ignatius, David, 58, 59, 60, 66
II. Felipe, 149
Institute for Defense Analysis, 95
Institute Study of Conflict, 12
Intercollegiate Socialist Society,
106
IPD (Ins. Peace Democracy)
Bk. Sulh ve Dem. Inst., 28, 33
IRI (Int. Repub. Inst.), Birçok
yerde
ISF (Int. Science Fdn.), 141
Ismailzade, Fariz , 104
İpekçi, İsmail Cem, 66, 67, 123
İqtisadi Ted. Mrkz. İctimai Birliyi,
130
İşçi Partisi (Labour P. Ing.), 27,
28, 78

J

Jackson, Henry, 107, 157
JFK Foundation, 123
Johnson, Lyndon, 132
Jones, Ieuan Wyn, 73
Joyce, John T., 111
Julius, DeAnne, 75

K

Kader Omar M., 125
Kahn, Tom, 107
Kaletsky, A., 133
Kalicki, Jan H., 68
Kaliyev, Elder, 22
Kampelman, Max, 69, 114
Karlweiss, George, 150
Kasimov, Tefvik, 22
Kasimov, Vahit, 71
Kasimova, Nermina, 71
Katz, Richard, 151
Katzenbach, Nicholas, 95
K-CIA (Korean-CIA), 139
Kelly, Peter G., 111, 120, 121
Kennedy, Charles, 73
Kennedy, Edward, 118, 122
Kennedy, Paul, 149
Kennedy School of Gov., 149
Kerimli, Ali, 27, 45, 46, 48, 51
Kern House Enterprises, 12
Khalilzad, Zalmay, 86, 87, 90
King, Martin Luther, 63, 108
Kirk Jr, Paul G., 11, 122, 123,
125
Kirk Sheppard and Co., 123
Kirkpatrick, E. Maurice, 100
Kirkpatrick, J. Jeane, 87, 88, 89,
98, 99, 100, 101, 108, 114
Kisinger, Henry, 95
Kissinger Associates, 97, 156
Kocaoglu, Timur, 13, 14
Koç Üniversitesi, 14
Koh, Harold Hongju, 111, 112
Konrad Adenauer Stft., 19, 71,
78
Koppel, Ted, 144

Kortanov, Andrei, 70
 Kostiw, Michael V., 94
 Kovler, Peter, 111, 125
 Köknar, Ali, 104
 Kraliçe Elizabeth, 150
 Kulick, Elliott F., 111, 125

L

LaCour, Nat, 111
 Ladin, Usame Bin, 88, 89
 Laidler, Harry, 106
 LAKAM, 140
 Lantos, Ton, 131
 LCIAS, 114
 LES, 33, 36
 Letifov, Surxan, 38
 Lewis, John, 111
 LID, 106, 107, 108
 Liberal Parti, 40, 44
 Livingston, Robert Gerald, 97
 Liz Claiborne Inc., 114
 Llosa, Vargas, 146
 LMV, 116
 Lockheed Martin Corp., 101, 124
 London Barings Bank, 158
 London, Jack, 106
 Lord Carrington, 97, 156
 Luers, Henry, 69
 Lumumba, Joseph P., 69, 121, 122

M

Mammadov, Cengiz, 54
 Mammadov, Etibar, 40, 44
 Mammadov, Fehad, 30
 Manafort, 120, 121
 Manatt, Charles T., 76, 119
 Manilow, Lewis, 111
 Manor, Amos, 140
 Mansfield, Mike J., 111
 Mansurbeyov, Gasimbey, 5
 Martin, Micheal, 73
 Marton, Kati, 131
 Massachusetts New England Law
 Inst, 123

Masimov, Ali, 40
 Matlock Jr, Jack F., 69
 Matre, Joachim, 85
 Maxwell, Robert, 134
 Maynes, C. William, 70, 117
 MBP (Milli Birlik P.), 24, 26, 27
 McCarry, Caleb, 119
 McCarthy, Eugene, 118
 McEldowney, Nancy, 38, 68
 McHenry, Donald F., 69, 111
 McPherson, Peter, 69
 Melley, Kenneth F., 111
 Memedov, Samir, 130
 Mendelyev, Dmitry, 6
 Menderes, 11
 Menil, Georges de, 131
 Mesiyev, Ali, 22
 Middendorf, J. William, 100, 101, 102, 103
 Mikva, Abner J., 111
 Miller, William, 58
 Milli Demokrasi Vakfı, 12, 14
 Millî İstiklal Partisi (MİP), 22, 23, 24, 25
 Milner, Alfred, 74
 MİP, Bk. Milli İst. Partisi
 Modern Media Institutu, 72
 Mondale, Walter F., 111
 Mont, Efrain Rios, 93, 103
 Moon, Sun Myung, 13, 93, 99, 139
 Moore, Thomas W., 125
 Morton, Azie Taylor, 111
 Moss, Robert, 13
 MOSSAD, 137, 139, 140
 Moynihan, Daniel P. 111, 112
 Mroz, John Edwin, 58, 66, 131
 Muhafazakâr Parti (İngiliz), 23, 24, 25, 26, 27
 Muhammed, Mahathir, 145
 Mumcu, Uğur, 18, 154
 Musavat Partisi, 21, 49, 50, 51, 52
 Mustafaev, İmam, 22

N

Nadirov, Asaf, 22
Nahmedev, Ahmet, 22
Naidoo, Jay, 113
Namazov, Eldar, 40, 42, 44, 45, 46, 47
Naouri, Charles, 134
Napolyon, 149
NATO, 51, 58, 61, 66, 83, 94, 99, 108
NCPAC, 121
NDCP, 81
NDI, Birçok yerde
NED, Birçok yerde
Neier, Aryeh, 158
Neighbuhr, Reinhold, 107
Nesipzade, Nesip, 21
New York Üniversitesi, 133
NGO (Non Governmental Org.), 34, 41, 66, 109, 145
NHMK (Azer Neftçileri Hak. M. Kom.), 22, 28
Nicaraguan Freedom Fund, 92
Nimetz, Matthew, 131, 132
Nixon Center, 37, 45, 46
NJC, 92, 98
Nobel, Alfred, 6
North, Oliver, 85, 99, 154
Notz, Beat, 151, 152
Novruzova, Nargiz, 104
NSC (National Security Committee), 37, 93, 95, 98
Nye, Joseph S., 149

O-Ö

OAS, 103, 119
OECD (Overseas Eco. Develop.), 150
OEF, 116, 117
Okyar, Osman, 13
Olaf Palme Uluslararası Merkezi, 78
Open Society Institute (OSI), 2456, 71, 124, 128, 130, 158,
Opperman, Vance K., 125

Oruçlu, Erestun, 38
OSS, 83, 97, 100, 118
Özal, 11, 64, 95, 124, 155
Özdağ, Ümit, 52 dn.

P

Paisley, Ian, 73
Papandreu, Yorgo, 67, 123
Park, Tonsung, 139
Perle, Richard, 157
Peyraud, Jean-Pierre, 134
PFIAD, 99
Phillips Petroleum Company, 95
Picciotto, Edgar de, 151, 152, 153, 155, 157, 158
Pil, Kim Jong, 139
Polish Roundtable Accord, 59
Polo, Marco, 5
Popper, Karl, 130, 148
PRODEMCA, 92, 99
Prodi, Romano, 135

Q

QHT (Qeyri Hukumet Təşkilatı), 28, 29, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 130, 145
Quantum Fund, 24, 150, 151
Quantum sA., 24, 34, 130, 146, 150, 151, 154, 155, 156, 157, 158
Quliyev, Eldeniz, 40

R

Radio Free Europe, 14
Radio Liberty, 10, 13, 14, 47, 48, 92, 97, 126
Raiser, Molly, 111
RAND Corp., 11, 12, 18, 86
Rauf Bey, Bk. Hüseyin Rauf Bey
Reagan, Ronald, Birçok yerde
Rees, William, 151
Reichmann, Paul, 156
Republic Bank of N.Y. 152
Reuther, Walter, 107
Rey, Nicholas A., 111

RIIA (Royal Inst. of Int. Affairs), 74, 75
Rich, Marc D., 127, 128, 136, 137, 138
Richter, Anthony, 158
Robb, Charles S., 112
Rockefeller Vakfı, 71
Rogers, Edward, 154
Rogers, Jim, 150, 159
Rothschild (Ailesi), 6, 126, 147, 150
Rothschild, Edmond de, 150
Rothschild and Sons Bank, 151, 154, 155
Rothschild Bank AG., 150
Rothschild, Evelyn, 151
Rothschild, Jacob (j.P), 151
Rothschild, Lord, 154
Rothschild S.p.A, 151
Rubin. Nancy H., 111, 116, 125
Russia Cell, 70
Rustin, Bayard, 107, 108, 113
Rüstemhanlı, Sabir, 52
Rüstemhanlı, Tenzile, 19, 52

S

Sachs, Jeffery, 135
Sadeddinova, Rena, 38
Safra, Edmond, 134, 152
Salih, Muhammed, 49
Sawimbi, Jonas, 121
Schlesinger, James, 86
SD/USA, 99, 107, 108, 113, 114
Seko, Mobutu Sese, 121
Selimzade, Aydın, 22
Seyidov, Samed, 38
Shactman, Max, 107
Shavit, Shabtai, 137
Sheehan, Michael, 90, 91
Shell Oil Company, 94
Shocas, Elaine, 111
Sinclair, Upton, 106
Singlaub, 82, 83
Sivilizasiya Merkezi, 38
Smalls, Marva A., 111
SOCAR (Az. Petrol), 71

Societe Generale (Bank), 134, 152
Solarz, Stephen J., 112
Solomont, L. Alan D., 125
Sorensen, Theodore C., 112, 118
Soros Fondu, 28, 30, 31, 34, 129, 130
Soros Vakfı, 25, 30, 45, 145
Soros, George, Birçok yerde
Soros, Tivador, 147
SOTA, 11, 16, 49
St. James Place Capital, 151
Stalin, 107
Steed, Michael R., 111
Stiglitz, Eugene, 69
Stratejik Araştırmalar Merkezi, 14
Strauss, Robert S., 125
Studley, Barbara, 82, 83
SUAL (Rus Şirketi), 70
Suleymanı, Asqer, 53
Sulh ve Demokratiya Inst., 25, 28, 38
Sussman, Leonard, 113
Swinney, John, 73

T

Taleban, 79, 80, 81, 85, 86, 88, 89, 90, 91
Tanham, George, 12, 13
Taube, Nils O., 151
Tayıgeva, Şevket, 22
TDV (Türk Dem. V.), 19
Teğmen Cormrod, 8
Tempelsman, Maurice, 111, 122, 125
TESAV, 112
TESEV, 66, 77, 112, 132
The Wexler Group, 118
Thomas, Norman, 106, 107
Torres, Esteban E., 112
TOSAV, 112, 124
Towards Civil Society, 37
Traboulsi, Samir, 134

Transkafkasya Kadınlar
Cemiyeti, 36
Trimble, David, 73
Tudjman, Franjo, 160, 161
TUSIAD, 112
Tutu, Desmond, 113
Türkeş, Alparslan, 52
Türkiye İş Bankası, 14, 15
Türkiye Vakıflar Bankası, 14

U

U.S Baltic Foundation, 101
UNITA, 121
Union Banque Privee, 152, 157
UNO, 119
UNOCAL (United Oil California),
29, 86
US Army MIS, 97
USAID (US Aid for Int.
Develop.), 35, 45, 46, 65, 77,
113

V

Vance, Cyrus R., 112, 117, 118,
132
Vatikan Bank, 153
Vezireva, Şehla, 22
VOA (Voice of Americ.), 14, 53
WACL, 82, 83
Walesa, Leh, 59
Weinberger, Caspar W., 86
Weinstein, Allen, 57, 119, 120
Weinstein, Diane, 119
Westhuizen, P.W., 100
Westminster Fdn. (WFD), 20,
21, 23, 25, 27, 73, 76, 124,
126
Wexler, Anne L., 112, 118
White Paper, 68, 96
WINEP, 92, 98
Win With Women, 38
WKCR-FM, 97
WMD (World Movement for
Democ.), 77
Wollack, Kenneth D., 111

Woodward, Devid, 38
WWGF (Win With Women
Global Forum), 67

Y

Yadigarova, Elnara , 104
Yalçın, Aydın, 10, 14, 18, 19,
126
Yayla, Attila, 13
Yeliyev, Teymur, 22
Yeni Forum, 10, 13, 15, 17, 18,
19, 20, 126
Yeni Musavat, 27, 50
Yeni TV, 47
Yılmaz, Mesut, 123
Young, Andrew J., 112
Yunusova, Leyla, 26, 38
YWAM, 93, 101, 102
Yzaguirre, Raul, 111

Z

Zaslavski, Ilya, 60
Zerkalo (Ayna Gazetesi), 29
Zeynelabidin, A. Hamit, 22
Zhvania, Jano, 47
Zimin, Dimitri, 70
Zülfikarov, Tofiq, 44
Zürich Rothschild Bank, 155

Sivil Örümceğin Ağında Nefte Bulaşmış Demokrasi Operasyonu...

Örümcek, ağını örer ve sabırla bekler. Avına iğnesini batırır; enzimini akıtıp onun içini eritir ve vantuzuyla emer. Geriye ağa takılı olarak canlı gibi görünen içi boş böceklerin kabukları kalır.

CIA istasyoncuları da tıpkı bir örümcek gibi topluma sızdılar. Devşirdikleri elemanlarla Bodrum'a geldiler; Türk devletlerini işgale hazırlamak üzere, yeni sivil yardımcılar buldular. Türkiye'de örülen ağdan beslenen bu yardımcılar, örümcek ağını Azerbaycan'a ve Asya'ya bağlamakta gecikmediler.

"Demokrasi kuracağız!" diyen İngiliz ve Amerikalı sivil-resmi örümcekler, devşirme Türklerin rehberliğinde Bakû'ye girdiler. Sterlin ve dolarla beslenen ağ genişledi. Gazeteler, dernekler, sendikalar, partiler kuruldu. Quantum'un temsilcisi George Soros da çok gecikmedi...

Sivil Örümceğin Ağına düşen ülkelerin kaynakları, piyasa örümceklerinin vantuzlarıyla emilirken, içlerine zehir akıtılmış ve yalnızca demokrasi kabukları kalmış olan 'Anglo-Sakson' demokratları, öz yurtlarının bağımsızlığını yıkan birer aygıtla dönüştüler.

